ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. Petra Veneného a Ivo Vaicenbachera po provedeném hlavním líčení dne 27. února 2023

takto:

Obžalovaní

I. G., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX č. p. XXXXX

P. M., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX č. p. XXXXX,

S. M., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX č. p. XXXXX,

J. P., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX,

M. A., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX č. p. XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťují** od obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, sp. zn. 2 KZV 1/2021 ze dne 22. 10. 2021, která byla Krajskému soudu v Brně, doručena dne 29. 10. 2021,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Heliová

pro skutek že:

I. G., S. M., M. A., P. M. (dále jen „akcionáři“) jako akcionáři společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX(dále jen „XXXXX“) v koordinaci s J.P., jednatelem XXXXX, jako budoucím kupujícím, ve snaze **vyhnout se povinnosti odvést daň z** příjmů podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění do 31.12.2010 (dále jen „zákon č. 586/1992 Sb.), z kapitálového majetku, konkrétně z podílu na zisku (dividendy) z majetkového podílu na akciové společnosti v souladu s § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb. ve výši 15 % dle § 16 zákona č. 586/1992 Sb. vytvořili soubor účelových transakcí zneužívaje institutu osvobození od daně dle § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., a to z příjmu z úplatného převodu cenného papíru, přesahuje-li doba mezi nabytím a převodem dobu 5 let, ve spojení s § 19 odst. 1 písm. ze) bod 1 zákona č. 586/1992 Sb., a to z příjmu na zisku, vypláceného dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. mateřské společnosti tak,

že bez reálného podnikatelského nebo jiného cíle, pouze v úmyslu vyhnout se uhrazení daně z příjmů z dividendy společnosti XXXXX, akcionáři rozhodli, při vědomí, že v případě likvidace společnosti vzniklé odštěpením by museli uhradit daň z příjmů, o vložení části nerozděleného zisku společnosti XXXXX v celkové výši 210 000 000 Kč do společnosti vzniklé odštěpením ze společnosti XXXXX (budoucí XXXXX) s tím, že následně bez nutnosti uhradit daň z kapitálového majetku s ohledem na osvobození dle § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., prodají akcie nově vzniklé společností za cenu nižší než je reálná hodnota společnosti a kupní cena bude uhrazena kupujícím z vyplacené dividendy nově vzniklé společnosti z nerozděleného zisku, přičemž kupujícímu zůstane sjednaná část dividendy jako čistý zisk z této transakce,

kdy I.Ž., jako předsedkyně představenstva společnosti XXXXX, na základě pokynu akcionářů společnosti, kteří rozhodli blíže neustanoveného dne, nejdříve 1. 1. 2010 o přeměně společnosti XXXXX formou odštěpení vyčleněných částí obchodního jmění ve výši 210 000 000 Kč, nechala v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb. vypracovávat projekt přeměny společnosti XXXXX formou odštěpení vyčleněných částí obchodního jmění, které přejdou na nově vzniklou nástupnickou společnost, přičemž dne 12. 1. 2010 podepsala plnou moc, kterou zmocnila M.B., advokáta, aby zastupoval společnost XXXXX ve všech právních věcech, a to i v řízení před soudy, M.B. pak dne 10. 3. 2010 podal ke Krajskému soudu v Brně „Návrh na ustanovení znaleckého ústavu Dolmen servis, s.r.o. na ocenění jmění společnosti XXXXX pro její rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti“, který jmenoval Krajský soud v Brně usnesením ze dne 19. 3. 2010, č. j. 19 Nc 6125/2010-9, kdy znalecký ústav Dolmen servis a.s. znaleckým posudkem ze dne 29. 3. 2010, č. XXXXX stanovil, že společnost XXXXX k 31. 12. 2009 disponovala nerozděleným ziskem z minulých let ve výši 392 060 544,42 Kč, přičemž po rozdělení by společnosti zůstal nerozdělený zisk 182 060 544,72 Kč a částka 210 000 000 Kč v podobě peněz na účtu představovala odštěpované jmění, kdy odštěpovanou část jmění společnosti XXXXX, a.s. znalec ocenil na 210 000 000 Kč, dne 29. 3. 2010 I.Ž. následně podepsala v souladu s pokyny akcionářů Projekt rozdělení odštěpením se vznikem nové obchodní společnosti XXXXX, a.s., se sídlem XXXXX, vypracovaný dle § 2 písm. b) a § 243 odst. 1 písm. d) zákona č. 125/2008 Sb. představenstvem společnosti, dle kterého se ze společnosti XXXXX odštěpí společnost XXXXX se základním kapitálem 2 008 800 Kč, rezervním fondem 401 760 Kč a nerozděleným ziskem z minulých let 207 589 440 Kč (celkem 210 000 000 Kč), přičemž podle čl. VIII. odst. 1 projektu právo na dividendu z vyměněných akcií nástupnické společnosti vzniká akcionářům nástupnické společnosti ke dni rozhodnutí valné hromady nástupnické společnosti o rozdělení zisku, a projekt dne 31. 3. 2010 zveřejnila v obchodním rejstříku Krajského soudu v Brně,

na valné hromadě konané dne 3.5.2010 na základě výše uvedených dokumentů podepsaných I.Ž. akcionáři společnosti XXXXX M. A., tento i v zastoupení akcionářů I.G. a S.M., a P.M. schválili rozdělení společnosti XXXXX odštěpením se založením nové nástupnické společnosti XXXXX, přičemž rozdělovaná společnost XXXXX nezaniká a schválili projekt rozdělení, kdy dne 12. 5. 2010 podal B. návrh na zápis společnosti XXXXX do obchodního rejstříku, přičemž nově vzniklá společnost XXXXX byla dne 25. 5. 2010 zapsána do obchodního rejstříku pod IČ XXXXX, kdy jejími akcionáři se stali I.G. (5 akcií), S.M. (1 akcie), M.. (183 akcií), P.M. (183 akcií),

I.Ž. jako předsedkyně představenstva XXXXX neustanoveného dne v květnu 2015, nejdříve dne 25. 5. 2010, v souladu s rozhodnutím akcionářů podepsala dokument „XXXXX“, dle kterého byl navržen prodej celé společnosti formou převodu akcií, přičemž již dne 24. 5. 2010 akcionáři XXXXX P. M. a M. A. jednali o prodeji akcií společnosti XXXXX dle XXXXX s budoucím kupujícím XXXXX, zastoupeným J.P., následně dne 1. 6. 2010 I.Ž. jako předsedkyně představenstva XXXXX založila běžný účet č. XXXXXvedený XXXXX, ke kterému od 4. 6. 2010 a následně od 8. 6. 2010 zřídila dispoziční práva k účtu pro sebe, A.M. a M.P., a dále podala žádost o termínovaný vklad č. XXXXX s dobou fixace do 6. 6. 2010, kdy na tento účet dne 3. 6. 2010 deponovala částku ve výši 210 160 124,79 Kč, kdy ke dni 7. 6. 2010 byla deponovaná částka vrácena zpět na účet XXXXX č. XXXXX,

a dne 7. 6. 2010 v Brně M. A., P. M., S. M. a I. G. jako prodávající, a XXXXX, zastoupená J.P., jako kupující, uzavřeli rámcovou akviziční smlouvu, dle které se zavázali dle čl. V, že dne 7. 6. 2010 ve 13:00 v Brně na XXXXX, prodávající předají řádně rubopisované akcie XXXXX do advokátní úschovy, a kupující se zavázal k úhradě kupní ceny neodvolatelným bankovním příkazem, akcionáři uzavřeli dne 7. 6. 2010 smlouvy o převodu akcií společnosti XXXXX s kupujícím XXXXX, zastoupeným J.P., a to S. M. o převodu 1 ks akcie za částku 557 072 Kč, M. A. o převodu 183 ks akcií za kupní cenu 101 944 176 Kč, P. M. o převodu 183 ks akcií za kupní cenu 101 944 176 Kč, a I.G. o převodu 5 ks akcií za kupní cenu 2 785 360 Kč, tedy kupující společnost XXXXX se zavázala k odkupu 372ks akcií za celkovou kupní cenu 207 230 784 Kč, tedy cenu objektivně nižší, než byla reálná hodnota společnosti i její nerozdělený zisk, ačkoliv společnost XXXXX neměla finanční prostředky na uhrazení kupní ceny dle smlouvy a současně uzavřeli akcionáři (prodávající) a XXXXX (kupující) smlouvu o advokátní úschově ze dne 7. 6. 2010 s M.B., kterému se prodávající zavázali předat do úschovy rubopisované akcie, smlouvy o převodu akcií a kupující se zavázal složit kupní cenu na vázaný účet č. XXXXX,

následně společnost XXXXX dne 7. 6. 2010, zastoupená J.P., jako jediným akcionářem společnosti XXXXX, odvolala členy dozorčí rady P.M., M.K. a M.. a jmenovala nové členy dozorčí rady A.D., M.M. a P.Š., dozorčí rada v složení D., M. a Š. pak dne 7. 6. 2010 v 13:30 hodin odvolala členy představenstva I.Ž., Z.R. a K.M. a novým členem představenstva jmenovala J.P., přičemž J.P. jako nový člen představenstva si v 13:12 hodin zřídil dispoziční právo k účtu č. XXXXX, v 13:54 hodin zrušil podpisové oprávnění k účtu č. XXXXXXXXXX I.Ž., M.. a P.M., dále rozhodl jako jediný člen představenstva XXXXX, že navrhuje k rozdělení zisk společnosti v celkové výši 207 589 440 Kč,

následně jako jednatel XXXXX, která měla postavení mateřské společnosti XXXXX, v postavení jediného akcionáře XXXXX rozhodl o rozdělení zisku společnosti celkové výši 207 589 440 Kč a úhradě části dividendy ve výši 207 230 784 Kč na vázaný účet č. XXXXX a úhradě zbytku dividendy ve výši 358 656 Kč na účet jediného akcionáře, a nejpozději v 14:31 hodin zadal příkaz k úhradě kupní ceny ve výši 207 230 784 Kč z účtu č. XXXXX na účet č. XXXXX, a dne 8. 6. 2010 zadal příkaz k úhradě zbývající části dividendy ve výši 358 656 Kč na účet č. XXXXX, tedy na účet kupující XXXXX, přičemž M.B.dne 7. 6. 2010 v 15:00 hodin z účtu advokátní úschovy č. XXXXX převedl částku ve výši 101 944 176 Kč na účet č. XXXXX majitele

P.M., dále částku 50 972 088 Kč na účet č. XXXXX majitelky A.A., částku ve výši 557 072 Kč na účet č. XXXXX majitele S.M., částku 2 785 360 Kč na účet č. XXXXX majitele I.G., a částku ve výši 50 972 088 Kč na účet č. XXXXX majitele M.., kdy na takto vyplacené dividendy právnické osobě XXXXX se přitom vztahovalo osvobození od daně dle § 19 odst. 1 písm. ze) bod 1 zákona č. 586/1992 Sb., přičemž z takto vyplacených dividend společnost XXXXX uhradila kupní cenu ve výši 207 230 784 Kč prodávajícím akcionářům, kdy tento příjem byl v případě akcionářů osvobozen od daně z příjmů dle § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., přičemž 358 656 Kč zůstalo společnosti XXXXX jako čistý zisk, přičemž díky sledu těchto transakcí nebyla uhrazena srážková daň z vyplacené dividendy 207 589 440 Kč,

kdy tímto způsobem J.P., jako člen představenstva XXXXX (následně XXXXX, respektive XXXXX, v likvidaci, se sídlem XXXXX), jako plátce srážkové daně z dividendových příjmů dle § 36 odst. 2 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., v rozporu s § 38d odst. 2, odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., při výplatě dividendových příjmů, ani později, nesrazil daň ve výši 15 % z vyplacených dividendových příjmů, čímž zkrátil daň ve výši 31 138 416 Kč ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, a teprve dne 4. 11. 2013 J. P. jako likvidátor XXXXX. po výzvě Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj podal za společnost XXXXX Vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 ve výši 0 Kč,

tedy

ve větším rozsahu měli zkrátit daň a spáchat čin ve velkém rozsahu,

čímž měli spáchali

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně podala dne 29. 10. 2021 ke Krajskému soudu v Brně obžalobu, ve které výše uvedené obžalované vinila z jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, pak věc byla předána dne 2. 8. 2022 na základě rozhodnutí místopředsedy trestního úseku Krajského soudu v Brně. Nalézací soud ve věci nejprve uvede výpovědi všech obžalovaných, svědků, listinné důkazy, důvody podání obžaloby, které jsou uvedeny v obžalobě, dále pak vyhodnotí závěrečné návrhy a důkazy, a uvede, z jakých důvodů a na základě jakých skutečností rozhodl tak, jak je patrno z výrokové části tohoto rozsudku. Současně nalézací soud konstatuje, že ve věci obžalovaných I.G. a S.M. po vyhlášení rozsudku nastaly skutečnosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 129 odst. 2 trestního řádu, protože se obžalovaní i státní zástupkyně vzdali práva odvolání, včetně osob uvedených v ustanovení § 247 odst. 2 trestního řádu a netrvali na vyhotovení odůvodnění, takže u těchto obžalovaných vyjma jejich výpovědí, které mají vztah ke zbývajícím obžalovaným, soud vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který ji neobsahuje odůvodnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Heliová

2. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, a to především výpověďmi svědků a listinnými důkazy, byly prokázány skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

3. **Obžalovaný P.M.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Obžalovaný uvedl, že společnosti XXXXX byla založena v roce 1990. S ohledem na množící se útoky v podobě insolvenčního návrhu a trestního oznámení na osoby jednatelů oslovili v roce 2008 odbornou firmu kvůli provedení restrukturalizace podniku. Stavební výroba, majetek a finance byly odděleny do samostatných společností a vlastníci se dostali do dozorčích rad. Vedoucím pracovníkům nabídli funkce v představenstvech. V rámci restrukturalizace vytvářeli jednoúčelové společnosti pro nové developerské projekty, mimo jiné společnost XXXXX. Společnost XXXXX měla funkci banky a profinancovala ostatní společnosti. Půjčovala finanční prostředky XXXXX na profinancování stavební výroby, financovala dokončení projektu bytových domů ve XXXXX, zajišťovala linku bankovních záruk ve výši půl miliardy. Při projektu štěpení došlo k chybě a do obchodního rejstříku nebyla doručena jedna příloha dokládající majetek (byty), který měl být zapsán XXXXX. Část těchto bytů pak nebylo možno prodat, celá situace se vyřešila až v roce 2011. Na podzim roku 2009 bylo vydáno územní rozhodnutí na projekt XXXXX, kde byla naplánována výstavba 140 bytů v celkovém objemu 300-350 milionů Kč. Bylo potřeba dopracovat projekt pro stavební povolení, vyřídit stavební povolení a na konci 1. pololetí 2010 mohli projekt spustit. Protože si uvědomovali ohrožení XXXXX kvůli problémům s přepisem bytů, dohodli se s bankou na snížení zajištění a výši ručení cestou bankovních záruk. Následně jim bylo doručeno 200 miliónů Kč odštěpit, neboť tyto prostředky chtěli použít na výstavbu projektu XXXXX, případně dalších developerských projektů. Potřebovali tedy vytvořit banku číslo 2, ve které by ochránili své prostředky a vytvořili si lepší pozici pro úvěrové financování developerských projektů. Dále pro rok 2011 připravovali projekt polyfunkčního domu v XXXXX v hodnotě 300-350 milionů Kč. S magistrátem uzavřeli smlouvu o smlouvě budoucí v září 2009 a hrozila jim sankce v případě včasného neodevzdání prostor. Štěpení XXXXX bylo naprosto logické, pro zpracování projektu oslovili B.. O štěpení rozhodli na konci září 2009 a projekt štěpení prováděli od 1. 1. 2010 proto, aby dokumenty bylo možno použít pro odštěpení i pro řádné závěrky na konci roku. Akcionáři společnosti byl on, pan A., I. G. a S. M.. S panem A. dělali koordinátory XXXXX. Pan A. měl na starosti XXXXX, jeho byl projekt XXXXX v XXXXX. Pan G. a pan M. byli ředitelé stavebních závodů. V roce 2010 měli 2 projekty v celkové hodnotě 700 mil. Kč, byli uprostřed soudních tahanic, čelili krizi, kdy těžko sháněli zakázky. Začaly hádky mezi společníky. V lednu a únoru 2010 měl obavy o realizovatelnost projektu XXXXX. Začal jeho spor o podobu a financování projektu s panem A.. Požadoval použít peníze ze XXXXX na XXXXX, které banky chtěly financovat. V jarních měsících roku 2010 provedli v XXXXX demolici. Krátce po valné hromadě XXXXX v květnu 2010 se s kolegou A. v podnikání rozešli. Dohodli se, že do 30. 6. 2010 kolega A. odejde ze XXXXX i z XXXXX. U společnosti XXXXX se dohodli, že projekt dokončí pro stavební povolení a pokusí se projekt prodat. XXXXX, která byla založena pro financování projektů, se stala nadbytečnou. B. jim řekl, že prodeji nic nebrání, a že pro prodej vše připraví, až budou mít kupce. Oslovili společnost, která měla o zprostředkování prodeje zájem. Po nějakém čase se ozval B.s nabídkou J.P. na odkup společnosti za 207 mil. Kč. Představil ho jako známého, který podniká a dělá daňové poradenství. Byla to vyšší nabídka než odhadnutá pražskou zprostředkovatelskou společností. Oslovil svého daňového poradce, konzultoval to se svým známým daňovým poradcem a všichni ho ubezpečili, že názor B., že lze prodej uskutečnit, je správný. Kdyby kterýkoliv z odborníků vznesl jakoukoliv pochybnost o prodeji XXXXX, nikdy by se transakce neodehrála. Dokumentaci vypracoval B.. Společnost prodali 7. 6. 2010, kdy prodej se uskutečnil formou advokátní úschovy. Dne 30. 6. 2010 pan A. odešel z firmy. Rozdělení ostatních společností proběhlo v roce 2015.

4. U hlavního líčení obžalovaný zdůraznil záložní charakter společnosti XXXXX, která byla vytvořena pro refinancování, takzvaně podle obžalovaného „pro sychr“, jinak byla nadbytečná.

Obžalovaní v průběhu rozdělováni se snažili prodat i jiné projekty, které byly ve stadiu ukončení, ale nakonec byla prodána jen společnost XXXXX. Nejprve obžalovaný oslovil pana H., aby se pokusil prodat společnost, což však nebylo realizováno. Při prodeji XXXXX zkoumali veškerá hlediska, včetně daňových, a byl dotazován i auditor, přičemž v této době spolupracovala firma s panem Z. z firmy XXXXX, která pro společnost pracovala 20 let. Byli osloveni i daňoví poradci s dotazem, zda při prodeji XXXXX mohou nastat nějaké problémy, ale vždy byli ubezpečeni, že s prodejem této společnosti není žádný problém a možnost nařčení z účelových transakcí, případně z daňového úniku. Na základě odborníků proto obžalovaní dle ve výpovědi obžalovaného M. postupovali a konali v souladu s právem. Pokud se týká spoluobžalovaných G. a M., pak do prodeje příliš nezasahovali, byli jen průběžně seznamováni s přípravou o štěpení a následném prodeji XXXXX. Na jednání o prodeji firmy se spoluobžalovaným P. nebyli osobně účastni. Oběma spoluobžalovaným bylo sděleno, že věci jsou konzultovány s odborníky, prodej je možný a bezproblémový. K dotazům obžalovaný dále sdělil, že s ohledem na ukončení spolupráce se spoluobžalovaným A. byl nejprve osloven odborník na prodej společností pan H., se kterým byly uzavřeny smlouvy na prodej obchodního centra v XXXXXi, bytových domů ve XXXXX a byla připravena i dokumentace ke společnosti XXXXX, ale k podpisu nedošlo. O ukončení spolupráce a odprodeji společnosti XXXXX věděl také B., který pro společnost pracoval přibližně 10 let při velkých obchodních sporech, a měl absolutní důvěru vedení firmy. S nabídkou odkupu společnosti spoluobžalovaným P. přišel právě B., který rovněž připravoval veškerou dokumentaci ohledně prodeje. V předcházejícím období obžalovaný neví, resp. nevzpomíná si na jakoukoliv realizaci prodeje majetku prostřednictvím B.. B. přinesl nabídku na odkup společnosti od obžalovaného P. za částku 207 milionů a tato nabídka byla akceptována. Obžalovaný ani spoluobžalovaní neověřovali bonitu spoluobžalovaného P., případně jiné náležitosti týkající se kupujícího, a to především z důvodu, že B. měl jejich absolutní důvěru. Požadavkem obžalovaného P. bylo zakoupení společnosti XXXXX jako celku; došlo před podpisem jen jednomu jednání po dobu asi dvou hodin. Na samotný prodej a podpis smluv dne 7. 6. 2010 si již svědek s ohledem na časový odstup nepamatuje. Vše bylo připraveno B., který spolupracoval se svědkyní Ž., pracovnicí společnosti XXXXX, která zařídila veškeré náležitosti, jako účet u UniCredit, případně další věci, a obžalovaný, jakožto i další spoluobžalovaní, jen podepsali smlouvy. Smlouvu o prodeji si obžalovaný před podpisem přečetl, zdála se mu tato smlouva v pořádku, proto ji podepsal. Pokud se týká předcházejícího jednání, a to o valné hromady ze dne 3. 5. 2010, valná hromada se týkala štěpení společnosti a došlo k ustanovení společnosti XXXXX. Na valné hromadě byl i notář. Valná hromada proběhla na základě přípravy a doporučení ze strany odborníků. Přeměna společnosti XXXXX byla řešena s podnikovým právníkem K., K. a B.. K odštěpení společnosti došlo mimo jiné také proto, aby nebyly problémy s financováním dalších staveb; při ukončení spolupráce se spoluobžalovaným A. mohlo dojít například k ohrožení projektu XXXXX, resp. jeho výstavby. Samotný prodej XXXXXbyl výsledkem právě ukončení spolupráce. Pokud se týká ceny za společnost, tak nabízená cena od obžalovaného P. byla nejlepší, protože nabídky, které předkládal pan H., byly méně výhodné. Spoluobžalovaného P. obžalovaný, ani spoluobžalovaní neznali, byl jim představen B. jako osoba, která se zabývá daňovým poradenstvím a osoba, se kterou dlouhodobě spolupracuje. Právě doporučení B. bylo základem pro uzavření smlouvy. Důvodem rozchodu obžalovaného se spoluobžalovaným A. byly rozdílné představy o budoucnosti společnosti. Problém byl i tzv. projekt XXXXX, kde se v roce 2010 dokončil projekt pro stavební povolení a před povolením byl rozdělen majetek. Spoluobžalovanému A. se projekt od počátku nelíbil, takže obžalovaný M. si tzv. projekt nechal. Na projektu XXXXX byla spolupráce se svědkem Š., který měl rozpracovanou dokumentaci pro stavební řízení, a s ohledem na velikost projektu zde byly rozpory se spoluobžalovaným A.. K žádosti, aby stavební celek byl realizován postupně, svědek Š. uváděl, že tento postup nelze bez nového stavebního a územního řízení. Následně se dospělo k závěru, že se projekt nepodaří prosadit. Obžalovaný zdůraznil zákonnost veškerého postupu v rámci prodeje společnosti XXXXX, kdy před prodejem si nechali vypracovat odborné vyhodnocení daňových dokladů, s daňovými poradci byla probírána i varianta vyplacení

dividend, likvidace společnosti, případně jiných variant; cesta prodeje však byla nejjednodušší a byla zákonná. Kupce představil B., a jelikož se jednalo o osobu, ve kterou firma měla plnou důvěru, pak B. vše zařizoval. Spoluobžalovaní G. a M. se jednání nezúčastňovali; bylo jim řečeno, že vše je v pořádku. Obžalovaný k vlastní osobě uvedl, že v současné době proti jeho osobě není vedeno žádné jiné trestní stíhání. Obžalovaný dle svého vyjádření vlastní nemovitosti v hodnotě asi XXXXX milionů Kč a hotovost na účtu ve výši asi XXXXX milionů Kč. Dále vlastní akcie společnosti XXXXX, jejichž hodnotu nedokáže odhadnout. Obžalovaný nemá žádné závazky, ani dluhy. Má vyživovací povinnost vůči nezletilému dítěti.

5. Po nařízení hlavního líčení obžalovaný P. M. zaslal prostřednictvím svého obhájce vyjádření k obžalobě v souladu s ustanovením § 196 odst. 2 trestního řádu (č. l. 2422 až 2434). Obhajoba v rámci tohoto vyjádření považuje za sporné tvrzení obžaloby, podle které měla společnost XXXXX volné (nepotřebné) finanční prostředky ve výši 210.000.000 Kč, které byly určeny k rozdělení podílu na zisku mezi akcionáře. Dle obžaloby neexistoval podnikatelský nebo jiný důvod pro odštěpení finančních prostředků ze společnosti XXXXX do nově vzniklé společnosti a jediným či hlavním důvodem bylo neoprávněné získání daňové výhody. Akcionáři spol. XXXXX měli jednat při rozdělení spol. XXXXX v součinnosti s J.P. a akcionáři spol. XXXXX jednali v úmyslu prodat akcie za cenu nižší, než byla hodnota této společnosti. Podle obhajoby v roce 2009 měla společnost XXXXX v majetku finanční prostředky ve výši 210 000 000 Kč, které ale nebylo možné vyplatit jako podíl na zisku mezi akcionáře, protože byly určeny pro financování dvou připravovaných developerských projektů. Existoval rovněž reálný ekonomický důvod pro rozdělení společnosti XXXXX a odštěpení finančních prostředků do nové společnosti a tímto důvodem byl majetkový problém v rámci jednání Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, který odmítl zapsat právo k bytovým a nebytovým jednotkám ve prospěch XXXXX v účetní hodnotě 32.702.000 Kč, přičemž se jednalo o byty vystavené v katastrálním území XXXXX – bytové domy XXXXX. Tímto úředním postupem vznikla řada majetkových a finančních rizik, které se mohly projevit ve vztahu k různým skupinám subjektů, a to vůči budoucím vlastníkům bytových a nebytových prostor, dále Finanční správě ČR a vůči Komerční bance a.s., která poskytovala úvěry XXXXX až do výše 510.000.000 Kč. Proto muselo dojít k rozdělení společnosti XXXXX, aby byly zajištěny finanční prostředky na nové developerské projekty. Samotné rozštěpení tak musela schválit komerční banka. Odštěpení tedy bylo nutné pro projekty XXXXX a XXXXX v XXXXX. Rozhodně tak není pravdivé tvrzení obžaloby o účelovosti rozdělení společnosti XXXXX a dokonce jednání akcionářů společnosti XXXXX v součinnosti s J.P., kdy toto tvrzení není doloženo žádným důkazem. Pokud se týká prodeje XXXXX za nižší cenu, než byla reálná hodnota společnosti, pak nelze pominout, že společnost XXXXX měla nejenom majetek, ale i závazky, k čemuž obhajoba doloží (a doložila) znalecký posudek, který řádně oceňuje hodnotu společnosti. Podle obhajoby je sporné tvrzení obžaloby o záměru akcionářů rozdělit společnost XXXXX nejdříve k 1. 1. 2010, a to s ohledem na valnou hromadu společnosti XXXXX ze dne 25. 9. 2009, kde bylo rozhodnuto o záměru rozdělit společnost formou odštěpení a činnost I.Ž. týkající se zajištění služeb (advokátních auditorských) vázajících se k tomuto rozdělení. O rozdělení tedy bylo rozhodnuto již v září roku 2009. Samotné jednání týkající se valné hromady z 3. 5. 2010 tak, jak je uvedeno v obžalobě, považuje obhajoba za skutečnosti nesporné. Oproti tomu za sporné považuje obhajoba tvrzení obžaloby týkající se takzvaného XXXXX, které mělo být sepsáno nejdříve dne 25. 5. 2010, a to s ohledem na skutečnost, že XXXXX ke dni 25. 5. 2010 získalo jen finální podobu a autor tohoto dokladu B. na daném dokladu pracoval zjevně již v předcházející době. Obhajoba také nesouhlasí s tvrzením obžaloby, že obžalovaný M. věděl o nepotřebnosti XXXXX před dnem 3. 5. 2010, tj. před schválením projektu rozdělení společnosti XXXXX, a i v tuto dobu jednal o prodeji akcií. Další skutečnost, tedy neodvratnost vzniku společnosti XXXXX s ohledem na schválení tohoto postupu dne 3. 5. 2010, obžaloba nebere potaz. Obhajoba v tomto směru zdůrazňuje, že akcionáři společnosti XXXXX nevěděli dne 3. 5. 2010, že tato společnost se stala nepotřebnou, protože k rozkolu mezi obžalovanými M. a A. týkající se vedení společnosti, došlo

až v polovině května 2010. Obhajoba nesouhlasí s tvrzením obžaloby týkající se ukončení projektu XXXXX v květnu 2010, protože v tuto dobu došlo jen k rozporu mezi majoritními akcionáři na samotném projektu s tím, že společný projekt nebudou společně realizovat. V rámci projektu XXXXXse majoritní akcionáři nemohli dohodnout na ceně akcií této společnosti a řešením bylo tak nabídnout tento projekt subjektům na trhu, což s ohledem na nízké nabízené kupní ceny nebylo realizováno. Pokud se týče poskytnutého úvěru, tak jeho cílem bylo řešit pouze akutní potřebu společnosti XXXXXpro financování přípravy developerského projektu a tento úvěr neřešil případnou realizaci tohoto projektu. Obhajoba za nesporné považuje zřízení dispozičního práva dne 4. 6. předsedkyní představenstva společnosti XXXXX (I.Ž.) u společnosti UniCredit Bank ve prospěch obžalovaných M. a A., včetně zřízení dispozičního práva dne 7. 6. 2010 ve prospěch P. k předmětnému účtu. Pokud se týká zřízení dispozičního práva dne 8. 6. 2010, jedná se o administrativní pochybení UniCredit Bank a tvrzení obžaloby v tomto směru považuje obhajoba za sporné. Tato skutečnost je zjevná i ze zrušení dispozičního práva J.P., což je objektivně nemožné. Obhajoba proto považuje tvrzení obžaloby, že majoritní akcionáři společnosti XXXXX si i po prodeji akcií společnosti XXXXX chtěli zachovat kontrolu nad finančními prostředky nacházejícími se na předmětném účtu za nesprávné, protože se jednalo jen o administrativní pochybení UniCredit Bank v neprospěch obžalovaných. Obhajoba považuje za nesporné uzavření smlouvy dne 7. 6. 2010, ovšem za sporné považuje tvrzení obžaloby o objektivně nižší sjednané ceně akcií, než je reálná hodnota. V tomto směru poukazuje na již dříve zmiňované možné závazky společnosti a vypracovaný znalecký posudek, který následně obhajoba doložila. Tvrzení obžaloby o změnách v orgánech společnosti XXXXX a úhradě kupní ceny bankovním převodem, což proběhlo dne 7. 6. 2010, považuje obhajoba za skutečnosti nesporné. Oproti tomu za sporné považuje tvrzení obžaloby, že J.P. zkrátil daň tím, že dne 7. 6. 2010 při výplatě dividendových příjmů nesrazil srážkovou daň z dividendových příjmů ve výši 31 138 416 Kč. Obžalovaný totiž nejednal od počátku účelově a prodej XXXXX jakožto i samotné rozdělení nebylo činěno v úmyslu krátit daň a obžalovaný se před samotným jednáním radil s daňovými poradci i advokáty, kteří postup, který obžalovaný zvolil, schválili a neviděli v něm jakékoliv porušení zákona. Institut zneužití práva nebyl v roce 2010 v žádném daňovém předpisu upraven ani vymezen a judikatura Nejvyššího správního soudu byla známa a veřejně dostupná až ke dni 7. 6. 2010. Obhajoba v tomto směru považuje za podstatné, že podle definice zneužití práva by se obžalovaní mohli dopustit zneužití práva pouze tehdy, pokud by jediným účelem a výsledkem rozdělení společnosti XXXXX, vzniku společnosti XXXXX a jejího následného prodeje bylo pouze snížení daňové povinnosti a právní jednání nemohlo dávat žádný ekonomický smysl. Obhajoba zdůrazňuje vážný ekonomický důvod pro rozdělení společnosti XXXXX a vznik společnosti XXXXX, který však odpadl v důsledku neshod a rozchodu dvou majoritních akcionářů společnosti XXXXX. Podle obžaloby je zřejmé, že obžalovaný M. se nedopustil žádné trestné činnosti.

6. Obhájce obžalovaného P.M. zaslal nalézacímu soudu dne 20. 2. 2023 návrh na doplnění dokazování, v rámci kterého se současně vyjádřil k projednávané věci. Pokud se týká předmětného návrhu, soud navržený listinný důkaz předložil procesním stranám u hlavního líčení dne 27. 2. 2023. Jedná se o zápis jednání ze 17. 10. 2022, které proběhlo u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj v Brně za účasti zástupců obžalovaných M. a A. a zástupců Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj A.N. a J.V.. Zástupci finančního úřadu, kteří jsou pod zápisem z jednání podepsáni (N. a V.) k dotazu protistrany uvedli, že podle jejich názoru nelze v dané trestní věci aplikovat ustanovení § 148 odst. 6 trestního řádu, a to i v případě odsuzujícího rozsudku ve věci, protože uhrazení daně z dividendy mají dle daňových předpisů výlučně jen plátci daně, což v daném případě byla společnost XXXXX. Této společnosti byla dlužná daň z dividendy doměřena. Podle zástupců tak obžalovaným může vzniknout jen povinnost uhradit soukromoprávní nárok na náhradu škody ve výši odpovídající výši zkrácené daně z titulu adhezního výroku odsuzujícího rozsudku o náhradě škody, pokud bude v rozsudku nárok finančního úřadu přiznáván. V souběhu veřejnoprávního, daňového a soukromoprávního nároku z titulu náhrady

škody tak nemůže dojít. Zástupce obžalovaných přes setrvání na stanovisku nespáchání trestné činnosti ze strany obžalovaných se pak dotazovali na možnosti uhradit dlužnou daň a byly jim ze strany zástupců finančního úřadu objasněny následující postupy v souvislosti s možným uhrazením daně. Soud v této souvislosti konstatuje následující uhrazení dlužné daně ze strany obžalovaných. V daném návrhu pak obhajoba konstatovala, že obžalovaní se nedopustili trestné činnosti, která je uvedena v obžalobě, protože obžaloba neprokázala účelovost postupu společnosti XXXXX, kdy jednání společnosti bylo důvodné s ohledem na právní a ekonomické skutečnosti. Obhajoba v této souvislosti zdůrazňuje, že i v případě hypotetického uznání viny by se obžalovaní, M., A., G. a M. nemohli dopustit daného trestného činu, neboť pachatelem trestného činu zkrácení daně může být jen osoba, která jedná ve vztahu ke správci daně a toto jednání může mít podobu buď konání, což se děje nejčastěji formou podání daňového přiznání, nebo opomenutím, kdy daná osoba aktivně nekoná. Výše uvedení obžalovaní nepodali za sebe ani za společnost XXXXX žádné daňové přiznání, kde by byla tvrzena jakákoliv daňová povinnost, ani neuplatňovali žádnou daňovou výhodu. Obžalovaní bývalí akcionáři nebyli nikdy členy statutárního orgánu XXXXX a nebyli oprávněni, ani povinni za tuto společnost jednat a také nejednali. Obžaloba tvrdí, že trestný čin byl spáchán nesplněním zákonné povinnosti přiznat a odvést daň z dividendy, tedy opomenutí ve smyslu § 112 trestního zákoníku. V daném případě by obžaloba měla označit daňový předpis, který ukládá obžalovaným jakožto akcionářům společnosti XXXXX povinnost přiznat a odvést daň z dividendy. Obhajoba tvrdí, že takový daňový předpis neexistuje a akcionáři společnosti XXXXX nebyli povinni takovou daň z dividendy přiznat ani odvést, protože tato povinnost je stanovena výlučně jen plátci daně, což znamená společnosti XXXXX, za kterou obžalovaní nikdy nebyli oprávněni ani povinni jednat, a tak je objektivně vyloučeno, aby mohli porušit povinnost přiznat a odvést daň z dividendy. Tato skutečnost byla potvrzena i v rámci výše uvedeného jednání ze dne 17. 10. 2022, kdy zástupci Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj uvedli, že daň z dividendy má povinnost přiznat a odvést výlučně jen plátce z daně. Podle finančního úřadu tak nelze obžalovaným akcionářům společnosti XXXXX daň z dividendy vyměřit ani doměřit pro absenci daňové povinnosti, když daňové předpisy jim takovou daňovou povinnost neukládají. Obhajoba se s tímto názorem Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ztotožňuje. Obžalovaní tak nemohou být pachatelé dané trestné činnosti i kdyby byl prokázán skutek tvrzený v obžalobě, přestože se tento skutek dle obhajoby nestal.

7. **Obžalovaný M. A.** u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Při svém jednání se nedopustil žádné trestné činnosti, ale všechny transakce měly ekonomický, právní či osobní důvod. V roce 1990 byl zaměstnancem založené společnosti XXXXX, kde začínali s provozním dluhem, který se jim podařil splatit, a firmě se celkem dobře dařilo. Prakticky od roku 2000 byla společnost pro určité skupiny zajímavá, začaly se objevovat insolvenční návrhy, exekuční příkazy. Byl přísnější dohled FÚ a zároveň v tomto období čelili trestnímu oznámení. V roce 2008 provedli restrukturalizaci stávající společnosti, stavební činnost jako takovou, tzn. - provozní oddělili od majetků, financí a účtů. Vytvořili tzv. německý styl řízení společnosti, kdy vlastníci firmy jsou členy dozorčí rady a představenstvo tvoří kmenoví zaměstnanci firmy. Firma XXXXX vznikla v restrukturalizaci spolu s XXXXX měla za úkol financovat všechny společnosti XXXXX Byla tzv. garantem u bankovních ústavů pro eventuální úvěry, v určitém období ručila tato společnost bankovní linkou 500 milionů Kč pro XXXXX Při štěpení došlo k chybě a na katastr nebyl dodán veškerý majetek, který se měl přepsat, kdy se jednalo o byty. Katastr odmítl provést zápis v katastru nemovitostí a nemohli ani ty byty prodávat. Záležitost řešili asi 2 roky. Současně probíhala daňová kontrola FÚ. Zároveň připravovali vlastní developerské projekty cca 140 bytů v XXXXX, kde bylo na podzim 2009 vydáno územní rozhodnutí, kdy celou výstavbu chtěli zahájit prakticky v roce 2010. K financování tohoto developerského projektu měla sloužit XXXXX, avšak kvůli výše uvedeným problémům – nezapsaný majetek, kontrola FÚ apod. jim bylo doporučeno odštěpit z této firmy cca 200 milionů Kč a vznikla firma XXXXX, která byla čistá z hlediska závazků pohledávek a mohla plnit funkci garanta vůči bankovním ústavům pro eventuální úvěry

financování těchto developerských projektů. Druhým projektem byla výstavba polyfunkčního domu XXXXX v XXXXX, u něhož nedodržení termínu dokončení výstavby a předání nájemci hrozila vysoká sankce. On byl garantem XXXXXe a kolega M. XXXXXe. XXXXX a XXXXX chtěli financovat přes XXXXX kapitálovou, kterou založili. Náklady na oba projekty byly spočítány na cca 550-600 milionů Kč. Na podzim, asi v září 2009 se rozhodlo o štěpení a rozhodný den byl stanovený na 1. 1. 2010 kvůli využití hotové účetní uzávěrky, využití hotových auditů z předchozího období. v té době byli akcionáři on, pan M., pan M., pan G.. Štěpení se ujal na jejich žádost B.. Hned začátkem roku 2010 se začaly projevovat prvky krize, nebylo možné zajistit dostatečný počet klientů na developerský projekt v XXXXX. Pan M. vznesl požadavek nerealizovat projekt do doby, než bude klientela předzajištěna předkupními smlouvami minimálně ve výši 50 % nebo požadoval, aby přepracovali projektovou dokumentaci, aby celá výstavba probíhala etapově. S tím on nesouhlasil. Pan M. navrhl XXXXX utlumit a začal preferovat polyfunkční dům XXXXX XXXXX. v té době už byla podepsána smluvní dokumentace. Neshody vyvrcholily do neřešitelných sporů mezi ním a panem M.. V XXXXX provedli demolici stávajícího objektu, ale spory se stupňovaly. Po valné hromadě XXXXX v květnu 2010 panu M. oznámil, že u firmy končí. V polovině roku 2010 ukončil činnost u firmy XXXXX, a taktéž u XXXXX v XXXXX. Pozemek v XXXXX nabídli k prodeji, zde se nabídla i alternativa dokončit stavební povolení a daný projekt jako celek prodat včetně pozemků. Tohle řešil ještě v období dvou let poté, kdy řešili rozdělení majetkové mezi ním a panem M.. S panem M. nenacházeli společnou řeč od 2010 do 2015. XXXXX se stala nadbytečnou a dohodli se, že ji prodají. S tímto závěrem seznámili B., začali informativně shánět kupce. Představa zájemců o kupní ceně byla odlišná od jejich představy. Po nějaké době přišel B. s tím, že má zájemce, který je ochoten firmu koupit. Tak se seznámili s P., který nabídl nejvyšší cenu. Požádali B., aby transakci prodeje zajistil. Z hlediska daňového to konzultovali s daňovými odborníky eventuálně poradci, kteří k těmto návrhům B. neměli žádné připomínky. Na základě těchto kladných konzultací, jak po stránce právní, tak daňové, smlouvy podepsali a došlo k prodeji firmy XXXXX v červnu 2010. Stavební záměr v XXXXX byl pozastaven, do budoucna tam zůstal stavební pozemek, projektová dokumentace a spousta režijních nákladů. Vše, co podléhá po právní a daňové odbornosti vždy projednával s danými odborníky, kteří se tímto zabývají, respektive živí. Pokud by dostal informaci, že cokoliv není v souladu s danými předpisy a zákony, firmu by určitě neprodávali, a řešili by to jiným způsobem. V dané době to bylo nejrychlejší a nejsnazší řešení.

8. Obžalovaný dále u hlavního líčení uvedl, že pro jeho osobu byl prodej XXXXX druhotná záležitost. Sice tento prodej zajišťoval společně se spoluobžalovaným M., ale s panem H. jednal jen spoluobžalovaný M.. Sám obžalovaný A. také dostával ústní nabídky. Nejvýhodnější byl návrh ze strany B.. Před prodejem řešili otázky ukončení spolupráce a rozdělení společnosti se jevilo jako nejsnazší a nejrychlejší způsob. Samotný prodej zajišťoval B., který vypracoval veškeré právní doklady a zajistil také kupujícího - spoluobžalovaného P.. Na bližší okolnosti jednání si již obžalovaný nepamatuje. Se spoluobžalovaným P. se sešli asi 2x. Schůzek se zúčastnil jen se spoluobžalovaným M.. Spoluobžalovaní M. a G. přítomni nebyli. Dispoziční práva a obdobné záležitosti pak zařizovala svědkyně Ž.. Se spoluobžalovaným P. byla jedna schůzka před uzavřením smlouvy, následující schůzka pak byla dne 7. 6. 2010, kdy došlo k uzavření smluv a veškerých právních náležitostí, které se smlouvou o prodeji souvisely. Se spoluobžalovaným P. je seznámil B. někdy v květnu 2010 a o majetkovou situaci kupujícího se blíže nezajímali. Pokud se týká spoluobžalovaných G. a M., tak s procesem odštěpení společnosti XXXXX byli seznámeni, ale do toho procesu, včetně prodeje nezasahovali a neměli ani proti němu námitky. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že vlastní movitý majetek, jehož hodnotu odhaduje na 30 milionů Kč. Nemá žádné závazky a proti jeho osobě se nevede žádné trestní stíhání. Má určité zdravotní problémy týkající se dýchání.

9. Obžalovaný A. se prostřednictvím svého obhájce písemně vyjádřil k obžalobě po jejím podání (č. l. 2436-2449). Obžalovaný označil za nesporné skutečnosti týkající se jednání I.Ž. jako předsedkyně představenstva společnosti XXXXX v rámci transformace této společnosti, podpis plné moci pro B.dne 12. 1. 2010, podání B. dne 10. 3. 2010 ke Krajskému soudu v Brně, podpis I.Ž. dne 29. 3. 2010 k projektu rozdělení společnosti XXXXX, a to včetně odeslání projektu ke zveřejnění v obchodním rejstříku Krajského soudu v Brně dne 31. 3. 2010. Dále skutečnosti týkající se valné hromady ze dne 3. 5. 2010 a následujících reálných skutečností, včetně řízení účtu a dispozičních práv dne 4. 6. 2010, a uzavření kupní smlouvy dne 7. 6. 2010. Jako skutečnost nespornou obžalovaný, také označil jednání o prodeji akcií společnosti XXXXX ještě před jejím vznikem zápisem do obchodního rejstříku dne 25. 5. 2010. Oproti tomu ostatní skutečnosti uvedené v obžalobě považuje obžalovaný za sporné, a to především skutečnost, že obžalovaný spolu s ostatními akcionáři při rozdělení společnosti XXXXX nejednal, ani nemohl jednat v koordinaci s J.P., protože ho nezná a s J.P. bylo jednáno až od května 2010, Jako skutečnost spornou dále označil část obžaloby týkající se rozdělení společnosti XXXXX, protože odštěpením nové společnosti XXXXX mělo reálný ekonomický a podnikatelský důvod. V tomto směru argumentace obžalovaného je shodná jako argumentace obžalovaného M. v rámci písemného vyjádření. Obžalovaný zdůraznil dobu rozhodnutí o odštěpení, což bylo učiněno dne 25. 9. 2009 na valné hromadě společnosti XXXXX. finanční a.s., tedy nikoliv v době, která je uvedena v obžalobě, a finanční prostředky, které měly být do této společnosti převedeny měly sloužit k financování developerských projektů XXXXX a XXXXX XXXXX. Zbývající část peněžních prostředků pak měla zůstat ve společnosti XXXXX pro účely ručení společnosti XXXXX vůči Komerční bance. Samotná výše finančních prostředků převedených posléze z XXXXX do nově odštěpené společnosti pak měla být určena na základě hospodářských výsledků XXXXX za rok 2009, a s ohledem na aktuální výši ručení společnosti XXXXX za závazky společnosti XXXXX vůči Komerční bance z titulu poskytnutých úvěrů. Podle obžalovaného následný prodej akcií společnosti XXXXX nebyl uskutečněn za cenu nižší, než byla reálná hodnota, a to s ohledem na možné závazky této společnosti. Prodej akcií XXXXX jejími akcionáři byl tak uskutečněn za cenu obvyklou, když akcie byly prodány společnosti, která za odkup akcií společnosti nabídla nejvyšší nabídkovou cenu. Podle obžalovaného pak odborné posouzení vypracované VUT v Brně v přípravném řízení nebere v úvahu veškerá rizika akvizice, a to rizika plynoucí společnosti XXXXX ze zákonného ručení za závazky společnosti XXXXX V tomto směru rovněž rozporuje absenci přípravy k založení společnosti XXXXX před 1. 1. 2010, když již před tímto datem svědkyně I.Ž. oslovovala advokátní kanceláře, znalce a daňové poradce, a to v souvislosti právě s předpokládaným odštěpením. Obžalovaný považuje rovněž za sporné tvrzení obžaloby týkající se XXXXX, které mělo být vytvořeno nejdříve 25. 5. 2010, když XXXXX bylo tvořeno již před tímto datem, přičemž samotný zápis do obchodního rejstříku společnosti XXXXX k tomuto datu je jen formální úkon, kterým byl dokonán celý proces přeměny společnosti XXXXX Samotný prodej tak byl zapříčiněn zásadními rozpory mezi většinovými akcionáři, které vyvrcholily v polovině května 2010 ukončením společného podnikání a rozhodnutím prodeje nepotřebných společností. Z pohledu efektivity a času byl jako nejvhodnější vyhodnocen prodej akcií společnosti XXXXX třetí osobě a v tomto směru byly činěny dotazy na osoby znalé práva a daňové problematiky a obžalovaný byl ze strany těchto odborníků ujištěn, že prodej akcií společnosti XXXXX svým majetkem bez předchozího rozhodnutí o rozdělení nerozděleného zisku a vyplacení dividendy je v souladu s právními předpisy a tento příjem z titulu kupní ceny za prodej těchto akcií je s ohledem na takzvaný časový test osvobozen od daně z příjmu. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k dispozičním oprávněním k účtu XXXXX po datu 8. 6. 2010, kdy zřízení dispozičních práv bylo učiněno z důvodu pochybení pracovníka pobočky banky (obžalovaný tak uvádí stejnou skutečnost jako obžalovaný M.). V závěru obžalovaný shrnuje nespáchání trestné činnosti, která je uvedena v obžalobě, protože veškerá rozhodnutí činil po poradě a na doporučení odborníků, tedy v dobré víře s tím, že prodej tak, jak byl učiněn, neporušuje právní předpisy a nedochází k jakémukoliv zkrácení daně. Důvodem prodeje bylo především ukončení společného podnikání obžalovaných

A. a M., kdy tak bylo rozhodnuto o nerealizaci projektů, které společně hodlali realizovat a k jejichž financování byla odštěpena společnost XXXXX Z tohoto důvodu následně došlo k prodeji této společnosti, přičemž v žádném případě důvodem společnosti nebyla snaha obžalovaného o získání daňového zvýhodnění.

10. **Obžalovaný I. G.** v přípravném řízení odmítl vypovídat, jen popřel jakoukoliv trestnou činnost. K událostem, které jsou uvedeny ve výrokové části, jenom uvedl, že si na ně nevzpomíná. U hlavního líčení pak vypověděl, že ve společnosti XXXXX byl akcionářem od počátku a v období roku 2009 byl jedním z ředitelů stavebního závodu. Úmysl rozdělení společnosti mezi hlavní vlastníky spoluobžalované M. a A. byl sdělen na pravidelných schůzkách vedení asi v polovině roku 2009. Obžalovaný v rámci své zaměstnanecké činnosti spadal pod spoluobžalovaného M., takže bližší informace dostával od jeho osoby. Již v roce 2008 došlo k rozdělení společnosti XXXXX na 11 společností, z nichž jedna byla finančního charakteru. O rozdělení se blíže nediskutovalo, protože hlavním zájmem byla výroba a společnost vedli majoritní akcionáři (M. a A.). Finanční společnost vznikla za účelem financování samostatných developerských akcí, což byla XXXXX a XXXXX. Jednalo se podle obžalovaného o pochopitelná rozhodnutí. Sám obžalovaný se na rozdělení nijak nepodílel. Tato skutečnost byla obžalovanému jenom sdělena. Na valnou hromadu z května 2010 si nepamatuje; pravděpodobně se jí zúčastnil. V tomto období byl rovněž informován o prodeji XXXXX, skutečnost mu sdělil buď obžalovaný M., nebo obžalovaný A., a prodej byl podle obžalovaného pravděpodobně za účelem získání finančních prostředků, přitom sám obžalovaný se aktivně prodeje nezúčastnil. Obžalovanému bylo jen sděleno, jak se bude postupovat, kdo firmu koupí a kdo zajistí právní náležitosti. Jednalo se o B., který zajistil kupce spoluobžalovaného P.. Obžalovaný nevěděl o výši nerozděleného zisku, ale věděl, že cena je nižší než nerozdělený zisk. Důvody prodeje za cenu nižší, obžalovanému nikdo nevysvětlil, ale po těchto důvodech nepátral. Obžalovaný byl vždy jen seznámen s postupem, pravděpodobně byla před obžalovaným i probírána možnost vyplacení dividendy, likvidace společnosti, případně jiného postupu, jakožto i daňová problematika. Obžalovaný byl ze strany hlavních akcionářů seznámen, že prodej je zaštítěn renomovanými společnostmi a není zde jakýkoliv právní nebo daňový problém, vše je řádné a zákonné. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že v současné době nemá žádné jiné trestní stíhání, společně s manželkou vlastní nemovitosti v hodnotě asi 15 milionů Kč, na účtu má přibližně 3 miliony Kč, nemá žádné závazky nebo dluhy.

11. Obžalovaný I.G. se prostřednictvím svého obhájce písemně vyjádřil k obžalobě, popřel spáchání jakékoliv trestné činnosti a skutečnosti, které jsou uvedeny v obžalobě, označil za sporné.

12. **Obžalovaný S. M.** ve své výpovědi uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, kdy odmítl jakékoliv spáchání trestné činnosti. Obžalovaný dále uvedl, že je zaměstnanec XXXXX od roku 1998, kdy dostal možnost zakoupit 1 ks akcie. Vypracoval se do funkce ředitele závodu, nyní technického ředitele. v rozhodném období působil jako ředitel závodu a byl odpovědný za realizaci staveb tohoto stavebního závodu. Do sídla XXXXX pravidelně dojížděl za účelem porad s vedením společnosti. Pan A. a M. byli koordinátory XXXXX, pan G. byl kolega ze stavebního závodu v Otrokovicích. Pana P. poznal při podpisu dokumentů o prodeji akcií XXXXX dne 7. 6. 2010. XXXXX vznikla v roce 2008 a měla působit jako vnitrobanka. Jako akcionář XXXXX se automaticky stal akcionářem XXXXX. Jako minoritní akcionář se sice účastní valných hromad, ale měl omezené možnosti ovlivnit rozhodnutí. O odštěpení jmění rozhodovali akcionáři a vedení společnosti. Na podzim roku 2009 dostal informaci o chystané přeměně spočívající v odštěpení společnosti s názvem XXXXX ze společnosti XXXXX. Důvodem vzniku XXXXX bylo zajištění finančních prostředků pro financování developerských projektů, a to zejména projektu XXXXX. Přeměnu pokládal za standartní proces, vnímal nějaké problémy s majetkovými vztahy společnosti XXXXX při zápisu bytových jednotek v katastru nemovitostí. Do projektu nezasahoval. Informace získával od pana M. na pátečních poradách XXXXX. Zkraje roku 2010 byl zadán

projekt přeměny advokátní kanceláři B., který připravil i veškeré dokumenty týkající se prodeje XXXXX. O panu B. věděl, že zastupuje společnost XXXXX ve sporech. K zastupování na valné hromadě dne 3. 5. 2010 zmocnil pana A. S panem A.neřešil, jak má hlasovat. Projekt byl dokončen a vznikla společnost XXXXX, na jejímž řízení se nepodílel, a ve které získal 1 ks akcie z 372 ks akcií. Ve stejné době vnímal sílící rozpory mezi majoritními akcionáři společnosti panem M. A., zejména ohledně chystané výstavby projektu XXXXX. Pan M. požadoval rozdělení projektu na několik bytových domů. Rozhodli se projekt nerealizovat, stavbu zakonzervovat. Primární účel vzniku XXXXX se ukázal jako nereálný a společnost se stala nepotřebnou. Důvodem prodeje XXXXX byla neshoda majoritních akcionářů o způsobu realizace XXXXX. Pan M. mu oznámil, že mají zájem společnost i s majetkem prodat asi někdy v květnu 2010. Veškeré kroky zajišťovali majoritní akcionáři, pan A. a pan M.. Krátce poté mu oznámili, že se našel kupec a zda souhlasí s prodejem. Nabídka kupce byla majoritními akcionáři vyhodnocena jako nejvýhodnější, ale na podmínky prodeje si nevzpomíná. Není mu známo, zda byla posuzována majetková situace kupce. Vkládal důvěru v majoritní akcionáře, že to pohlídají. Dne 7. 6. 2010 v Brně podepsal dokumenty k prodeji, které připravila kancelář B., tedy akviziční smlouvu, smlouvu o advokátní úschově a smlouvu o převodu akcií. Neví, kdy a kde akcie rubopisoval. Akcie předal formou advokátní úschovy. Nevzpomíná si, komu a kdy je předal. Peníze za prodej obdržel na účet, a tím to považoval za uzavřené. Skutečnost, že u nové společnosti vznikl účet, považuje za standartní, stejně jako termínovaný vklad. S účtem nedisponoval, neměl k němu dispoziční právo. O problému se srážkovou daní se dozvěděl z usnesení o zahájení trestního stíhání. Nikdy by ho nenapadlo, že by mohl nastat problém. Nemá ekonomické a právní vzdělání, spoléhal na odbornou profesní úroveň advokátní kanceláře. Pan A. jako zaměstnanec XXXXX skončil někdy v polovině roku 2010. K projektu XXXXX bylo v říjnu 2009 vydáno územní rozhodnutí. Zkraje roku 2010 proběhla demolice. Žádné další činnosti neproběhly, protože z jara 2010 se majoritní akcionáři nedokázali shodnout na konečné podobě projektu. Projekt se nyní realizuje s názvem XXXXX a je před fyzickým zahájením výstavby. Pokles zájmu o byty v letech 2009-2010 byl způsobem finanční krizí. Projekt XXXXX, další developerský projekt, byl spíše záležitost pana M.. Projekt se realizoval po odchodu pana A. asi na konci 2010 až 2011. Skupina nabízela projekt v XXXXX k prodeji v období května 2010.

13. Obžalovaný dále k věci u hlavního líčení uvedl, že se blíže nezúčastnil jednání o prodeji společnosti. Obžalovanému bylo řečeno, že vše zajišťuje B. kupec, resp. společnost, je někde z Brna. Obžalovanému byl sdělen jen výsledek jednání, který akceptoval. Smluvní dokumentaci obžalovaný dostal, přečetl si ji a z pozice laika na smlouvě neshledal žádný problém. Obžalovaný nemá vzdělání z oboru ekonomie, ani práva, je odborníkem v oboru stavebnictví, takže předpokládal, že kdo připravuje dokumentaci, je za ni také zodpovědný a veškeré náležitosti jsou v souladu s právem. Smlouvy podepsal v Brně, následně byla obžalovanému vyplacena finanční částka dle smlouvy. K rozdílu mezi kupní cenou a zůstatkem účtu obžalovaný sdělil, že tuto skutečnost pokládal za problematiku obchodu a sám se neptal, ani nepátral, z jakého důvodu je kupní cena nižší než zůstatek. Před samotným prodejem byl ze strany obžalovaného M. informován o možnosti dalšího postupu u společnosti XXXXX a obžalovanému bylo sděleno, že nejlepším řešením je prodej. Tento závěr obžalovaný akceptoval a ze strany obžalovaného M. bylo obžalovanému také sděleno, že vše je konzultováno s auditory, kteří mu potvrdili zákonnost prodeje. Obžalovaný tak byl přesvědčen, že prodejem společnosti není porušen žádný zákon nebo daňová práva českého státu. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že v současné době není proti němu vedeno žádné jiné trestní řízení; obžalovaný vlastní nemovitosti v hodnotě přibližně 5,5 milionu Kč, finanční prostředky asi ve výši 1,5 milionu Kč, nemá žádné závazky nebo dluhy.

14. Obžalovaný S.M. se rovněž písemně vyjádřil k obžalobě prostřednictvím svého obhájce (viz č. l. 2474), kdy stručně uvedl, že se cítí být nevinen, nesouhlasí s popisem skutku ani s jeho právní kvalifikací a skutečnosti uvedené v obžalobě považuje za sporné.

15. **Obžalovaný J. P.** u hlavního líčení, vyjma počtu schůzek se spoluobžalovanými M. A., vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Obžalovaný odmítl jakoukoliv trestnou činnost a podle jeho názoru je kriminalizována standardní obchodní transakce, která měla zcela racionální a ekonomický základ. S nabídkou na odkup několika společností vlastněných klienty B. byl spolu s ostatními kolegy z kanceláře seznámen v polovině května 2010 na poradě. B. je požádal, zda by nemohli ověřit u svých klientů zájem o odkup společnosti XXXXX, XXXXX a další společnosti, na jejíž jméno si nevzpomíná. Oslovil J.O., který měl řadu kontaktů mezi podnikateli, a dále I.Š., který působil v Praze. V té době působil asi od roku 2003 ve společné advokátní kanceláři na ulici XXXXX jako daňový poradce. Bylo jich 6 advokátů, mimo jiné B. D., a jeden daňový poradce. Správu kanceláře zajišťovali společně vzhledem k nižší administrativní náročnosti a nižším nákladům. Protože jim nevyhovovaly prostory na XXXXX, s kolegou B. a kolegou D. se rozhodli, že pořídí společně nebytové prostory na ulici XXXXX, kde sídlí dosud. Původně měla prostory kupovat společnost XXXXX, která zajišťovala správu kanceláře, s čímž ale někteří kolegové nesouhlasili, proto nebytové prostory pořídili pouze oni tři. Z toho důvodu nebylo možno využívat společnost XXXXX k původně určenému účelu. Považoval proto za rozumné koupit pro účely správy nebytových prostor na XXXXX akcie společnosti XXXXX. Dlouhodobým účelem koupě společnosti bylo zajištění správy společné kanceláře, krátkodobým bylo dosažení výtěžku z podílu na zisku, dalším důvodem bylo i to, že nebylo nutno pro účely správy zakládat novou společnost. S B. a D.se dohodl na budoucím zajištění správy kanceláře danou společnosti ještě předtím, než o koupi společnosti projevil zájem. Následně požádal B., aby své klienty, které do té doby neznal, o jeho zájmu informoval. Následně 24. 5. 2010 proběhla v kanceláři na ulici XXXXX schůzka s panem M. panem A., kde je informoval o nabídce a akcionáři pan M. a pan A. ho informovali o tom, že bylo vydáno usnesení o zápisu společnosti XXXXX do obchodního rejstříku, které dosud není pravomocné. Kolega B. tuto schůzku písemně zaznamenal. Na základě této schůzky proběhla další jednání, kde si postupně vyjasňovali své představy a možnosti. B.byl pověřen akcionáři zpracováním transakční dokumentace. Požadoval, aby ve smlouvě bylo uvedeno, že společnosti XXXXX, která měla akcie společnosti XXXXX kupovat, je schopna dostát svým závazkům z kupní smlouvy na místo formulace, že společnost XXXXX má dostatek vlastních zdrojů potřebných na úhradu kupní ceny. Ačkoliv nepředpokládal, že by mohlo dojít k nezaplacení kupní ceny, nechtěl, aby ve smlouvě bylo uváděno zjevně nepravdivé tvrzení kupujícího. Pro účely ocenění akcií vycházel z toho, že společnosti XXXXX pořizuje akcie odštěpené společnosti a v souladu se zákonem na odštěpenou společnost přecházel ručitelský závazek. Zatímco kupující své závazky na úhradu kupní ceny splnil a vzhledem k postupu uzavírání smlouvy a úhrady kupní ceny ani jinak reálně nemohl, riziko kupujícího z ručitelského závazku trvalo i po převodu akcií. Mohlo tedy dojít k tomu, že by věřitel společnosti XXXXX uplatnil vůči společnosti XXXXX ručitelský závazek, který by akcionáři neuznávali, případně by dovodili, že obrana XXXXX proti tomuto závazku byla vadná, nebo se prostě dostali do prodlení se splnění svého závazku, který převzali kupní smlouvou. V takovém případě by musel zajistit splnění tohoto ručitelského závazku, protože jakýkoliv jiný postup by mohl směřovat k insolvenci, ztrátě jeho licence daňového poradce. Kupní cena akcií toto riziko také přiměřeně reflektovala. Absolutně nepředpokládal, že by koupě akcií a způsob úhrady kupní ceny mohl být jakkoliv problematizován. Je přesvědčen, že jeho postup byl v souladu se zákonem o daních z příjmů i daňovým řádem, kdy nebylo možno předpokládat významný vývoj výkladu institutu zneužití práva. Kupní cena plně odpovídala hodnotě společnosti v době jejího prodeje. Cenu akcií totiž nelze zaměňovat za účtovanou hodnotu aktiv, případně hodnotu vlastního kapitálu, protože v těchto účetních položkách nemusí být a mnohdy nejsou zohledněna rizika případně jiné faktory, které cenu akcií ovlivňují. Po schválení transakční dokumentace se dohodl s kolegou M., Š. a D. na jejich působení v dozorčí radě kupované společnosti. Současně projednal svůj požadavek na své jmenování členem představenstva této společnosti. Tento jeho požadavek logicky vycházel z toho, že byl osobou ovládající společnost a měl s ní i obchodní záměry, tedy zajištění správy nemovitost společné

kanceláře. Tomu, že se nepřipravoval na koupi společnosti, svědčí mimo jiné i to, že ke změně ve společnosti XXXXX, tedy rozdělení a převodu části obchodního podílu přikročil až 4. 6. 2010 z důvodu, že obchodní zákoník v té době mimo jiné obsahoval zákaz řetězení společnosti. Transakční dokumentace, kterou připravoval buď kolega B., nebo kolega Š. byla podepisována v UniCredit Bank na ulici Lidická v Brně. On připravil svoje podklady a rozhodnutí, případně rozhodnutí dozorčí rady, protože dokumentace byla podepisovaná v bance a nebylo možné zajistit zpracování a úpravu nebo tisk písemností na bankovních zařízeních. Riziko prodávajících reálně neexistovalo. Prodávající předali své akcie do úschovy B.. To mu umožnilo vykonávat akcionářská práva, odvolat dozorčí radu a zajistit v té souvislosti své jmenování členem představenstva a rovněž i přijmout za jediného akcionáře rozhodnutí o výplatě dividendy. Zadání příkazu k úhradě a kontrola jeho obsahu byly pod plnou kontrolou schovatele B., potažmo prodávajících. Pokud by chtěl v rozporu se smlouvou disponovat s prostředky, během několika minut by bylo možné vydat akcie zpět původním akcionářům a prodávající by převod okamžitě v bance zablokovali. On tedy prakticky nemohl disponovat s prostředky žádným jiným než dohodnutým způsobem, rizika plynoucí z odštěpení ale nesl v plné výši. Smlouva byla z jeho strany řádně splněna způsobem plně odpovídajícím zákonným požadavkům včetně všech daňových důsledku z této transakce vzniklých. Pro něho bylo cílem získat takovou společnost, která mu vyhovovala, a nebylo důležité, jestli má na účtu 10 milionů Kč nebo miliardu. Nevěděl, jaký obchodní záměr měli prodávající. Účel po koupi naplnil a společnost deklarovanou činnost zahájila v květnu 2011, což dokládá kopií obratové převahy a výpisu z knihy účtů. Z nich jasně vyplývá, že XXXXX poskytovala správu kanceláře od května 2011, celkový obrat za těchto 8 měsíců dosáhl bezmála 750.000 Kč, tzn. roční obrat přesahující milion Kč. Důvodem pro pozdější zahájení výkonu činnosti bylo zpoždění z předání nebytových prostor dodavatelem stavby. Příjem v podobě dividendy byl sekundárním motivem jeho jednání. Jednalo se o transakci, která byla podmíněna splněním obou podmínek, které shora uvedl. Cena akcií odpovídala odhadnuté míře rizika, to vše plně v souladu se zákonem. Akcionáře do prvního setkání v květnu 2010 neznal a pana G. a pana M. poprvé viděl až v bance při podpisu transakční dokumentace. Neznal jejich majetkové poměry a nemohl dovozovat, jaké případné daňové povinnosti jim v důsledku převodu akcií vzniknou. Odmítl, že by se účastnil protiprávního jednání, neboť takovou účastí by riskoval svoji budoucí profesní kariéru, a to za odměnu, která se ani nerovnala jeho ročnímu příjmu z výkonu daňového poradenství. Pokud jde o formu společnosti a její změnu, s.r.o. je administrativně méně náročná, a proto k této změně přistoupil. Pokud jde o snížení základního kapitálu pro účely ručení za závazky XXXXX nedošlo k žádné změně a vždy byl vystaven určitému riziku. Po dvou letech fungování společnosti mu kolega D. navrhnul, že by mohli přestat využívat společnost XXXXX, protože jsou pouze tři a odpadly by průběžné náklady na vedení účetnictví a zajišťování administrativních činností a pouze by si v rámci kanceláře vznikající náklady přeúčtovali. Proto byl nucen ukončit činnost společnosti a společnost zlikvidovat. Postupoval zcela transparentním a zákonným způsobem. Po celou dobu působení ve společnosti XXXXX správci daně předkládal veškerá daňová tvrzení a informoval ho o všech zásadních skutečnostech včetně vstupu do likvidace. Daňová kontrola pak byla zahájena zcela účelově až poté, co požádal po skončení likvidace a po vydání souhlasu s výmazem společnosti z obchodního rejstříku. Pokud by koupí akcií hodlal jednat, jakkoliv protiprávně, neposkytoval by správci daně veškeré doklady a veškerou součinnosti při zjišťování a prokazování skutečného stavu. v případě, že by se dopustil nějakého protiprávního jednání, mohl společnost XXXXX, která byla jediným akcionářem XXXXX, převést ihned po provedení transakce a nabytí akcií na nekontaktní osobu. Pokud by tak učinil, správce daně by nikdy nebyl schopen formulovat své závěry. Důvody, pro které finanční úřad, respektive následně oba soudy rozhodly v jeho neprospěch, spatřuje ve zcela nepředpokládaném vývoji institutu zneužití práva, který byl do daňového řádu zakotven s účinnosti od 1. 4. 2019. Fakticky postihuje provedení transakcí směřujících i přes naprostou zákonnost těchto transakcí k výsledku v rozporu se smyslem a účelem daňového předpisu. Až do 31. 3. 2019 obsahoval § 8 daňového řádu pouze tři odstavce, přičemž ve třetím odstavci byla zakotvena preference skutečného stavu. Obviněný následně poskytl

obšírný výklad k institutu zneužití práva a jeho vývoji. Přičemž zdůraznil, že v roce 2010 odborná literatura považovala rozdělení společnosti odštěpením s využitím časových testů pro osvobození příjmu z prodeje takto odštěpené společnosti za akceptovatelné, zcela standartní a "velmi účinný nástroj při prodeji majetku". Považuje za absolutně nepřijatelné, aby jakýkoliv správní orgán i soud zasahoval do ústavou zaručeného práva svobodně vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat a ukládal vlastníkovi akcií, za jakých podmínek akcie může prodat. Rozhodnutí ve smyslu, zda akcionáři měli společnost likvidovat nebo si před prodejem akcií vyplatit dividendu, považuje za naprosto rozporné s ústavou. Stejně jako rozhodnutí soudu o tom, že daňově postižitelná je jakákoliv transakce v souboru jednání údajně směřujících k dosažení daňové výhody, která není zákonem dovolena. V roce 2011 byl přijat zákon o jednotném inkasním místě a změně některých daňových zákonů, kterým byl v souladu s dokumenty OECD kodifikováno osvobození příjmů fyzických osob z dividend a podílu na zisku od daně. Výplata dividendy XXXXX ve prospěch XXXXX proběhla v souladu se zákonem, jejím provedením nebylo dosaženo žádného daňového zvýhodnění ve srovnání s jakoukoliv jinou mateřskou společností inkasující dividendu od své dceřiné společnosti při splnění podmínek pro daňové osvobození. Při uplatnění osvobození nemohl postupovat jiným způsobem. V průběhu celé transakce vystupoval transparentně s vědomím daňových důsledků, v souladu se svými ekonomickými zájmy a logickým a prokázaným úmyslem dalšího využití společnosti XXXXX.

16. Obžalovaný u hlavního líčení zdůraznil svou podmínku pro uzavření smlouvy, a to záruku za závazky, které společnost XXXXX může mít. Oproti tomu prodávající (obžalovaní M. a A.) trvali na zaplacení kupní ceny neprodleně do advokátní úschovy a souhlasili s možností změnit orgány společnosti po uzavření smlouvy. Obžalovaný u hlavního líčení uváděl jen jednu schůzku s obžalovanými M. A. před podpisem smlouvy, oproti tomu v přípravném řízení uváděl více schůzek. Po předestření této části výpovědi obžalovaný uvedl, že si již přesně nepamatuje na dané skutečnosti. Do Zlína jezdil B., je však možné, že s ním zajel za obžalovanými i obžalovaný P., v současnosti si však na tuto skutečnost nepamatuje. Smluvní dokumentaci zajistil B., který byl rovněž se zástupci banky přítomen převodu finančních prostředků. Společnost obžalovaný zakoupil pro budoucí správu kanceláří a veškeré okolnosti i dosažený výtěžek považuje za zcela standardní. V případě, kdy by obžalovaný nezakoupil předmětnou společnost, pak by se svými kolegy, kteří se stěhovali do nových kanceláří, musel založit novou společnost, která by zajišťovala správu těchto kanceláří. Pokud se týká původní společnosti zajišťující správu kanceláří na ulici XXXXX, pak v této společnosti bylo šest akcionářů, kteří koupili dům a chtěli jej využít pro společné kanceláře. Později se tato varianta ukázala jako nevyhovující, proto dům byl prodán a muselo dojít ke změně původního úmyslu. Původně se měl obžalovaný se společníky stěhovat z ulice XXXXX do nových prostor před Vánocemi roku 2010, s ohledem na zpoždění stavby musela být dvakrát prodlužována nájemní smlouva na XXXXX ulici a do nových prostor se stěhovali později. Až od 1. 5. 2011 mohla společnost, kterou obžalovaný zakoupil, posloužit k účelu správy nemovitosti. Obžalovaný tak koupil tuto společnost jednak ke správě budoucí nemovitosti, jednak zde byl i finanční efekt v rámci rozdílu mezi kupní cenou a finančními prostředky na účtu. Při koupi obžalovaný mohl postupovat různě, tedy půjčit si peníze na koupi společnosti se zástavou akcií. Nejrychlejší varianta však byl postup, který byl skutečně realizován, tedy nákup společnosti, zřízení notářské úschovy a použití finančních prostředků, které byly na účtu společnosti. Samotný prodej společnosti byl vcelku specifický. Je sice běžné, že na nákup společnosti bývají využity prostředky dané společnosti, ale sám obžalovaný si nepamatuje na případ, kdy by byly využity prostředky pokrývající celou kupní cenu. Zda B. prodával někdy obdobné společnosti, obžalovaný neví. Ví však, že B. prováděl rovněž developerskou činnost. Před koupí společností byl o společnosti řádně informován, většinu údajů si však sám nalezl v rámci volně přístupného rejstříku při samotném podpisu dne 7. 6. 2010 v bance UniCredit. Podle názoru obžalovaného banka měla k dispozici veškeré listiny, tedy samotné smlouvy, souhlasy manželek a podobně. Při podpisu smlouvy se poprvé setkal s minoritními akcionáři, zřejmě

spoluobžalovanými G. a M., s kterými v předcházející době vůbec nejednal a jednání vedl jen s obžalovaným M. A.. Obžalovaný se k dotazům obhájce také vyjádřil k daňové kontrole, kterou dle svého vyjádření extrémně podcenil, protože byl v domnění, že vše je daňově v pořádku. Podle jeho názoru soudy vydaly specifické rozhodnutí, které se vymyká ustálené praxi a dodnes jej neumí vysvětlit. Nelze rovněž přehlédnout, že v rámci zneužití práva bývá postižen ten, kdo dosáhl výnosu z tohoto zneužití, což však není obžalovaný. V trestním řízení podle jeho názoru nebylo prokázáno štěpení společnosti v úmyslu porušit či obejít daňovou povinnost a sám obžalovaný před projevením vůle o koupi společnosti s akcionáři nebyl v žádném kontaktu. Při daňovém řízení vše konzultoval s kolegou H., daňovým poradcem, který měl shodné názory jako obžalovaný. Náklady na vypracování dokumentace ke koupi společnosti obžalovaný nehradil, neboť nebyl klientem B. a jednalo se pravděpodobně o úhrady ze strany bývalých akcionářů.

17. K dotazům k vlastní osobě obžalovaný sdělil, že vlastní nemovitosti v hodnotě přibližně XXXXX milionů Kč, na účtu má asi XXXXX až XXXXX milionu Kč. Nemá dluhy, jen hypotéku ve výši asi XXXXX Kč. Proti obžalovanému se v současné době nevede žádné jiné trestní stíhání.

18. Obžalovaný J.P. se písemně vyjádřil k žalobě prostřednictvím svého obhájce (č. l. 2451-2453) a odmítl spáchání jakékoliv trestné činnosti. K samotnému skutku obžalovaný uvedl jako věc nespornou a prokázanou, že byl B. společně s dalšími kolegy požádán o nalezení možného zájemce, který by koupil akcie společnosti. Obžalovaný z tohoto důvodu seznámil s nabídkou několik svých klientů, kteří však neprojevili o koupi akcií zájem. S ohledem na koupi nebytových prostor na ulici v Brně, XXXXX a potřebě společnosti vykonávající správu kanceláře pro společnou kancelář advokátů a daňových poradců, jakožto i z důvodu finančního zisku v rámci koupě dané společnosti se obžalovaný rozhodl nabídnout původním akcionářům koupi akcií. Poprvé se setkal s hlavními akcionáři P. M. M..dne 24. 5. 2010. Nabídka byla akceptována, následně byla podepsána předem připravená smlouva o koupi akcií, přičemž ze strany kupujícího (společnosti XXXXX) byly splněny podmínky sjednané kupní ceny, a to současný podpis připravované změny dozorčí rady představenstva a výplaty podílu ze zisku. Samotná společnost s ohledem na prodlevu dokončení stavby na ulici XXXXX zahájila svoji správcovskou činnost od května 2011 a později na základě požadavku D. došlo k ukončení výkonu správní činnosti prostřednictvím společnosti a došlo k její likvidaci. Obžalovaný ve svém písemném vyjádření zdůraznil, že při koupi společnosti XXXXX svojí společností XXXXX postupoval vždy transparentně a v souladu se zákonem, nedošlo k předstírání nebo zatajování jakýchkoliv údajů a byla vždy řádně podána daňová přiznání a plněny veškeré oznamovací povinnosti dle zákona. Úhrada kupní ceny proběhla z vlastních zdrojů kupujícího, byť tyto zdroje byly získány z vyplaceného podílu na zisku společnosti XXXXX Pokud obžaloba poukazuje na naplnění subjektivní stránky trestného činu, pak obžalovaný zdůrazňuje, že důvodem pro koupi společnosti bylo jednak dosažení výnosu z dividendy a získání společnosti pro správu společné kanceláře advokátů a daňového poradce. Bez naplnění obou cílů by obžalovaný smlouvu o koupi akcií neuzavřel a rovněž zdůrazňuje, že v rámci jednání nedošlo ke spojení osob ve smyslu § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmu a obžalovaný původní akcionáře před zahájením jednání o převodu akcií neznal, ani neměl v úmyslu zkrátit svým jednáním daň, což je mimo jiné potvrzováno plněním daňových povinností po koupi společnosti řádné a aktivní účastí při daňové kontrole a předkládáním veškerých požadovaných dokumentů. Pokud obžaloba v dané věci poukazuje na existenci institutu zneužití práva, pak obžalovaný jednak poukazuje na rozhodnutí Policie ČR ze dne 26. 1. 2018, kdy z podnětu prošetření byla konstatována absence objektivní a subjektivní stránky trestného činu. Obžalovaný také poukazuje na usnesení Nejvyššího státního zastupitelství, odboru závažné hospodářské a finanční kriminality ze dne 26. 10. 2021, č. j. MZN 275/2018-53 v rámci kterého Nejvyšší státní zastupitelství dospívá k závěru, že v trestním řízení trestnost zneužití práva vylučuje princip zákonnosti, který požaduje jednoznačný právní základ pro trestné činy, když podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku jen trestní zákon vymezuje trestné činy a stanoví trestní sankce, které lze za jejich spáchání uložit. Dále se v daném rozhodnutí uvádí, že

subjektivní stránka je u daňových trestných činů založena na tom, že pachatel svým jednáním vědomě porušuje zákon, případně byl srozuměn s tím, že jej porušit může. Subjektivní stránka však v případě zneužití práva naplněna není, neboť pachatel nemá za cíl porušovat zákon. V rámci svého daňového plánování je ochoten přistoupit k umělému chování, avšak tak, aby toto bylo v mezích zákona. Obžalovaný rovněž zdůrazňuje, že v obdobné věci nebylo až do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR o kasační stížnosti obžalovaného rozhodováno a rozsudek je označován za přelomový. Nad rámec právního rozboru pak obžalovaný poukazuje na absurditu svého údajného jednání, kdy by se měl spojit se zcela neznámými osobami, v průběhu několika dnů se dohodnout na spáchání daňového podvodu za odměnu ve výši odpovídající jeho ročnímu příjmu a zajistit tak původním akcionářům stamilionový příjem, přičemž by riskoval celou svou profesní kariéru, případně i možný trestní postih. Oproti tomu obžalovaný v rámci daňového řízení předložil veškeré důkazy o své údajné protiprávní činnosti správci daně, což je, pokud by byl pachatelem dané trestné činnosti, zcela nesmyslné. Obžaloba pak popisuje skutek ve výrokové části obžaloby, který spíše odpovídá trestnému činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a jiné podobné platby podle § 241 trestního zákona a nikoli trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákona.

19. **Svědek M.B.** v přípravném řízení nevypovídal s ohledem na nezbavení povinnosti mlčenlivosti ze strany tehdy obviněných. Svědek pak u hlavního líčení po zbavení povinnosti mlčenlivosti ve své výpovědi uvedl následující skutečnosti (č. l. 2560 až 2566). Svědek ve své výpovědi uvedl, že na přelomu léta a podzimu roku 2009 byl osloven obžalovanými A.M., tedy statutárními zástupci společnosti XXXXX, zda má zájem učinit nabídku týkající se odštěpení části společnosti XXXXX za účelem zajištění společnosti pro financování developerských projektů. Nabídka byla akceptována a odeslána z kanceláře obžalovaného přibližně v srpnu nebo září roku 2019. Zda v rámci nabídky byla uvedena i cena za právní služby si svědek již nepamatuje. V prvotní nabídce byl navržen termín zahájení štěpení k 1. 10. 2019 s koncem k 31. 12. 2019, ale ekonomické oddělení XXXXX tento postup nedoporučovalo z důvodu nutnosti mimořádné účetní uzávěrky a chtělo využít řádnou účetní uzávěrku k 31. 12. 2009. Tento požadavek byl akceptován a v průběhu ledna přistoupil svědek se svojí kanceláří k realizaci odštěpení části společnosti. Muselo se vyčkat na vyhotovení znaleckých posudků, následně byly založeny doklady do sbírky listin. Proběhly zákonné lhůty a valná hromada, která vše schválila, proběhla dne 3. 5. 2010, čímž byla založena nová nástupnická společnost XXXXX a byl tak schválen projekt rozdělení společnost XXXXX Po valné hromadě někdy v polovině května 2010 pak obžalovaní M. a A. svědkovi sdělili, že z důvodu zásadních rozlišných názorů na společnost XXXXX ukončují podnikatelskou spolupráci a chtějí prodat některé společnosti, kdy mimo jiné se jednalo o společnost XXXXX, dále si svědek vzpomíná na společnost vlastnící nákupní centrum v XXXXX, případně se mohlo jednat i o další společnosti. Oba obžalovaní pak svědka požádali o vyjádření, zda v prodeji XXXXX něco brání a případně zda by mohl pomoci s prodejem v rámci dotazu na své klienty. Svědek nezjistil jakékoliv skutečnosti bránící prodeji a po několika dnech (obžalovaní dle jeho výpovědi svědkovi skutečnost o záměru o prodej společnosti sdělili v 2. polovině května 2010 – viz č. l. 2561) pak přednesl na společné běžné poradě v kanceláři. Přibližně za deset dní se ozval kolega z kanceláře, J. P., který uvedl, že má o společnost zájem. Jednalo se o společnost XXXXX, o další společnosti, které chtěli obžalovaní M. s A. prodat, zájem nebyl, resp. nabídka na prodej XXXXX byla výrazně nižší, než požadované cena 200 000 000 Kč a podezřelá byla i skutečnost obdobných nabízených cen od dvou firem. Tato nabídka nebyla učiněna prostřednictvím svědka, případně jeho kolegů, ale prostřednictvím jiného okruhu osob. Svědek s oběma obžalovanými (M., A.) rozebíral i možnost jiných variant postupu v rámci společnosti XXXXX. Oba obžalovaní původně nepřišli za svědkem jen se žádostí prodat XXXXX kapitálovou, ale s žádostí o možnosti prodat všechny takzvaně zbytné společnosti. Byly zvažovány varianty o rozštěpení XXXXX na dvě společnosti se záměrem výměny akcií. Dále možnost likvidace společnosti. Byla i zvažována varianta výplaty dividend, avšak tato varianta by znamenala další existenci XXXXX kapitálové, která byla nadbytečná. Tyto

varianty, a to včetně výplaty dividend byly shledány jako časově náročnější, když u likvidace se jednalo o lhůtu šesti až dvanácti měsíců u výplaty dividend pak by musela býti svolána valná hromada a jednalo by se rovněž o lhůtu v řádech týdnů. Prodej tak byla časově nejschůdnější varianta. Zájemce o koupi, kolega svědka, J. P., byl podle svědka vhodným zájemcem, protože již dříve koupil akcie významné firmy z papírenského průmyslu. Jako důvod J. P. sdělil následné použití XXXXX pro správu nemovitostí, s čímž i svědek souhlasil. Svědek rovněž nabídku obou obžalovaných sdělil dalším osobám. Vzpomíná si na S.K. a M.P., kteří však neměli zájem. Po nabídce obžalovaného J.P. došlo k dojednání schůzky mezi P. a spoluobžalovanými A.M., která byla realizována v řádu několika dnů. Svědek B.si vzpomíná jen na jednu schůzku, v rámci které byla nabídnuta i cena, která byla nižší než finanční částka na účtu společnosti XXXXX. Tato skutečnost však nebyla nelogická, protože budoucí majitel by odpovídal za veškerá rizika, která vznikla ve společnosti před koupí této společnosti. Jednalo by se například o daňové nedoplatky, spory a podobně, a to přesto, že ve smlouvě byla zakotvena odpovědnost předcházejících akcionářů za jakékoliv finanční újmy související s předcházející existencí společnosti a případných nároků, které vyplývají ze skutečností před prodejem společnosti. Navrhovaná částka byla ihned na této schůzce akceptována a svědek zadal přípravu veškerých materiálů svému tehdejšímu koncipientovi a nynějšímu kolegovi P.Š., což trvalo přibližně 14 dní, přičemž jednotlivé strany byly postupně seznamovány s obsahem navržené smlouvy a mohli se vyjadřovat k těmto dokladům. Závěrečné znění smluv bylo rozesíláno 4. 6. 2010, což podle svědka byl pátek, a v pondělí 7. 6. 2010 se uzavíraly smlouvy v bance. V bance se sešly smluvní strany včetně svědka a P.Š., byla podepsána navržená transakční dokumentace, rámcová akviziční smlouva, byly kupní smlouvy o převodu akcií podepsány rubopisové akcie a smlouva o úschově, která byla domluvena na první schůzce, takže bylo zřejmé řádné zajištění finančních prostředků prodávajícím. Na základě smlouvy o úschově pak svědek převzal veškeré listiny do úschovy, přičemž banka si pořídila kopie smluv, byly přesně popsány čísla účtů apod. Banka již v předcházejícím období obdržela dokumentaci. Po podpisu se bankéř vzdálil a po nějaké době se vrátil a oznámil připsání částek na předem označené účty. Samotná transakce proběhla ve společnosti UniCredit, která v roce 2010 podle svědka měla velmi dobře zpracovaný systém advokátních úschov. Před samotným podpisem byla bankéři předána veškerá transakční dokumentace, a to s ohledem na vysokou platbu přes 200 milionů Kč. Svědek k dotazu, zda bylo v jeho praxi běžné, aby se společnost kupovala bez jakýchkoliv vlastních finančních prostředků, svědek uvedl, že jest obvyklé nakupovat společnosti pomocí cizích finančních prostředků. Na samotné schůzce mezi obžalovanými M. A. obžalovaným P. podle svědka nezazněla skutečnost nákupu společnosti XXXXX z dividendy společnosti. Obžalovaný P. žádal, aby ze společností mohl neprodleně nakládat, tedy společnost plně ovládat a změnit orgány společnosti, což bylo i obsahem smlouvy. Tyto skutečnosti byly ze strany prodávajících akceptovány a rizika týkající se změny statutárních orgánů byly odstraněny advokátní úschovou. Po oznámení zájmu ze strany J.P. koupi společnosti svědek obžalovanému předal doklady týkající se projektu štěpení a ekonomické výkazy společnosti. Pokud se týká finančních prostředků, které měly být vynaloženy na koupi společnosti, pak svědek hovořil o běžnosti finanční asistence, ale otázka absence vlastních finančních prostředků u J.P. nebyla řešena a nebyla předmětem ani jednání na schůzce mezi J.P. a spoluobžalovanými A.M.. K placení mělo dojít prostřednictvím advokátní úschovy, takže prodávající neměli žádné riziko. Zda v rámci první schůzky došlo k definitivní dohodě na kupní ceně, svědek neví. Svědek již v předcházející době realizoval obdobné prodeje, o kterých však s ohledem na povinnost mlčenlivosti nemůže hovořit. Pokud se týče následného daňového doplatku, pak věc se řešila společně s obžalovaným P., který považoval rozhodnutí o doplatku za výraznou nespravedlnost. Rozhodnutí se opíralo především o rozsudek krajského soudu, resp. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který byl publikován až po samotné smlouvě z roku 2010 a je zcela odlišný oproti předcházející praxi. V rámci daňového doplatku jednal obžalovaný P. i s obžalovanými M. A., bližší okolnosti si již svědek nepamatuje. Pokud se týče obžalovaného P., pak jej zná přibližně od roku 2000. V předcházející době pak svědek působil nejprve jako koncipient, kdy koncipientskou praxi vykonával s A.D. a následně působili v advokacii

v rámci jednoho sídla. V roce 2010 bylo rozhodnuto o přesunu části advokátních kanceláří do jiných prostor, což znamená ze sídla v ulici XXXXX v Brně do kanceláří na XXXXX ulici. V době rozhodné, tedy v době koupě společnosti XXXXX byly kanceláře ve výstavbě a měli se stěhovat přibližně na podzim roku 2010. Následně s ohledem na určité zdržení se reálně stěhovali v roce 2011. Při působení v kanceláři na ulici XXXXX J. P. skutečně používal společnost XXXXX na správu a k rozúčtování nákladů. Následně po určité době přišel A. D. s nápadem, aby si náklady rozúčtovali vzájemně, protože v této lokalitě působili jen tři a společnost XXXXX tak neměla využití a byla zlikvidována. Následně v rámci přeúčtování bylo zjištěno, že dochází k chaotickým situacím a opětovně správa byla převedena na správcovskou společnost. Svědek zdůraznil, že ve veškerém jednání nespatřuje jakékoliv problémy, či dokonce trestnou činnost. Pokud se týká daňových záležitostí, obžalovaní A. a M. se v tomto směru u jeho osoby neinformovali, ale již v předcházející době se informovali u speciálních společností, resp. auditorů, kteří neshledávali jakékoliv problémy.

20. **Svědkyně I.Ž.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 2568-2570) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědkyně vypověděla, že pan M., A., G. a M. byli kolegové ze společnosti XXXXX Do společnosti XXXXX nastoupila v roce 1992 na pozici účetní, postupovala jako hlavní účetní a nyní je na pozici ekonomická ředitelka. Pan A. byl na pozici koordinátor, měl na starosti řízení staveb v Praze, byl i akcionářem XXXXX Pan M. je též koordinátor, měl na starosti řízení staveb na Moravě. Byl akcionářem XXXXX Pan G. byl akcionářem XXXXX a pracoval jako ředitel stavebního závodu 3, poté asi jako výrobní ředitel. Pan M. byl ředitelem stavebního závodu 4. Pana J.P. zná asi 5 let, probíhala s ním e-mailová komunikace ohledně daňového poradenství. v době štěpení společnosti XXXXX ho neznala. Funkci předsedkyně představenstva společnosti XXXXX jí nabídli majoritní akcionáři společnosti, pan M. a pan A. v roce 2008. Funkci vykonává od roku 2008 doposud. Její náplní práce je vést účetnictví, komunikovat s finančním úřadem, zpracovávat daňová přiznání. Společnosti XXXXX nemá žádné zaměstnance a ona práci vykonává jako zaměstnanec XXXXX, která má zřízenou smlouvu o činnosti pro společnost XXXXX Společnost XXXXX byla připravena, že bude profinancovávat budoucí projekty. v roce 2009 vznikl problém, který byl způsobený tím, že nebyla součástí projektu štěpení XXXXX příloha číslo 3, která obsahovala majetek-jednotky. Společnost XXXXX byla také zřízena k ručení svým sestrám, například XXXXX, a byla připravena na profinancování výstavby XXXXX nebo také dalších projektů. Koncem roku 2009 vzhledem k problémům s přílohou č. 3 akcionáři společnosti XXXXX rozhodli o to, že bude vytvořená nová společnost, která převezme profinancovávání následujících projektů, protože původní společnost XXXXX byla ohrožená Katastrem nemovitosti, který odmítal zapsat jednotky na novou společnost XXXXX Tento problém trval minimálně 3 roky. Pokud se jedná o Projekt přeměny společnosti XXXXX, formou odštěpení vyčleněných částí obchodního jmění, ona dostala za úkol vypracovat počáteční účetní stavy nové odštěpené společnosti XXXXX Důvodem bylo ručení společnosti XXXXX, jako sestře, na tzv. linku bankovních záruk, aby mohla společnost XXXXX se zúčastnit veřejných zakázek. Na XXXXX se převedlo v uvozovkách 210 milionů na profinancovávání budoucích projektů. XXXXX ručila 510 milionů za XXXXX za linku bankovních záruk, což nemuselo být nejen v penězích, ale i v majetku. Společnost XXXXX musela zvažovat, kolik peněz může odštěpit, protože finanční úřad a katastr zpochybňoval převedení jednotek v hodnotě 200 milionů Kč. Domnívali se, že odštěpené jednotky jim do budoucna mohou přinést problém. Hrozilo, že 200 milionů bude muset společnost XXXXX vrátit původní společnosti XXXXX Zlín, a to na základě možného budoucího rozhodnutí FÚ. XXXXX měla na účtu po štěpení asi 200 milionů Kč k 31. 12. 2009. Odštěpující obchodní jmění ve výši 210 milionů Kč ze XXXXX na XXXXX kapitálovou a.s. bylo prokomunikováno bankou, která poskytovala bankovní záruku pro společnost XXXXX Projekt rozdělení odštěpení se vznikem nové obchodní společnosti XXXXX, a.s. vypracovala advokátní kancelář B.. Požadavek pravděpodobně šel od akcionářů společnosti XXXXX Pro Projekt připravovala počáteční stavy, účetní závěrku XXXXX a z této

závěrky vyplynuly počáteční stavy ze XXXXX Počáteční stavy, které byly vepsané do toho Projektu, zkontrolovala a Projekt podepsala. Neví, kdo jí ho předložil k podpisu. Osobně na ničem s panem B. nespolupracovala, ale ví, že zastupoval XXXXX, jako externí právník v soudních kauzách. Základní kapitál u všech sester byl tehdy stejný, ve výši 2 miliony Kč, rezervní fond byl také daný, nerozdělený zisk přešel ze XXXXX částkou zhruba ve výši 200 milionů Kč, právo na dividendu nebylo řešeno. Na valnou hromadu konanou dne 3. 5. 2010, kde došlo ke schválení rozdělení, si nepamatuje. Na valné hromadě byla, ale neví, kdo další tam byl. Pravděpodobně se na této valné hromadě řešilo rozdělení společnosti XXXXX Na XXXXX z května 2010 si nepamatuje, ale podepsala je. O prodeji společnosti XXXXX pravděpodobně rozhodli akcionáři společnosti. V té době mezi nimi byl nesoulad v názoru na budoucí projekty, které spolu měli. Jedním z těchto projektů byl právě XXXXX. Pan A. měl názor, že komplex by měl být jako monolit. Pan M. měl názor, že projekt měl být sestaven na jednotlivé domy, kdy se vždy po dostavění a prodání jednoho domu začne stavět další, protože v té době byla krize a byla nejistota, že se obsadí alespoň 50 % kupců. Tento nesoulad mezi nimi byl dle jejího názoru jeden z důvodů prodeje společnosti XXXXX Nevěděla, kdo měl být kupcem. Informace o zájemcích o koupi se k ní nedostaly. Funkci předsedkyně představenstva XXXXX jí nabídli majoritní akcionáři společnosti XXXXX z důvodu vedení účetnictví, zpracování daní a podobně. Neměla pocit, že by společnost měla řídit, protože nebyla žádná potřeba řízení. Společnost byla čerstvě založená a připravená na financování projektů. S prodejem akcií formálně souhlasila. Jednalo se o klasický prodej. XXXXX kapitálovou a.s. vedli akcionáři. Pokud jde o založení běžného účtu číslo XXXXXvedeného XXXXX dne 1. 6. 2010, tak účet zřizovala tak, jak u jiných společností. Vyplývalo to z běžné praxe. Měla dispoziční právo z titulu své funkce. Běžnou praxí také bylo, že zřídila dispoziční právo svým kolegům – panu A. a panu M.. Případné platby podepisovali 2 lidé, ona a ještě jeden. Dobu dispozičního práva si nepamatuje, nepamatuje si, že by prováděla úhradu z tohoto účtu. Je možné, že 1. 6. 2010 zřídila termínovaný vklad, ale nevzpomene si, zda jí někdo dal takový pokyn. Nepamatuje si, proč bylo zvoleno období termínovaného vkladu do 6. 6. 2010. O odvolání z funkce se dozvěděla, ale jak a proč, si nepamatuje. V prosinci roku 2020 se dozvěděla o problémech s úhradou srážkové daně z výzvy k podání vysvětlení na Policii ČR. Developerský projekt XXXXX byl v XXXXX. Tento projekt se připravoval v roce 2009, původně tento projekt měla financovat XXXXX K jeho realizaci došlo později v následujících letech, kdy byl financován jinou společností, protože se pánové A. a pan M. rozešli. Původně to byl jejich společný projekt. Pan A. vystoupil ze společnosti XXXXX a projekt nakonec realizoval pan M. s nějakou svou společností. Pan A. ze společnosti XXXXX odešel kolem 30. 6. 2010. V té době se konají valné hromady a při té příležitosti pan A. vystoupil ze společnosti XXXXX Pánové už spolu nerealizovali společný projekt. Rozešli se potom jako společníci ze všech společných společností. Majetkově se vypořádali v následujících letech. Pan G. jí pokyny nedával. Pan G. nebyl mezi akcionáři, kteří fakticky řídili společnost.

21. K dotazům u hlavního líčení dále uvedla, že spory mezi akcionáři počaly asi počátkem roku 2010 a vrcholily v květnu 2010, kdy přibližně v polovině května 2010 došlo k rozchodu. O prodeji XXXXX byla svědkyně informována koncem května 2010, kdy bez shody majoritních vlastníků byla společnost zbytečná pro další financování projektů. Svědkyně byla nejprve informována o rozchodu společníků, následně po několika dnech, ale možná i tentýž den, o prodeji společnosti; přesně si již nepamatuje. Na XXXXX si již blíže nevzpomíná, a to ani v rámci časového zařazení. Účet u UniCredit byl pro společnost zřizován s ohledem na blízkost banky a v rámci zvyklostí byly zřízeny dispoziční práva obžalovaným M. a A.. Pokud se týče XXXXX, pak společnost půjčila částku 22 milionů Kč na projekt v Novém světě v XXXXX. S ohledem na rozpory mezi hlavními akcionáři byl určitý problém s půjčkami a došlo i k rozdělení, resp. změně vlastnictví akcií k jednotlivým společnostem. Pokud se týká předcházejícího rozdělení společnosti XXXXX na více společností, a to přibližně 11, pak rozdělení zajišťovala kancelář H. a H. z Prahy. Další dělení společnosti XXXXX bylo zadáno kanceláři B., pravděpodobně byla oslovena kancelář H. a H., ale

rozhodla větší blízkost, neboť tato kancelář byla z Prahy a B. byl v Brně, což pro domluvu a zajištění bylo praktičtější. Rozhodnutí bylo učiněno přibližně v roce 2010. Před prodejem společnosti byly porady s daňovými poradci i právníky, přičemž některých porad se svědkyně zúčastnila, části pravděpodobně ne. Zda se jí zúčastňoval B., si svědkyně nevzpomíná. Zda bylo uvažováno o jiných variantách než prodej, si svědkyně nevzpomíná, ale pravděpodobně jiné varianty nebyly zvažovány. Podle svědkyně nebyla probírána možnost vyplacení dividend, a to z důvodu na složitost a časovou náročnost, kdy prodej měl podle svědkyně asi na starost B. pravděpodobně nebyla oslovena jiná společnost. Termíny, do kdy má být prodáno, asi nebyly stanoveny a asi nebyla stanovena minimální cena. Podle svědkyně byla v tomto směru oslovena kancelář B. asi počátkem června 2010. K dotazu, zda s ohledem na podpis smlouvy dne 7. 6. 2010 samotné jednání neprobíhalo nezvykle rychle, svědkyně uvedla, že podle jejího názoru se nejednalo o složitou věc. K dotazu státní zástupkyně, z jakého důvodu si na skutečnosti pamatuje lépe než v přípravném řízení, svědkyně uvedla, že oproti výpovědi v přípravném řízení si prošla doklady. Pokud se týká průběhu prodeje, pak prodej byl projednáván pravděpodobně i s panem H. a byla asi oslovena společnost N.. Jednalo se o velmi krátkou dobu. Co se týče schůzek týkajících se prodeje, pak se jednalo o více schůzek, pravděpodobně dvě nebo tři. Do procesu prodeje, případně schůzek s právníky a daňovými poradci minoritní akcionáři (obžalovaní G. a M.) nezasahovali a nezasahovali ani do jednání. Svědkyně tak potvrdila v tomto směru výpověď svědka B..

22. Na žádost obhajoby byla svědkyně I.Ž. u hlavního líčení opětovně vyslechnuta (č. l. 2733-2736). K dotazům státní zástupkyně uvedla, že spory mezi obžalovanými M. A.začala vnímat v měsíci květnu 2010 a v druhé polovině května tento spor vyvrcholil. Obžalovaný A. svědkyni požádal o vyčíslení hodnoty společnosti XXXXX a v polovině května oba obžalovaní požádali B. o zpracování smlouvy na odkup akcií společnosti XXXXX, kdy polovina měla přejít na obžalovaného A. V tuto dobu byl asi B. požádán o součinnost s prodejem XXXXX. Zhruba třetí týden v květnu byl osloven H. se žádostí o součinnost s prodejem společnosti Shopping Centrum, Bytové domy XXXXX a XXXXX. Přibližně čtvrtý týden v květnu B. sdělil nalezení kupce na XXXXX a na schůzce se oba obžalovaní pravděpodobně setkali s obžalovaným P.. Přibližně za 2 až 3 dny došla nabídka od obžalovaného P. obžalovaní souhlasili s nabízenou cenou. Začala se zpracovávat dokumentace a k podpisu akcií došlo 7. 6. 2010. Dne 30. 6. 2010 odešel obžalovaný A. ze společnosti XXXXX, což bylo v rámci dohody mezi obžalovanými. Na vyjednávání se svědkem H. si svědkyně již nevzpomíná. Souvislosti s prodejem společností, které měl zprostředkovat svědek H., nezajišťovala žádné podklady. Schůzka s obžalovaným P. a obžalovanými A.M. proběhla asi v Brně. Nabídka kupní ceny byla učiněna asi ústně a časové řazení mezi schůzkou, nabídkou a memorandem si již nepamatuje. Rovněž neví, kdo a jakým způsobem zpracovával dokumentaci. Zda majoritní vlastníci měli připomínky, případně chtěli zapracovat konkrétní věci do smlouvy, si již nepamatuje, ale tato skutečnost je možná. E-mailová komunikace byla činěna asi přes svědkyni, která e-maily zaslané právní kanceláří přeposílala obžalovaným. Na jednotlivé časové úseky si již svědkyně nepamatuje, ale podle jejího názoru dokumentace, tedy smlouva, mohla být zpracována v rozmezí od 7 do 10 dnů od přednesení nabídky kupní ceny. Úkony směrem k bance UniCredit, případně na jednání s bankou si již svědkyně nevzpomíná a z jakého důvodu bylo stanoveno datum podpisu smluv na 7. 6. 2010 neví. Podle názoru svědkyně se nejednalo ve spěchu, ale šlo o běžné jednání. K rozporům mezi obžalovanými A.M. týkající se projektu XXXXX, svědkyně uvedla, že tento projekt byl dlouhodobě sporný s ohledem na rozdílné názory mezi obžalovanými M.A.. V dubnu 2010 obžalovaní diskutovali, že tento projekt není dobře navržený a spory pak vygradovaly v druhém týdnu v květnu roku 2010. Rovněž u projektu XXXXX XXXXX byly určité spory, protože obžalovaný A. se obával vysoké smluvní pokuty, která byla uvedena ve smlouvě a měl obavu ze splnění veškerých podmínek tak, aby sankce nemohla být uplatněna. Přípravné práce na projekt XXXXX probíhaly od roku 2009. Projekt neměl být hrazen z finančních prostředků XXXXX, měl zde provádět stavební práce a projekt měl být zabezpečen prostřednictvím XXXXX a bankovních úvěrů. V rámci projektu XXXXX nebyli ve společnosti,

která se projektem zabývala minoritní akcionáři. Následně po ukončení spolupráce byl na projekt XXXXX poskytnut úvěr ze strany Komerční banky ve výši 176 milionů Kč a obžalovaný M. poskytl z vlastních prostředků částku 100 milionů Kč. V době rozporů mezi obžalovanými byla snaha prodat společnosti, a to včetně projektu XXXXX, kde v předcházející době probíhaly demoliční práce a byly zde činěny kroky ke stavebnímu povolení, aby nemovitost byla lépe prodejná. Bližší podrobnosti však svědkyně neví, protože tímto projektem se zabývala kolegyně J.. Podmínky prodejů a rozchodu obžalovaných se řešily v rámci různých schůzek, a to jednak mezi akcionáři, jednak se možnosti různých postupů řešily s daňovými poradci a auditorem svědkem H.. Kdy a jakým způsobem byl svědek H. informován o sporech mezi obžalovanými M. A., svědkyně neví. Svědkyně rovněž nezná obsah konzultací mezi obžalovanými a právními zástupci, např. B., který doporučil prodej společnosti XXXXX. Na bližší informace týkající se nabídek na koupi nemovitostí si svědkyně nepamatuje. K dotazu soudu svědkyně dále uvedla, že k rozporům mezi obžalovanými A.M. docházelo od dubna 2010. V předcházejícím období se nejednalo o vážnější rozpory, spíše o určitý způsob diskuse. Svědkyně si nepamatuje na okolnosti uzavření smlouvy mezi společností N. a obžalovanými M. A.. Svědkyni byla předestřena smlouva na č. l. 2252, ale svědkyně si na danou smlouvu nepamatuje. Svědkyně byla konfrontována se svojí výpovědí z předcházejícího hlavního líčení, přičemž uvedla, že v mezidobí se snažila určitým způsobem připravit, tedy zajistit si podklady, aby věděla, co se v době rozhodné odehrávalo a jakým způsobem svědkyně v tomto období postupovala. Proto její výpověď je podrobnější než u předcházející výpovědi. Svědkyně uvedla, že e-mailová korespondence byla činěna přes její osobu a jiná osoba do pracovních e-mailů nemá přístup. V kanceláři je sama a nemá k dispozici žádnou administrativní sílu.

23. **Svědkyně L.J.** u hlavního líčení (č. l. 2737-2739) vypovídala shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedla, že nastoupila v květnu 2005 do společnosti XXXXX jako pracovník správy majetku. Pracovala v této společnosti do konce roku 2010. Od 1. 1. 2011 se stala zaměstnankyní společnosti XXXXX v představenstvu společnosti XXXXX byla od roku 2010 do 2012. Potom fúzovali pod společnost XXXXX Funkci v představenstvu jí nabídli majoritní akcionáři společnosti XXXXX, pan M. a A.. Měla na starost celou společnost v rámci developerského projektu XXXXX, což byla výstavba bytového domu včetně nebytových jednotek v XXXXX. Pana G. a pana M. zná ze společnosti XXXXX, pracovali ve funkci výrobních ředitelů. Jméno pana P.je jí povědomé ve spojitosti s panem B., právníkem, který pro společnost XXXXX poskytoval právní služby. Projekt XXXXX dostali na investiční oddělení společnosti XXXXX jako developerský projekt v roce 2008. Měli zajistit celou investiční výstavbu, jako zahájení projektu, jednání s projekční kanceláří, výkupy pozemků, kampaň, jednání s úřady, což zajišťuje správa majetku doposud. Stavební řízení zahájili v roce 2008-2009, kdy začínali obesílat ostatní účastníky stavebního řízení. V roce 2009 bylo ze strany stavebního úřadu vydáno územní rozhodnutí, na jehož základě mohli zahájit demoliční práce na pozemcích na jaře 2010. Poté začalo jednání o projektové dokumentaci. Výstavbu toho projektu měl na starosti pan A.. Nicméně tam panoval nesoulad v názorech na projektovou dokumentaci s panem M.. Pan A. chtěl postavit 140 jednotek jako celek v jednom časovém období a pan M. nebyl nakloněn tomu projektu jako takovému. v mezidobí jednali s realitními kancelářemi a požadovaná obsazenost minimálně 50 % v tomto případě nenastala. V té době začínala krize a bylo tam riziko, že se výstavba nedokončí. Vzniklý spor mezi panem M.A. se vyřešil tak, že ji pan M. v druhé polovině května 2010 přišel informovat, že se nepohodli a pan A. odchází ze společnosti XXXXX jako takové, ze všech řídicích funkcí a nadále v projektu nebude pokračovat. Pan M. jí řekl, že z důvodu odchodu pana A. se nebude pokračovat ve výstavbě bytového komplexu, pouze se dokončí stavební projektová část a budou hledat kupce, buď na celek, tzn. včetně projektové dokumentace, nebo že se prodají pouze pozemky. Pozemky v XXXXX byly nabízeny k podeji, objevili se potenciální kupci, ale nedohodli se finančně (např. o společnost XXXXX pana M.). K prodeji nedošlo z důvodu finanční krize nebo nezájmu o koupi pozemků, nízké nabízené ceně. v tomto projektu mělo být původně sloučené územní řízení se stavebním, k tomu však nedošlo, protože

v rámci územního řízení nedodali projektovou dokumentaci pro zahájení stavebního povolení, byť tuto projektovou dokumentaci měli zpracovanou. Do této doby byly do přípravy projektu vloženy nemalé finanční prostředky. Původně měl projekt být financováno přes společnost XXXXX Společnost pro stavební a výrobní závody a bankovní záruky sloužila jako banka. K profinancování nedošlo z důvodu rozchodu pana A. a M. na tomto projektu a ukončení působení pana A.ve společnosti XXXXX Pan A. byl majoritním akcionářem a tím pádem spolumajitelem společnosti XXXXX a dalších dceřiných společností. Bylo to bouřlivé období. v mezidobí 2009-2011 došlo částečně k finančnímu vyrovnání, ale k majetkovému vyrovnání došlo až později, tedy v roce 2012-2015. A to proto, že pánové spolu nemluvili, jednání o majetku ve spravovaných společností vedli přes její osobu. Předložené výroční zprávy z let 2009-2011 připravovala ve spolupráci s ekonomickým a právním oddělením společnosti XXXXX v roce 2009 zde píše, že v návaznosti na ukončení demoličních prací bude zahájena výstavba projektu a v roce 2010 proběhne zahájení stavebního řízení s následnou přípravou projektové dokumentace, což byla vize pro rok 2010. v roce 2010 uvádí skoro totéž co v roce 2009, kde se opisoval text s tím, že upřesňovali sloučení územního a stavebního řízení. v roce 2011 uvedli, že byly zahájeny kroky pro zahájení změny územního rozhodnutí, dali tam také marketingové fáze pro zahájení stavebního řízení. Tady již věděli, že projekt je zastaven a bude nabídnut buďto samostatně nebo jako celek k prodeji, ale neuváděli to tam. Nebyla v řídících orgánech XXXXX, tak o prodeji akcií nerozhodovala, i když o něm ví. Společnost XXXXX vznikla rozštěpením společnosti XXXXX, v důsledku toho, že XXXXX měla problémy se zápisem majetku ve Zlínském katastru. V roce 2008 akcionáři společnosti se rozhodli zabezpečit majetek celé společnosti, a tak ho ochránit tím, že oddělí majetek do samostatných společností v rámci lokalit. Samostatně pokračovala stavební a výrobní činnost. Na konci roku 2008 jejich oddělení vkládalo návrhy vkladů do jednotlivých katastrů podle umístění nemovitostí. A mimo Zlínský kraj byl všechen nemovitý majetek nově vzniklých společností zapsán. Ve Zlínském kraji k tomu nedošlo z toho důvodu, že na jednání s právním oddělením katastru jim bylo sděleno, že nemají zapsaný majetek v příloze č. 3 štěpení. Od toho se odvíjela báze rizikovosti společnosti XXXXX, protože jim probíhaly prodeje bytových jednotek na ulici XXXXX ve Zlíně. Měli sepsány kupní smlouvy se společností XXXXX a v podstatě nemohli realizovat převod vlastnických práv ve Zlínském katastru. Situace byla vážná, neboť do toho byli zakomponováni klienti, banky, zástavy čerpání úvěrů. Majetek nebyli schopni převést. Hrozily jim žaloby a soudní spory. Nezapsané nemovitosti byly v hodnotě zhruba 200 milionů Kč. Probíhaly jednání na katastru, kde jim bylo sděleno, že jim projekt nezapíší a vrátili ho zpět. Přemýšleli, jak to financovat. XXXXX vznikla z důvodu, aby snížili riziko se zajišťováním financování dalších dvou projektů – XXXXX a XXXXX.

24. Společnost XXXXX vznikla na konci roku 2008, jako jedna z mnoha dceřiných společností XXXXX za účelem výstavby developerského projektu XXXXX. Ona ve společnosti XXXXX vykonávala veškeré činnosti související s investiční finanční výstavbou, nákup pozemků, jednání s klienty a úřady, mimo výstavbu. Funkce předsedkyně představenstva XXXXX jí skončila v roce 2012, kdy připravovali podklady pro fúzi pro společnost XXXXX bytové domy, která pro všechny společnosti zajišťovala správu majetku. XXXXX byla založena za jediným účelem financování projektů XXXXX a XXXXX. XXXXX sloužila pro financování stavebně výrobní činnosti ve XXXXX primárně, poskytovala bankovní záruky a nějaké půjčky, které by se musely dohledat. Primárním důvodem rozdělení společností XXXXX byl problém nezapsání bytových jednotek do katastru a šíření informací, že společnost nebude schopna byty dostavět a dofinancovat. O rozdělení společnosti XXXXX rozhodli akcionáři asi na začátku roku 2010, kdy se objevovaly problémy s katastrem. Problémy s katastrem byly už v roce 2009. XXXXX založili majoritní akcionáři asi v první půlce roku 2010. Není jí známo, zda XXXXX vykonávala nějakou činnost. Důvodem pro prodej společnosti byl rozpor názorů mezi panem M. panem A.. Bylo to velmi rychlé. V roce 2010 byl nabízen k prodeji XXXXX a asi i bytové domy XXXXX. Nejpodstatnějším důvodem jejich činnosti byl prodej vlastní investiční výstavby. Takže pokud se naskytla příležitost

prodat za přijatelnou cenu, tak prodávali. Neprodávali majetek pod cenou. Majetek prodávali přímo přes investiční oddělení formou inzerce, přes realitní kanceláře, zprostředkovatele nebo přímo majoritní akcionáři oslovovali své obchodní partnery. S N. management a.s. pan M. jednal, ale cenově se nedomluvili. Jednalo se o prodej XXXXX. Ona se prodeje XXXXX neúčastnila. S panem B. spolupracuje na prodeji akcií společnosti XXXXX, dělal pro ně podklady pro výkup akcií. Nejednala s ním o rozdělení, o vzniku ani prodeji XXXXX. Ohledně daňového poradenství oslovovali externí daňové auditory, ale nejvíce XXXXX, auditorskou společnost, která jim řešila závěrky a audity. Nevybavuje si, kdo poskytoval daňové poradenství při rozdělení společnosti XXXXX se vznikem XXXXX a při prodeji akcií. v rámci nezávislého posouzení najímali externí právní a daňové poradce. Konkrétně advokátní kancelář B. a XXXXX v souvislosti s její činností ve společnosti XXXXX, objednávky dělal ekonomický ředitel, paní Ž.. Koncern v letech 2009–2010 připravoval jednoúčelové projekty XXXXX a XXXXX. Pokud ví, rozešli se pan M. s panem A. i v projektu XXXXX. v XXXXX koordinovanou činnost prováděl pan M.. Na počátku byl společníkem i pan A., ale v návaznosti na spory ohledně projektu XXXXX v roce 2010 opustil i tuto společnost. Po roce 2010 spolu nerealizovali pan A. a pan M. žádný projekt. Pokyny jí uděloval pan M. a pan A.. Pan M. ji nikdy neúkoloval. I. G. nebyl jejím nadřízeným a v daných projektech ji neúkoloval. Nezaregistrovala, že by se nějak podílel na řízení těchto procesů.

25. U hlavního líčení k dotazům dále uvedla, že v roce 2010 v rámci stavebního projektu v XXXXX byla podepsána smlouva na demoliční práce, které probíhaly v lednu až dubnu. Stavební dokumentace byla objednána až v listopadu 2010, kdy se podepisovala smlouva o dílo. Od roku 2009 nebyla finální verze projektu, takže nemohla být předána ke stavebnímu řízení a od listopadu 2009 do listopadu 2010 se hledali případní kupci na projekt. Protože obžalovaný A. a M. měli odlišné představy v rámci výstavby. Obžalovaný A. chtěl stavět monoblok, jeden velký objekt a obžalovaný M. měl představu etapové výstavby. Byl problém s rezervační naplněností, protože projekt neměl ani deseti procentní rezervační obsazenost, což bylo problematické. V polovině května 2010 se za svědkyní dostavil obžalovaný M. a oznámil ukončení vzájemné spolupráce na předmětném developerském projektu, jakož i spolupráci s obžalovaným A., který měl ukončit pracovní činnost ve společnosti XXXXX. Byl dán pokyn na prodej pozemku v XXXXX a prodej projektu včetně pozemků. Pro svědkyni to bylo překvapení, protože veškeré projekty, které spadaly pod investiční oddělení se vždy dotahovaly do zdárného konce. Pokud se týká rozdělení, respektive odštěpení XXXXX ze XXXXX, důvodem byl problém se zapsáním bytových jednotek ve Zlíně, které odmítalo zapsat právní oddělení katastrálního úřadu z důvodu chybnosti vkladu. Právě XXXXX měla poskytnout finanční krytí, kdy na projekt bylo počítáno přibližně s částkou 100 000 000 Kč a dalšími finančními prostředky, kdy celkově měl projekt hodnotu přibližně 200 000 000 Kč. Samotný rozchod podnikatelských partnerů obžalovaných A. a M. byl nejenom pro svědkyni, ale veškeré zaměstnance velmi překvapivý a v předcházejícím období nebyly signály svědčící o tomto ukončení spolupráce. Pokud se týká pokračování určitou formou projektu, tedy uzavření smlouvy o projektové dokumentaci v listopadu 2010, jednalo se o snahu zhodnotit daný projekt a prodat jej jako tzv. hotovou investici včetně projektové dokumentace dalšímu investorovi k výstavbě. Reálně pak v srpnu 2011 došlo k předání projektové dokumentace ke sloučenému územnímu a stavebnímu řízení. Došlo k etapizaci projektu, k dílčím změnám ve velikosti jednotek, takže reálně byla prosazena vize obžalovaného M.. Stavební řízení však nebylo zahájeno, ač v prosinci 2011 společnost obdržela poslední koordinované stanovisko odboru životního prostředí, ale následně projekt tzv. „usnul“, protože do rozhodnutí bylo podáno odvolání. Pokud se týká hledání zájemců na koupi projektu, svědkyně vedla určité jednání s panem M. z investiční společnosti z XXXXX a soudu poskytla e-mailovou korespondenci týkající se tohoto jednání. Původní oslovení bylo však ústní formou. Pokud se týká prodeje společnosti XXXXX, svědkyně tuto problematiku neřešila. Zda k prodeji dalších investičních celků byla oslovena společnost N., svědkyně přesně neví, protože s touto společností nejednala. Ví však, že obžalovaný M. s touto společností řešil prodej XXXXX. V době přípravy na realizaci projektu XXXXXbyly realizovány

i další projekty, a to projekt XXXXX v XXXXX, probíhal rovněž prodej bytových jednotek ve Zlíně na ulici XXXXX, kde se řešila problematika s nepřepsáním na katastrálním úřadu. Sama svědkyně měla v portfoliu nájemní a vlastnické vztahy, tedy řešila pronájmy a prodeje původního majetku společnosti, realizovala vyúčtování služeb spojených s bydlením, připravovala podklady pro závěrky, vesměs ve spolupráci s ekonomickým oddělením. Pokud se týče prvotně předpokládaného sloučení územního řízení se stavebním řízením v rámci projektu XXXXX v XXXXX a pak tato představa nebyla realizována s ohledem právě na rozpad podnikatelského partnerství mezi obžalovaným M.A. určitého tzv. „usnutí" projektu v roce 2011, takže projekt nebyl vložen na stavební úřad. Chybělo vlastně jen podání žádosti. Samotné územní rozhodnutí nabylo právní moci v roce 2009 v jedenáctém měsíci, a proto bylo původně předpokládáno sloučení dalšího řízení ke kterému však nedošlo.

26. Svědkyně J. soudu rovněž zaslala korespondenci týkající se e-mailové komunikace v rámci nabídky pozemků týkajících se projektu XXXXX(č. l. 2721-2724). Komunikace začíná dne 21. 5. 2010, kdy XXXXX zaslala nabídkovou cenu za pozemky. Je tedy zřejmé, že jednání předcházela této nabídce, avšak nejsou dokladována. Reálnost dané komunikace potvrdila i protistrana v rámci vyjádření k dotazu soudu (č. l. 2725) s tím, že nemají k dispozici danou e-mailovou komunikaci, ale jednání skutečně probíhala v tomto období.

27. **Svědek R.N.** byl u hlavního líčení (č. l. 2739-2740) vyslechnut na základě návrhu obhajoby. Svědek uvedl, že projekt XXXXX v XXXXX vymyslel a společnost XXXXX byla jeho majetkem. Jednalo se o projekt kancelářské budovy v XXXXX a byl připravován od roku 2008. Projekt měl být financován ze dvou třetin bankou a z jedné třetiny společností XXXXX, resp. společností XXXXX, která se však nakonec nepodílela na finančním krytí, neboť zde byly nějaké problémy se zapsáním bytových jednotek do katastru nemovitostí. Tento problém byl ze strany obžalovaných M. a A. vyhodnocen jako riziko a z toho důvodu vznikla společnost XXXXX. V září roku 2009 byla podepsána smlouva s městem XXXXX o smlouvě budoucí a změna financování tedy prostřednictvím XXXXX byla svědkovi oznámena asi v říjnu roku 2009. Následně XXXXX finanční prostředky neposkytla, protože obžalovaný A. a M. ukončili společné podnikání, takže realizace financování přes společnost XXXXX nebyla možná. Při podpisu s městem byla do smlouvy implementována pokuta 400 000 000 Kč ve prospěch města XXXXX v případě nedokončení nebo pozdějšího předání budovy. Jednalo se o ujednání, které bylo zahrnuto do smlouvy někdy před rozchodem obžalovaných M. s A.. K rozchodu podle svědka došlo asi v polovině května 2010 a tuto skutečnost obžalovaný M. svědkovi oznámil v kanceláři v XXXXX s tím, že obžalovaný A. vystoupí ze společnosti XXXXX a obžalovaný M. se s ním bude muset dohodnout jakým způsobem tato spolupráce bude ukončena. V předcházející době obžalovaný A. měl námitky proti zahrnutí pokuty pro město XXXXX ve výši 400.000.000 Kč do smlouvy, ale smlouva byla podepsána i přes tyto výhrady. Samotný rozchod mezi podnikatelskými partnery A.M. byl pro svědka překvapením a také výrazným problémem, protože termín výstavby projektu XXXXX byl napnutý a reálně hrozila pokuta 400 000 000 Kč. Asi po čtrnácti dnech obžalovaný M. svědkovi sdělil, že se s obžalovaným A. domluvil na prodeji části majetku XXXXX. Jednalo se o XXXXX, nějaké bytové domy a společnost XXXXX. V rámci získaných prostředků měl být projekt XXXXX zafinancován nebo tento projekt měl financovat obžalovaný M. ze svých prostředků, což bylo realizováno. Dále se již podílel na projektu XXXXX XXXXX jen obžalovaný M.. Pokud se týká prodání společností, pak nemovitosti prodány nebyly s ohledem na problematické období k prodeji nemovitostí. Došlo však k prodeji XXXXX, bližší skutečnosti však svědek nezná. O samotném rozchodu obžalovaného A. s obžalovaným M. byl svědek informován okolo 15. května. Asi se jednalo o delší spory, což vyvrcholilo právě tímto rozchodem.

28. **Svědek J.O.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 2566-2567) sdělil, že obžalovaného P. dlouhodobě zná z doby, kdy byl spoluvlastníkem, resp. spolu-akcionářem společnosti XXXXX,

která byla jedna z největších společností hygienických potřeb v České republice. Obžalovaný nejprve společnosti poskytoval daňové poradenství, následně se podílel na manažerských činnostech, kdy přes obžalovaného byly zakupovány akcie papíren a jiné aktivy v hodnotách v řádech stovek milionů Kč, možná až k miliardě Kč. Obžalovaný P. tak pomohl skupině nakoupit akcie od XXXXX za výhodných podmínek, které následně získala společnost. Jednalo se o činnost, která byla ohodnocena v rámci manažerské činnosti, nikoliv odměny za nákup a prodej akcií. Podle svědka je obžalovaný P. velmi kvalitní daňový poradce a ze strany svědka byl i doporučován. Svědkovi obžalovaný v roce 2010 nabídl společnost XXXXX k prodeji. Svědek tuto nabídku předložil ve společnosti, resp. probral s partnerem a vyjádřil se přibližně do týdne, kdy obžalovanému P. sdělil, že o společnost nemá zájem. Společnost XXXXX byla nabízena za konkrétní částku, a to 207 milionů Kč, přičemž svědek za adekvátní, resp. výhodnou nabídku považoval částku 200, případně 203 milionů Kč. V této době společnost svědka a jeho partner kupovala podíly akcií na Slovensku ve fotovoltaikách a proto k realizaci bližších jednání o společnost XXXXX nedošlo. Pokud by společnost kupovali, tak by částku zaplatili z vlastních zdrojů. Svědek znal stav účtu společnosti XXXXX a nabídku považoval za běžnou, cena akcií podle svědka se řeší v rámci nabídek a poptávek. Svědek následně řešil s obžalovaným P. daňové řízení v této věci; sám je v určitém smyslu znalý daňového práva, včetně judikatury týkající se předmětné věci. Podle jeho názoru byl postup ve věci zcela zákonný.

29. **Svědek I.Š.** ve své výpovědi (č. l. 2574) uvedl, že obžalovaného P. zná dlouhodobě a v roce 2010 obžalovaný svědkovi nabízel ke koupi společnost XXXXX Svědek dostal týden na rozmyšlenou a obžalovanému odpověděl v poslední den lhůty s tím, že o společnost nemá zájem. Zda ke společnosti dostal podklady, svědek si již nepamatuje, pravděpodobně nebyly zaslány; možná však byly probrány ústně. Obžalovaný svědkovi v různých obdobích nabízel ke koupi i jiné společnosti. Bližší okolnosti k této transakci si již nepamatuje. Posléze jej obžalovaný P. informoval o daňovém řízení. Celou transakci považuje svědek za zcela běžnou, a poukázal např. na obdobný postup při koupi společnosti Česká pojišťovna ze strany společností zemřelého pana Kellnera.

30. **Svědek P.Š.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 2571-2574) uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že zná osoby M. A., I. G., P. M., S. M. v souvislosti se svou činností advokáta a advokátního koncipienta. J. P. je kolega z kanceláře. XXXXX poskytovala servis advokátní kanceláři. V době jeho koncipientské praxe v advokátní kanceláři na jedné z běžných porad jim sdělil kolega B., že nějaký klient prodává zhruba 3 společnosti a ptal se ostatních kolegů, jestli by případně někdo z jejich klientů neměl zájem o koupi, případně jestli by se mohl někde poptat. Následně nedlouho poté kolega P. přišel s nabídkou, jestli by byl ochotný se stát na nějakou dobu členem dozorčí rady společnosti, kterou kupuje, a kterou bude používat za účelem poskytování služeb správy společných věcí pro advokátní kancelář. v roce 2010 působil jako koncipient v advokátní kanceláři B. a společníci, kde bylo asi 7 advokátů, kteří se rozešli. Část z nich šla do společných nových prostor na XXXXX, kterou kupovali. J. P. mu vysvětlil, že ta nová společnost bude použita, aby se přes ni platily běžné výdaje, kopírky, mzdy, asistentka, IT věci, vše, co je spojeno s provozem kanceláře. S nabídkou pana P. na jmenování do dozorčí rady společnosti XXXXX souhlasil. Někdy v červnu 2010 zasedli jako dozorčí rada. S ostatními členy dozorčí rady s M.M. a A.D.se sešel v den jejich jmenování v bance na Lidické v Brně. To bylo v den, kdy J. P. kupoval společnost XXXXX Na schůzku ho pozval pan P.. Funkci vykonával velmi krátké období, řádově čtvrt roku. To věděl předem od pana P., protože následně společnost měnila právní formu na s.r.o., čímž zanikla i jeho funkce. S ohledem na krátkou dobu pro žádnou činnost nebyla příležitost. Odměnu za funkci nedostal. J. P. kupoval akciovou společnost ve chvíli, kdy měla vyšší jmění, řádově asi 200 milionů Kč. Na schůzce dozorčí rady probíhala i veškerá transakce související s nákupem společnosti. Na jednání tam byli prodávající a kupující společnosti XXXXX Otázka, jaké bylo obchodní jmění společnosti XXXXX po jejím zakoupení, je otázkou pro člena představenstva, kterým byl J. P.. Stávající členy představenstva XXXXX odvolali, protože firma

měla nového majitele pana J.P., který si přál dosadit své lidi, tedy sám sebe. O odvolání stávajícího představenstva a jmenování nového člena představenstva rozhodli na jednání v bance na Lidické v Brně. Zápis jednání dozorčí rady společnosti XXXXX ze dne 7. 6. 2010 od 13:30 hodin je výstupem schůzky z jednání dozorčí rady, které se zúčastnil. A.D. a M.M. tuto listinu podepsali. Je mu známo, že byla vyplacena dividenda XXXXX, ale dál nic k tomu nemůže uvést. Přeměna XXXXX proběhla v období jeho krátkého působení v dozorčí radě. J. P. tuto společnost kupoval kvůli správcovství a nebylo nezbytně nutné mít právní formu akciové společnosti. Obsluha s.r.o. je méně náročná než u a.s. Bylo to rozhodnutí vedení společnosti, do toho on neměl co mluvit. Myslí si, že obchodní jmění zůstalo stejné jako u a.s. Byl koncipientem B. od roku 2009. O účtu XXXXX mu není nic známo. Problémy s úhradou srážkové daně z převodu akcií byla předmětem poskytování právních služeb 5 let zpětně. Pan M. v advokátní kanceláři působil jako externí spolupracovník v IT oblasti. V roce 2010 se řešilo stěhování kanceláře do aktuálního sídla na XXXXX, kdy P. zajistil novou správcovskou společnost. Stěhovat se měli někdy na podzim 2010, ale kvůli zdržení s výstavbou se stěhovali na jaře 2011. Společnost zajišťovala správu společné advokátní kanceláře pro tři osoby. Řádově po dvou letech se kolegové rozhodli, že by mohli zkusit správu fakticky přenést na sebe a náklady si vzájemně přeúčtovávat. Proto byla společnost poslána do likvidace. Experiment se nezdařil, proto se vrátili k správcovské, kterou je nyní XXXXX

31. K dotazům u hlavního líčení svědek uvedl, že skutečnosti týkající se prodeje společnosti XXXXX byly B. sděleny v květnu 2010, asi koncem první poloviny května na poradě, které se zúčastňovali kolegové svědka B.. Na poradě určitě nebyly k dispozici doklady týkající se XXXXX, ale tyto podklady byly k dispozici v kanceláři B.. Okolnosti týkající se zájmu obžalovaného P. o danou společnost, případně oslovení jiných zájemců ze strany obžalovaného P. svědek nezná, pravděpodobně zájem o koupi svědek zjistil ze sdělení obžalovaného J.P., ale pro svědka bylo důležité, že byl pověřen B. zpracovat transakční dokumentaci ke společnosti XXXXX. V tuto dobu byl svědek advokátním čekatelem. V přípravě dokumentace se svědek zabýval prodejem, především advokátní úschovou, což bylo zásadní pro zajištění bezpečnosti celé transakce a jednalo se o nejzásadnější požadavek ze strany prodávajících, a dále zde byl požadavek ze strany kupujícího, aby společnost mohla být neprodleně ovládána. Od počátku byl pokyn, aby byla zpracována dokumentace na prodej celé společnosti. Samotný pokyn svědek dostal asi na přelomu května a června 2010. Po zpracování dokumentace byla dokumentace zaslána školiteli B., který pravděpodobně něco korigoval nebo připomínkoval, následně na jeho pokyn pak dokumentaci rozeslal dál. Svědek si pamatuje, že chodily nějaké drobné připomínky z obou stran, které pak zapracoval. Dokumentaci zasílal svědkyni Ž. a obžalovanému P.. Vypracování dokumentace trvalo asi 2 až 3 dny, byly vypracovány asi dvě nebo tři verze a finální verze byla stranám rozeslána 4. 6. 2010. Zda při vypracování dokumentace byla již dadána kupní cena, si svědek nevzpomíná. Svědek se rovněž zúčastnil jednání v bance. Podle jeho názoru se jednalo o transparentní proces, včetně zasedání nové dozorčí rady, jíž byl svědek členem. Dokumentace byla také předána bance (bankéři) s ohledem na výši převodu finančních prostředků. Členem dozorčí rady XXXXX po prodeji společnosti se stal svědek na žádost P.. Jednalo se o běžnou věc. Již v dřívější době na žádost kolegů občas byl na krátkou dobu členem dozorčí rady. Sám svědek v rámci přípravy dokumentů nejednal s jednotlivými stranami, byl v pozici čekatele a dělal jen přípravu dokumentů a reagoval na případné podněty stran. Nabídka koupě společnosti na společné poradě nebyla podle svědka výjimečná. V roce 2010 takto byla prodána nábytkářská společnost, která byla zakoupena partnerkou jednoho ze spolupracujících advokátů. Společnost XXXXX byla P. po zakoupení použita na správu nemovitostí po přestěhování advokátních kanceláří do nových prostor na ulici XXXXX. Po určité době přišel kolega D. s nápadem, aby se náklady vzájemně přeúčtovaly, proto byla správcovská XXXXX zlikvidována. Kolega P. vždy společnosti, které nepotřebuje, likviduje; nikdy je nepřevádí na jiné osoby. V rámci daňového řízení svědek zastupoval společnost XXXXX. V žádném případě podle jeho názoru nebyly podmínky pro daňový doplatek a s následujícími

rozhodnutími ze strany správních soudů se neztotožňuje, i když je respektuje. V těchto řízeních vystupoval svědek jako právní zástupce společnosti, a to včetně podání ústavní stížnosti, která byla rovněž neúspěšná. K dotazům na upřesnění časového sledu týkající se prodeje společnosti XXXXX svědek uvedl, že porada, na které byla oznámena možnost zakoupení společnosti, se konala určitě v druhé polovině května, a to asi 20. nebo 25. 5. 2010. V řádech dnů P. vyjádřil přání společnost zakoupit. Zda P. oslovil jinou osobu nebo společnost s nabídkou zakoupení, svědek neví. Následně po vyjádření úmyslu P. svědek dostal za úkol vypracovat koncept. S doklady se seznámil v rámci několika hodin, v zásadě v rámci jednoho dne, a koncept tak zpracoval během několika dnů. Se svědkyní Ž. komunikoval přes pracovní e-mail a poslední koncept, resp. návrh smlouvy, byl rozeslán 4. 6. 2010. V zásadě šlo o finální znění. Kdy obdržel souhlas stran, si svědek nepamatuje, ale již v tomto návrhu bylo uvedeno datum podpisu smlouvy – 7. 6. 2010, včetně času a místa, kde k podpisu dojde. Věc byla jistě domluvena i v bance. Svědek byl soudem vyzván, aby soudu poskytl veškerou e-mailovou komunikaci se svědkyní Ž.. Svědek však soudu poskytl jen jeden e-mail s tím, že další se nepodařilo dohledat.

32. **Svědek A. D.** (č. l. 2577-2578) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že z obžalovaných zná jen J.P.. Pana A., G. a M. nezná. Jméno pana A. možná zmínil kolega B.. Pan M. byl u nich v kanceláři. Společnost XXXXX prováděla správu pro jejich kancelář poté, co se přestěhovali na XXXXX v Brně. Společnost zakoupil kolega P. někdy předtím, než se stěhovali na jaře 2011. Pan P. společnost vlastnil jako fyzická osoba. Rozhodně tomu tak bylo u s.r.o., předpokládá, že v akciové společnosti byl pan P. akcionářem také jako fyzická osoba. Společnosti XXXXX zabezpečovala konkrétně: zaměstnání asistentky, řešení všech dodavatelských věcí, počítače, softwary a podobně. Tato společnost dělala provoz kanceláře a rozúčtovala náklady kanceláře mezi jednotlivé advokáty. Před touto společností XXXXX využívali společnost XXXXX. Po likvidaci společnosti XXXXX nějakou dobu nevyužívali žádnou právnickou osobu, protože si mysleli, že to bude jednodušší, ale po čase se zase vrátili ke správcovské společnosti, nyní XXXXX. Správcovské společnosti měl vždy na starosti pan P.. Funkci člena dozorčí rady společnosti XXXXX mu určitě nabídl J. P. někdy před 10 lety. J. P. mu řekl, že to bude na krátké období, než tu společnost bude transformovat na s.r.o. Byl členem dozorčí rady několik týdnů. Nepamatuje si, že by vykonával nějakou činnost. Žádnou odměnu nedostal. Nevzpomíná si, jaké obchodní jmění měla společnost, nesledoval to. Novým členem představenstva společnosti XXXXX byl jmenován pan P., proto byli stávající členové představenstva odvoláni. Neví, kdo informoval původní členy o odvolání z funkce dozorčí rady. Pamatuje si, že byl s doktorem M. v UniCredit Bance, což bylo kousek od XXXXX, a tam podepsali listiny o volbě a odvolání. Byla tam řada dalších lidí, které neznal. Svědek se vyjádřil k listinám: Zápis jednání dozorčí rady společnosti XXXXX ze dne 7. 6. 2010 od 13:30 hodin, k listině rozhodnutí jednání akcionáře společnosti XXXXX ze dne 7. 6. 2010, přičemž svědek uvedl, že se zúčastnil schůzky, která se konala v Brně, XXXXX, kde sídlí UniCredit Bank. Pozval ho na ni pan P., mohlo to být v 13:30 hodin, tak jak je uvedeno. Došlo zde k volbě člena představenstva a odvolávání stávajících členů představenstva. Po nahlédnutí do listiny rozhodnutí jediného akcionáře svědek potvrdil, že ji podepsal, předložil mu ji asi kolega P.. Danou listinou byl jmenován do funkce člena dozorčí rady a tuto listinu podepisovali v UniCredit Bank 7. 6. 2010. Nevzpomíná si, jestli byl mezi podpisy nějaký časový odstup. K výplatě dividendy nic nepamatuje a nic o tom neví. K přeměně společnosti XXXXX na XXXXX se musí vyjádřit kolega P., neboť to zařizoval on. Okamžikem přeměny přestal být členem dozorčí rady. Toto proběhlo formálně, nebylo mu to nijak oznámeno. S M.B. spolupracuje, mají spolu advokátní kancelář. Jejich spojení je v provozu kanceláře a ve společných nákladech. K účtu XXXXX u XXXXX dispoziční právo neměl a ani neví o jeho existenci. Byl na výslechu na Finančním úřadě v této souvislosti, kolega P. mu řekl, že Finanční úřad tuto věc prošetřuje. Pan M. chodil za panem B.. Řešili spolu věc, co se týkala insolvenčního řízení.

33. K otázkám u hlavního líčení dále svědek uvedl, že již v předcházejícím období se občas na poradách sdělovala informace o možnosti zakoupit společnosti nebo nemovitosti. Obdobně kolega B. v květnu 2010 uvedl zájem svých klientů o prodej nějakých společností. Přesně si to již s ohledem na časový odstup nepamatuje. Této informaci nevěnoval pozornost, protože neměl klientelu, která by mohla mít zájem na koupi takových společností. Obžalovaný P.se nejprve zeptal svých kolegů, zda by mohl případně použít zakoupenou společnost na správcovskou činnost. Bylo to přibližně dny nebo týden před samotnou koupí. S ohledem na časový odstup však není schopen dobu přesně specifikovat. Pokud se týče jeho členství v dozorčí radě, bylo běžné vypomáhání mezi kolegy v rámci obdobné činnosti, což znamená, že se na žádost kolegy jiný kolega stal na krátkou dobu členem dozorčího orgánu, případně jiného orgánu společnosti. Samotná činnost v UniCredit Bank na ulici XXXXX byla časově velmi krátká. Došlo k podepsání listin pro dozorčí radu – čestné prohlášení, případně asi k volbě předsedy; pro časový odstup si již na dané skutečnosti nepamatuje. Svědek byl požádán o tuto službu asi několik dnů před samotným jednáním v bance, šlo o dobu maximálně týden. Do banky šel pěšky, což zabralo přibližně pět minut. Samotná činnost v bance byla krátká, určitě se nejednalo o celou hodinu. Dokumentaci v předcházejícím období vytvořil asi Š. a celou dokumentaci pravděpodobně viděl až při podpisu v bance. Převodu finančních prostředků přítomen nebyl. Svědek nezná jakékoliv podrobnosti či skutečnosti týkající se jednání mezi obžalovaným P. se spoluobžalovanými A.M., ani neznal bližší finanční skutečnosti týkající se společnosti XXXXX, případně výplaty dividend. Společnost XXXXX následně vykonávala správcovství objektu, do kterého se posléze nastěhovali, a společnost tam působila asi dva roky. Zajistit nějakou společnost na správcovství bylo nutné.

34. Na žádost obhajoby byl u hlavního líčení vyslechnut **svědek J.Z.** (č. l. 2575-2577). Svědek uvedl, že dlouhodobě spolupracoval jakožto daňový poradce a znalec dané problematiky se společností XXXXX a někdy v období přelomu května a června roku 2010 byl kontaktován ze strany obžalovaného M. s dotazy týkajícími se prodeje společností, které vznikly po odštěpení z mateřských společností. Svědek byl dotazován k problematice osvobození od daně z příjmu prodeje těchto společností v rámci daňové problematiky i možnosti výplaty dividend. Pokud se týká XXXXX, podle svědka, pokud si dobře pamatuje, zde nebyl žádný nerozdělený zisk, z kterého by se mohly vyplácet dividendy. Další společnosti, které byly předmětem zájmu a měly být prodány, byly byty ve XXXXX a obchodní středisko v XXXXX. Společně s obžalovaným M. se probíraly různé alternativy, např. likvidace společnosti, což však byla cesta velmi časově náročná, a společně dospěli k závěru, že nejlépe je společnosti prodat nebo převést akcie těchto společností. Otázka zneužití práva nebyla probírána. Samotného svědka tato stránka možných prodejů vůbec nenapadla, protože v roce 2010 se tento institut nevyužíval a nebyl aktuální. Pokud se týká společnosti XXXXX, pak na účtu byly finanční prostředky a jednalo se o aktivum hotovosti. Zda tyto prostředky mohly být rozděleny jako dividenda, svědek neví, neboť již nezná přesně podrobnosti týkající se dělení, ale podle jeho názoru finanční prostředky nebyly převáděny jako nerozdělený zisk. Podle názoru svědka, jak v roce 2010, tak i v dnešní době není žádná zákonná povinnost před prodejem společnosti rozdělit zisk, ale naopak akcionáři mohou legálně prodat společnost i s finančními prostředky na účtu. Pokud se týká výpočtu ceny společnosti, pak pravděpodobně v případě XXXXX byla použita metoda majetkové substance, kdy na straně jedné jsou aktiva, na straně druhé možná rizika z předcházející činnosti. Jedná se o právní vztahy, závazky apod. Při koupi akcií se běžně využívají cizí prostředky. Svědek se však nikdy nesetkal s případem, kdy by kupující nepoužil jakékoliv vlastní finanční prostředky a společnost uhradil za finanční prostředky, které jsou ve společnosti. Svědek takový případ nezná. Podle svědka však podobný postup není protizákonný. Při prodeji XXXXX s ohledem na snahu vypořádat hlavní akcionáře byl čas prodeje jedním z důležitých kritérií prodeje společnosti, když případný postupný rozprodej majetku je zcela jistě časově daleko náročnější. Obdobně likvidace, případně jiný postup, je časově náročnější. Svědek následně komunikoval po sdělení obvinění s obžalovaným A.. S obžalovaným

M. již problematiku nekonzultoval. Samotný prodej společnosti typu XXXXX běžně probíhá v řádu jednotek týdnů; jedná se o běžný jednoduchý prodej, kde je vše přehledné.

35. **Svědek T.H.**, který byl vyslechnut na základě žádosti obhajoby, ve své výpovědi (č. l. 2570-2571) uvedl, že obžalovaného P. zná přibližně od konce osmdesátých let ze zaměstnání ve společnosti XXXXX. V roce 1993 společně založili účetní společnost, která se později spojila s větší účetní společností. Následně pracovali ve společnosti XXXXX, později založili společnost XXXXX, kde byl obžalovaný určitou dobu společníkem a prokuristou. Následně se obžalovaný osamostatnil a poskytoval auditorské služby a daňové poradenství. Doposud společně konsultují složitější daňové problémy. Obžalovaný P. měl i jiné aktivity; svědek poukazoval na koupi společnosti na výrobu malých nákladních automobilů, následně činnost obžalovaného ve statutárním orgánu společnosti XXXXX, případně jiných společností. O koupi XXXXX obžalovaný P. svědka neinformoval, následně s ním však konzultoval daňové kontroly, a to včetně rozhodnutí soudů. Svědek považuje postup obžalovaného za zákonný, co se týče rozsudku Nejvyššího správního soudu, byl rozebírán i na školení daňových poradců a byl prohlášen za přelomový. Neztotožnili se s ním ani přednášející s tím, že pokud měl někdo povinnost hradit daně, pak to neměla být nástupnická společnost, ale osoby, které tuto povinnost měly v době rozhodné. K dotazům, zda je běžné zakupovat společnost bez vlastních finančních prostředků, pak svědek uvedl, že běžné to není, ale jedná se o výhodnosti, či nevýhodnosti koupě. Rovněž není běžné financovat 100 % finančních prostředků určených na nákup společnosti právě z finančních prostředků, které jsou zakupované společnosti. Podle svědka by zneužití práva nastalo v případě, kdyby obžalovaný P. organizoval odštěpení a následnou koupi společnosti od počátku, ale s ohledem na skutečnosti, které obžalovaný svědkovi sdělil, svědek nepovažuje postup obžalovaného za jakkoliv protiprávní. Svědek rovněž dodal, že v roce 2010 institut zneužití práva se příliš neaplikoval a tento přístup byl aplikován posléze v rámci snahy zvýšit daňové výnosy.

36. Na žádost obhajoby byl u hlavního líčení vyslechnut **svědek J.H.** (č.l. 2630 až 2632). Svědek ve své výpovědi uvedl, že v době rozhodné pracoval pro společnost N., která již v roce 2008 pro obžalované A.M. zajišťovala ve společnosti s advokátní kanceláří H. a H. rozdělení společnosti XXXXX na více společností. Společnost N. zde vystupovala jako transakční poradenská společnost. V roce 2010 se na svědka obrátil obžalovaný M. s žádostí o zajištění prodeje společností Bytové domy XXXXX, XXXXX a XXXXX. Podle svědka XXXXX měla za úkol financovat různé developerské projekty. Pokud se týká prodeje, prodejci neměli konkrétní představu o ceně. Svědek si vzpomíná na částku 210.000.000 Kč, která byla na účtu XXXXX a podle jeho názoru v rámci prodeje zde může být diskont okolo 3 %, neboť je nutné počítat s různými riziky týkajícími se předchozí činnosti. Hodnotu společnosti tak odhadl na 200 až 205 milionů Kč. K dotazu, zda by se cena mohla zvýšit v případě ručení za veškeré finanční nejistoty ze strany prodávajících, pak svědek uvedl, že vesměs tato ustanovení ve smlouvách nebývají, ale pravděpodobně by to zvýšilo prodejní cenu společnosti a diskont by zde byl ve výši asi 1 %. Obžalovaný M. se na svědka se žádostí obrátil přibližně v polovině května roku 2010. Následně asi za 14 dní telefonoval, že na společnost XXXXX již mají kupce, bylo to někdy koncem května 2010. V předcházejícím období již svědek, resp. společnost, ve které byl zaměstnán, poslala návrh na uzavření smluv týkající se prodeje daných tří společností a před reálným podpisem všech těchto tří smluv došlo právě k oznámení o zajištění kupce na společnost XXXXX. Byly tak podepsány pouze smlouvy na společnost Bytové domy XXXXX a XXXXX. Svědkovi byl u hlavního líčení předložen návrh smlouvy na č. l. 2253, kdy svědek uvedl, že návrh smlouvy osobně zpracoval v zastoupení společnosti N. a tento návrh smlouvy byl zaslán ve stejném období jako zbývající dva návrhy na zbývající dvě společnosti. Svědek si již nepamatuje na podrobnosti týkající se ostatních prodejů, na které byly uzavřeny smlouvy. Vzpomíná si na nabídky týkající se Shopping centra ve výši 60-80 milionů. Svědek v krátké době ze společnosti N. odešel, a pokud si vzpomíná, spolupracovníci z této společnosti nerealizovali prodej těchto společností, na které byly uzavřeny

smlouvy. K dotazu obhajoby na možnosti úhrady kupní ceny svědek uvedl, že při nákupu společností mohou být použity vlastní prostředky, může být použit bankovní úvěr. Pokud se kupní cena vyplatí z dividendy kupující společnosti, tak podle svědka se nejedná o žádný nelegální postup. Zda se s obdobným příkladem již svědek někdy setkal, svědek uvedl, že si již nepamatuje, ale mohlo se to stát. Svědek si rovněž nepamatuje, zda společnost N. byla oslovena s nabídkou týkající se zajištění oddělení společnosti XXXXX ze společnosti XXXXX.

37. U hlavního líčení konaného dne 27. 2. 2023 byli na žádost žalobní strany vyslechnuti **svědkové M.V., M.H., V.S.** a **R.H.**. Z výpovědi svědků však nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti, které by měly vztah k projednávané věci, a proto soud skutečnosti, které byly v těchto výpovědích uvedeny, nebude konstatovat.

38. S ohledem na transparentní zobrazení důkazní situace v této trestní věci nalézací soud nejprve uvede shromážděné listinné důkazy tak, jak byly uvedeny v obžalobě, včetně závěrů, které z těchto důkazů státní zástupkyně vyvozovala.

39. Na č. l. 254-255 jsou doklady z účetnictví XXXXX za rok 2011, kdy bylo dosaženo tržeb z prodeje služeb 748.516 Kč. Na č. l. 256-260 jsou články předložené obviněným, kdy jeden z nich se týká rozdělení společností odštěpením. Zde v závěru je rozebrána i skutečnost, že při rozdělení odštěpením nejsou přerušeny časové testy pro osvobození příjmů fyzických osob z prodeje cenných papírů (§ 4 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů) při splnění podmínek dle § 23c zákona o daních z příjmů. Podle článku „výše uvedené se může jevit jako velmi účinný nástroj při prodeji majetku, kdy daňově výhodnější, než přímý prodej může být rozdělení společnosti odštěpením, a poté následný prodej obchodního podílu. … Jedná se o daňově zajímavé řešení, jelikož po vyčlenění majetku určeného k prodeji z existující s.r.o. do nově vzniklé společnosti mohou společníci pří následném prodeji svých obchodních podílů na nové „tlustší“ společnosti získat příjmy, které budou od daně z příjmů osvobozeny“ (viz č. l. 260).

40. S ohledem na obhajobu obžalovaného P. byla vyžádána přiznání k dani z příjmů fyzických osob obžalovaného P.J. za období 2009–2011. Přiznání k dani z příjmů za rok 2009 je na č. l. 540-544, přiznání k dani z příjmů za rok 2010 je na č. l. 521-527(stejně i na č. l. 528-534) a přiznání k dani z příjmů za rok 2011 je na č. l. 535-538, kdy z těchto přiznání vyplývá následující porovnání dosažených příjmů:

	§6 závislá činnost	§7 podnikání	§8 kapitálový majetek	§10 ostatní příjmy	Základ daně
2009	571.160	2.235.455	11.676	88.520	2.907.811
2010	723.760	2.182.886	6.240		2.912.886
2011	1.028.960	1.029.270	1.529	1000	1.060.759

41. K výpovědi M. A. státní zástupkyně poukazovala na následující listinné důkazy:

42. Dle sdělení XXXXX M. A. ukončil dne 30.6.2010 pracovní poměr ve společnosti XXXXX (č. l. 2250).

43. **Grafické znázornění transakcí**
V dané věci bylo zjištěno, že ze společnosti XXXXX vznikla na základě projektu odštěpení, schváleného valnou hromadou dne 3.5.2010, společnost XXXXX Do XXXXX přešla vyčleněná část obchodního jmění XXXXX, a to finanční prostředky na účtu ve výši 210 000 000 Kč. Tyto finanční prostředky přitom tvořily základní kapitál 2 008 800 Kč společnosti XXXXX, rezervní

fond 401 760 Kč a nerozdělený zisk z minulých let 207 589 440 Kč. Společnost XXXXX byla dne 25.5.2010 zapsána do obchodního rejstříku. Dne 7.6.2010 pak akcionáři společnosti XXXXX prodali akcie kupujícímu, společnosti XXXXX Společnost XXXXX pak jako jediný akcionář stejného dne, tedy 7.6.2010, rozhodla o výplatě dividendy ve výši 207 589 440 Kč. Část dividendy ve výši 207 230 784 Kč pak byla použita na úhradu kupní ceny akcionářům, zbylá část dividendy byla uhrazena na účet jediného akcionáře XXXXX

44. Právní úprava přeměny společnosti

Podle § 187 odst. 1 písm. j) zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, patří do působnosti valné hromady rozhodnutí o rozdělení, popřípadě o změně právní formy. Podle § 187 odst. 1 písm. f) zákona č. 513/1991 Sb., do působnosti valné hromady dále náleží schválení řádné nebo mimořádné účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky a v zákonem stanovených případech i mezitímní účetní závěrky, rozhodnutí o rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů nebo o stanovení tantiém a rozhodnutí o úhradě ztráty. Podle § 186 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. valná hromada rozhoduje většinou hlasů přítomných akcionářů. Podle § 190 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., má-li společnost jen jediného akcionáře, nekoná se valná hromada a působnost valné hromady vykonává tento akcionář. Rozhodnutí akcionáře při výkonu působnosti valné hromady musí mít písemnou formu a musí být podepsáno akcionářem. Rozhodnutí společníka musí mít formu notářského zápisu v těch případech, kdy se o rozhodnutí valné hromady pořizuje notářský zápis.

Samotnou přeměnu společností pak upravuje zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev. Podle § 2 zákona č. 125/2008 Sb. lze přeměnu uskutečnit rozdělením (písm. b) nebo změnou právní formy (písm. d). Přeměna obchodní společnosti se provádí podle schváleného projektu přeměny (§ 14 zákona č. 125/2008 Sb.). Projekt vypracují statutární orgány (§ 15 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb.) a musí být schválen zúčastněnými obchodními společnostmi (§ 15 odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb.). Podle § 21 zákona č. 125/2008 Sb., musí být přeměna schválena valnou hromadou alespoň 3/4 hlasů akcionářů přítomných na valné hromadě (§ 21 odst. 1, odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb.) a o rozhodnutí musí být pořízen notářský zápis, jehož přílohou je projekt přeměny (§ 21 odst. 4 zákona č. 125/2008 Sb.). Podle § 254 odst. 1 zákona č. 125/2008 Sb., při rozdělení odštěpením akciové společnosti nechá rozdělovaná společnost ocenit posudkem znalce pouze odštěpovanou část svého jmění, má-li tato část přejít na jedinou nástupnickou společnost. Jestliže zákon vyžaduje ocenění jmění zúčastněné obchodní společnosti znalcem, musí být znalec jmenován soudem (§ 28 písm. a) zákona č. 125/2008 Sb.). Podle § 33 zákona č. 125/2008 Sb., statutární orgán každé zúčastněné obchodní společnosti na rozdělení nebo statutární orgán obchodní společnosti nebo družstva měnící svoji právní formu a) uloží do sbírky listin obchodního rejstříku projekt přeměny alespoň 1 měsíc přede dnem, kdy má být přeměna schválena způsobem stanoveným tímto zákonem, b) zveřejní oznámení o uložení projektu přeměny do sbírky listin alespoň 1 měsíc přede dnem, kdy má být přeměna schválena způsobem stanoveným tímto zákonem. Podle § 59 zákona č. 125/2008 Sb., právní účinky přeměny nastávají dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

45. Právní úprava převodu akcií

Na č. l. 1127-1134 jsou ustanovení právních předpisů regulující převod cenných papírů. v předmětném případě byly převáděny listinné akcie na jméno. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění do 31.12.2010 k převodu listinného cenného papíru dochází jeho předáním nabyvateli, nestanoví-li dohoda stran něco jiného. Zákon tedy vyžaduje, aby

závazek převodu listinného cenného papíru byl splněn až předáním cenného papíru nabyvateli, protože bez předložení cenného papíru nelze práva s ním spojená zpravidla vykonávat. Podle § 18 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., k převodu listinného cenného papíru na řad se vyžaduje i rubopis. Rubopis musí být bezpodmínečný. Jakákoliv podmínka, na níž by byl rubopis učiněn závislým, platí za nenapsanou. Práva z cenného papíru na řad tedy přecházejí již rubopisem, avšak závazek převést cenný papír je splněn až předáním cenného papíru. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., smlouva o převodu listinného cenného papíru na jméno musí mít písemnou formu. U cenných papírů na jméno tedy přecházejí práva postupní smlouvou, ale závazek převést cenný papír je splněn až předáním cenného papíru

Podle § 156 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve zněním účinném do 31.12.2010, může akcie znít na jméno (§ 156 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb.). Akcie na jméno je přitom v souladu s § 3 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 591/1992 Sb., cenným papírem na řad. Podle § 156 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb., je listinná akcie na jméno převoditelná rubopisem a předáním. K účinnosti převodu akcie na jméno vůči společnosti se vyžaduje zápis o změně v osobě akcionáře v seznamu akcionářů. Podle § 156 odst. 8 zákona č. 513/1991 Sb., se na převody akcií jinak použití ustanovení zvláštního předpisu (myšleno zákon č. 591/1992 Sb.).

K převodu akcií na jméno je tedy nutná smlouva, vedle toho záznam v rubopise akcie a její předání. K účinnosti převodu akcie vůči společnosti se vyžaduje zápis o změně osoby akcionáře v seznamu akcionářů. Fyzické předání cenného papíru kupujícímu je klíčovým momentem převodu akcií na jméno, protože bez předložení cenného papíru nelze vykonávat práva spojená s cenným papírem, zejména nelze prokázat účinnost převodu vůči společnosti.

46. **Úprava zdanění dividendy a převodu akcií**

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, upravuje daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob. Předmět daně vymezuje příjmy, které podléhají dani z příjmů. Toto vymezení příjmů může být jak pozitivním, tak i negativním výčtem. Samotná skutečnost, že je určitý příjem předmětem daně z příjmů nemusí ještě znamenat, že bude také zdaněn. v některém z ustanovení zákona může být příjem od daně osvobozen, a to buď za splnění stanovených podmínek, nebo i bez takových podmínek. Předmětem daně jsou příjmy, jimiž se rozumní příjmy peněžní i nepeněžní dosažené i směnou v případě fyzických osob (§ 3 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.), respektive příjmy (výnosy) z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li dále stanoveno jinak u právnických osob (§ 18 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb.). Zákon pak dále stanoví výslovně, co není předmětem daně (§ 3 odst. 4, respektive např. § 18 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb.). Zákon č. 586/1992 Sb., dále některé příjmy, které jinak dani podléhají, od daně osvobozuje (§ 4 respektive § 19 zákona č. 586/1992 Sb.).

Poplatníkem daně z příjmu fyzických osob jsou fyzické osoby (§ 2 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů). Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou mimo jiné příjmy fyzických osob podle § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb. z kapitálového majetku, v posuzovaném případě konkrétně z podílu na zisku (dividendy) z majetkového podílu na akciové společnosti v souladu s § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb. (v aktuálním znění ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb. zní „podíly na zisku obchodní korporace nebo podílového fondu, je-li v něm podíl představován cenných papírem“) a současně ostatní příjmy dle § 3 odst. 1 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., v tomto případě příjmy z převodu cenného papíru dle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb.

Nebylo dohledáno, že by dividendy byly osvobozeny od daně z příjmů, jak tvrdí obv. P. – viz aktuální znění § 4 zákona č. 586/1992 Sb., Zákonem č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související

se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, bylo sice zavedeno osvobození příjmů z dividend z účasti na akciové společnosti od daně z příjmů v § 4 odst. 1 písm. zf) zákona č. 586/1992 Sb., kdy tento zákon měl nabýt účinnost 1.1.2015. Citované ustanovení bylo změněno zákonem č. 267/2014 Sb., účinným dne 1.1.2015. Předmětné osvobození od daně tedy nikdy nebylo účinné.

Příjem z dividendy pak je samostatným základem daně podle § 8 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., pro zdanění zvláštní sazbou daně dle § 36 zákona. Podle § 36 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., je základem daně pouze příjem, nesnižuje se o nezdanitelnou část základu daně. Sazba daně podle § 36 odst. 2 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb. činí 15 %. Podle § 38d odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. se daň vybírá srážkou z příjmů, na které se vztahuje zvláštní sazba daně podle § 36. Srážku je povinen provést plátce daně. Podle § 38d odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb. u dividendových příjmů plynoucích z účasti v akciové společnosti, je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž valná hromada nebo členská schůze schválila řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku a rozhodla o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty.

Poplatníkem podle § 17 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. jsou daňoví rezidenti České republiky, pokud mají na území České republiky své sídlo. Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdroje na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Podle § 19 odst. 1 písm. ze) bod 1 zákona č. 586/1992 Sb. jsou od daně z příjmů osvobozeny dividendy vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti. Podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb. se mateřkou společností podle tohoto zákona rozumí obchodní společnost, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má formu společnosti s ručením omezeným, a která má nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10 % podíl na základním kapitálu jiné společnosti. Podle § 17 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb. osvobození podle odstavce 1 písm. ze) lze uplatnit při splnění podmínky 10 % podílu na základním kapitálu i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitého trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna.

Od daně z příjmů jsou pak osvobozeny příjmy uvedené v § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., tedy příjmy z prodeje cenných papírů neuvedených pod písmenem w), přesahuje-li doba mezi nabytím a převodem dobu 5 let. Jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a převodem se nepřerušuje při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti. Podle § 23c odst. 2 písm. b) zákona č. 358/1992Sb., rozdělením společnosti se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém vyčleněná část jmění společnosti, která nezaniká (dále jen "rozdělovaná společnost") přechází na jednu nebo více nástupnických společností při rozdělení, přičemž společníci rozdělované společnosti zpravidla nabydou podíl v nástupnické společnosti při rozdělení nebo nástupnických společnostech při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.

Zde je nutno upozornit na § 23d odst. 2 zákona č.586/1992 Sb., ve znění účinném do 31.12.2011, dle kterého vybraná ustanovení „nelze použít, pokud hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů rozdělení společnosti je snížení nebo vyhnutí se daňové povinnosti, zejména je-li zjevné, že pro rozdělení společnosti neexistují řádné ekonomické důvody jako restrukturalizace nebo zvyšování efektivity činnosti společností, které se rozdělení společnosti účastní“. Výhody podle § 23a až 23c tedy nelze uplatnit, pokud daňový subjekt rozdělení uskutečnil pouze za účelem snížení daňového základu nebo vyhnutí se daňové povinnosti. Tato úprava je v souladu se Směrnicí Rady 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozdělení, převodech aktiv a výměně akcií týkající se společností z různých členských států, která v čl. 11 takový postup umožňuje.

Zvýhodněný daňový režim nelze uplatnit, pokud daná operace nemá ekonomický, ale má naopak především spekulativní důvod. Za takový případ je obecně považováno převedení majetku na společnost, která již nevykonává podnikatelskou činnost a vykazuje nevyužitou daňovou ztrátu. Za neoprávněné uplatnění výhod by byly uloženy sankce podle daňového řádu.

Podle § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., účinného do 31.12.2010 „se při uplatňování daňových zákonů v daňovém řízení bere v úvahu vždy skutečný obsah právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro stanovení či vybrání daně, pokud je zastřený stavem formálně právním a liší se od něho“. Stejný text se nacházel i v zákoně č. 280/2009 Sb., daňový řád, účinném od 1.1.2011 (teprve zákonem č. 80/2019 byl dodán § 8 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., který zní „Při správě daní se nepřihlíží k právnímu jednání a jiným skutečnostem rozhodným pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu“). Výklad předmětného ustanovení – tedy základní zásady daňového řízení stanovené v § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., poskytl Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 3.4.2007, č. j. 1 Afs 73/2004-89, kde uvedl „Dissimulované právní úkony je v prvé řadě třeba vykládat zejména ve světle pojednání o náležitostech právních úkonů, náležitostech vůle a náležitostech poměru mezi vůlí a projevem vůle. Základním východiskem pak v této souvislosti nepochybně musí být ta skutečnost, že klíčovou náležitostí poměru mezi vůlí a projevem vůle je shoda; naopak nedostatkem uvedené náležitosti je pak neshoda vůle a jejího projevu, která může být na jedné straně jednostranná či dvoustranná a z hlediska jiného základního dělícího kritéria vědomá či nevědomá…. Správce daně proto musí vždy vážit, o kterou ze shora v obecné rovině zmíněných situací se v konkrétním případě jedná a teprve na základě takového zjištění, tedy zda se jedná o situaci, kdy strany uzavřely právní úkon, ač nechtěly uzavřít žádný, nebo zda strany předstíráním jednoho právního úkonu zastírají právní úkon jiný, rozhodne o aplikaci § 2 odst. 7 d. ř. O zakrývání (dissimulaci) ve smyslu § 2 odst. 7 d. ř. může jít totiž jen tehdy, pokud účastníci předstírají (simulují) určitý právní úkon, ač jej nechtějí, a zastírají tím právní úkon jiný, který ve skutečnosti chtějí, popř. jím zastírají jinou právní skutečnost“. v rozsudku ze dne 13.5.2010, č. j. 1 Afs 11/2010-94, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „judikatura NSS konzistentně rozlišuje mezi tzv. zastřenými právními úkony dle § 2 odst. 7 daňového řádu a obecným principem zákazu zneužití daňového práva. Daňový řád v § 2 odst. 7 upravuje obecné pravidlo, podle něhož při uplatňování daňových zákonů v daňovém řízení se bere v úvahu vždy skutečný obsah právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro stanovení či vybrání daně, pokud je zastřený stavem formálně právním a liší se od něho. … Naproti tomu zákaz zneužití práva je ve své podstatě nepsaným obecným principem právním, který se normativně projevuje rovněž v právu veřejném. Základ zneužití práva v daňové judikatuře položil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10.11.2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS… Výjimečná aplikace obecného principu zákazu zneužití práva přichází v úvahu jen tehdy, pokud není aplikovatelné některé konkrétní zákonné ustanovení, jako např. zmíněný § 2 odst. 7“.

Nevyšší správní soud v rozsudku ze dne 10.11.2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, tedy definoval materiální korektiv zákaz zneužití práva. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl „zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním … institut zákazu zneužití subjektivních práv (k ničím neodůvodněné újmě jiného či k ničím neodůvodněné újmě společnosti, tj. koneckonců jejích členů) představuje materiální korektiv formálního pojímání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko ekvity (spravedlnosti). … v dané věci se nejednalo o zastřený právní úkon ve smyslu § 2 odst. 7 daňového řádu. Žalobce právní úkony,

jež činil, nečinil naoko (nepředstíral je) a nesnažil se jimi zastřít právní úkony jiné. Žalobcova vůle i její projev naopak byly pravé a nic nezastíraly …. Nejednalo se ani o obcházení zákona, neboť žalobce naopak postupoval zcela v souladu s dikcí zákona o daních z příjmů a vykonal právo, které mu … náleželo". Předmětné rozhodnutí přezkoumal i Ústavní soud pod sp. zn. III. ÚS 374/06, kdy neshledal, že by výklad a aplikace práva obecnými soudy překročila hranice ústavnosti.

V rozsudku ze dne 17.12.2007, č. j. 1 Afs 35/2007-108, pak Nejvyšší správní soud uvedl „Jestliže tedy ustanovení … zákona o daních z příjmů stanoví, že předmětem daně z příjmů … jsou příjmy z veškeré jejich činnosti a z nakládání s veškerým jejich majetkem, má tím na mysli takovou činnost a takové nakládání s majetkem, které sleduje racionální účel, které tedy není samoúčelné, resp. jehož jediným smyslem není právě snížení daňové povinnosti cestou obcházení daňových zákonů. Je tedy třeba pečlivě rozlišovat situaci, kdy daňový subjekt volí z různých do úvahy přicházejících alternativ, které mají svůj samostatný smysl, tu, která je pro něho daňově nejvýhodnější, což je legitimní, právem aprobovaný postup, od situace, kdy právě jediným smyslem dané činnosti či transakce je získání nelegitimního daňového zvýhodnění. Ve druhém případě se jedná … o chování zákonem jen zdánlivě dovolené, která má však ve skutečnosti povahu chování protiprávního a může za určitých okolností nabýt povahy zneužití veřejného subjektivního práva daňového subjektu, jemuž soudy ve správním soudnictví nemohou poskytovat ochranu". v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.10.2008, č. j. 7 Afs 54/2006-155 Nejvyšší správní soud vymezil „testovací podmínky" pro zneužití práva, kdy uvedl, že „1) Objektivní analýza zákazu zneužití práva musí být v rovnováze se zásadami právní jistoty a ochranou legitimního očekávání (tyto principy jsou v českém právu na ústavní rovině zakotveny v čl. 1 odst. 1 Ústavy, neboť jsou imanentní pojmu materiálního právního státu, nepřímo pak vyplývají i z čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), proto daňový subjekt má právo dopředu vědět, jaká bude jeho daňová situace, a z tohoto důvodu musí mít právo se spolehnout na prostý smysl slov právních předpisů …. 2) Daňové subjekty mají právo uspořádat si svoje podnikání tak, aby si snížily svoji daňovou povinnost. … Neexistuje žádná povinnost podnikat takovým způsobem, aby se zvýšil daňový příjem státu. Základní zásadou je vybrat si co nejméně zdanitelný způsob provozování podnikání, aby se minimalizovaly náklady. Na druhé straně taková svoboda existuje pouze v rozsahu legálních možností". Soud současně definuje podmínky, za kterých lze nárokované právo odepřít: „a) relevantní hospodářská činnost nemá žádné jiné objektivní vysvětlení než získání nároku vůči správci daně …b) přiznání práva by bylo v rozporu se smyslem a účelem příslušných ustanovení zákona … Hospodářská činnost splňující současně podmínky ad a) a b), i kdyby nebyla protiprávní, by si nezasloužila žádné ochrany na základě zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, jelikož jejím jediným pravděpodobným účelem je podrývat cíle právního systému jako takového". Nejvyšší správní soud pak definuje „hlavní účel" transakce tak, že je to takový „účel, který ve srovnání s případnými jinými dalšími jejími účely je natolik neporovnatelně významnější, že tyto ostatní účely ve své podstatě zastiňuje a zásadně marginalizuje, takže od nich lze při zkoumání hospodářského smyslu dotyčné transakce odhlédnout".

Z výše uvedeného přehledu je tedy zřejmé, že příjem z dividendy je osvobozen od 15 % srážkové daně v situaci, kdy dceřiné společnost tuto dividendu vyplácí mateřské společnosti, pokud je zachována doba držení akcií dceřiné společnosti. Současně je osvobozen příjem z převodu akcií, pakliže je splněna doba držení tohoto cenného papíru. v posuzovaném případě, jak byla transakce popsána výše, jsou formálně splněny podmínky daných osvobození od daně z příjmů a v důsledku toho z vyplacené dividendy ani kupní ceny akcií nebyla daň z příjmu uhrazena. Je však nutno zdůraznit, že podle zákona č. 586/1992 Sb. předmětem daně z příjmů jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, kdy z tohoto pravidla jsou stanoveny výjimky v podobě osvobození od daně. Jinak řečeno zákon definuje, z jaké části předmětu daně se daň nevybírá a stanoví k tomu podmínky. Daňový subjekt přitom nepochybně může nakládat se svým majetkem

dle svého uvážení. Při zkoumání toho, zda se na příjem dosažený daným nakládáním s majetkem vztahuje daňové osvobození, je však nutno zabývat se tím, zda nakládání s majetkem sleduje racionální účel, respektive zda jediným smyslem takové transakce není snížení daňové povinnosti. Pokud tomu tak je, daňový subjekt nemůže předmětné právo v podobě daňového osvobození využít. Tento materiální korektiv v podobě zneužití práva je přitom institutem využívaným v daňovém právu již od roku 2005, byť do daňového řádu byl legislativně zakotven až mnohem později. Není tedy pravdou, že se jedná o neznámý institut, jak tvrdí obžalovaný. P., který prošel nečekaným vývojem. Státní zástupce zdůrazňuje, že nepochybně právě obžalovanému. P.ovi, jakožto daňovému poradci, rozhodovací praxe správních soudů byla známa.

47. Státní zástupkyně dále uvedla a popsala subjekty zapojené do transakcí:

Společnost **XXXXX,** IČ XXXXX byla zapsána do obchodního rejstříku 2.5.1990 a vymazána 30.9.2012 (viz č. l. 1996-2006). Rozhodnutím valné hromady XXXXX, o kterém byl sepsán notářský zápis N 382/2008, NZ 323/2008 dne 18.11.2008, bylo rozhodnuto o rozdělení společnosti odštěpením se založením nových společností mimo jiné XXXXX a XXXXX, kdy na nástupnické společnosti přešly vyčleněné části obchodního jmění uvedené v projektu rozdělení odštěpením se vznikem nových společností. Projekt rozdělení odštěpením se vznikem nových společností vyhotovený představenstvem společnosti XXXXX, ze dne 14.10.2008 je na č. l. 2007-2159, kdy v příloze č. 3 na č. l. 2157-2158 jsou uvedeny pozemky, které přechází dle projektu na XXXXX Na č. l. 2160-2233 je komunikace XXXXX (původní XXXXX Zlín) ohledně zápisu bytových jednotek v k.ú. Zlín do majetku XXXXX Na č. l. 2234-2235 je dodatečné přiznání k dani z přidané hodnoty XXXXX za 1. čtvrtletí 2009, jehož předmětem je dodání zboží a služeb s místem plnění v tuzemsku, kdy důvodem je, že Katastrální úřad ve Zlíně neprovedl změny zápisu vlastnického práva.

XXXXX, IČ XXXXX, byla do obchodního rejstříku zapsána dne 31.12.2008, kdy se jedná také o společnost, která vznikla rozdělením společnosti XXXXX, a.s. Zlín IČ XXXXX(č. l. 1135-1139). Na č. l. 1140-1141 je rozvaha ke dni 31.12.2009, kdy společnost má dlouhodobé závazky 209.022.000 Kč (z toho odložený daňový závazek je 186.160.000 Kč), krátkodobé závazky činí 142.336.000 Kč. Na účtech v bankách má společnost 304.691.000 Kč. Podle přílohy k účetní závěrce na č. l. 1144-1151, společnost nemá dlouhodobé bankovní úvěry. Na č. l. 1155-1170 jsou účetní výkazy za rok 2010, kdy z rozvahy je patrný pokles finančních prostředků na účtech v bance na 181.670.000 Kč. Současně došlo k poklesu vlastního kapitálu na 1.016.313.000 Kč (viz č. l. 1166). Na č. l. 1171-1186 jsou pak výkazy za rok 2011, kdy na účtu v bankách společnost má 111.661.000 Kč a kdy vlastní kapitál se snížil na 1.014.205.000 Kč (č. l. 1182).

XXXXX, IČ XXXXX, (následně XXXXX) byla zapsána do obchodního rejstříku dne 31.12.2008. Předsedkyní představenstva stala I.Ž., dalšími členy představenstva byly Z.R. a K.M.. Členy dozorčí rady pak byl P. M.. Členy dozorčí rady do 29.1.2010 byli M.H. a J.S.. Od 29.1.2010 se novými členy dozorčí rady stali M.K. a M.A.. Společnost XXXXX vznikla rozdělením společnosti XXXXX, , IČ XXXXX, odštěpením se založením nových společností. Rozhodnutím valné hromady společnosti XXXXX, o kterém byl sepsán notářský zápis NZ 270/2010, N 297/2010 ze dne 3.5.2010, bylo rozhodnuto o rozdělení společnosti XXXXX odštěpením se vznikem nové obchodní společnosti XXXXX Na č. l. 2236 je ručitelské prohlášení XXXXX z 20.2.2009, která se zavazuje uhradit peněžitou pohledávku Komerční banky a.s. v celkové výši 510 000 000 Kč nejpozději do 31.12.2025. Přehled listin ze sbírky listin XXXXX je na č. l. 861-863.

Podle výpisu z OR (č. l. 858-860) společnost **XXXXX, IČ XXXXX**, byla zapsána do obchodního rejstříku 25.5.2010, se sídlem ve Zlíně. Členy představenstva byli I.Ž., Z.R., K.M., členy dozorčí rady pak byli P.M., M.K. a M.A., všichni až do 7.6.2010. Společnost měla 372 ks akcií na jméno a základní kapitál 2.008.800 Kč. Společnost vznikla rozdělením společnosti XXXXX, IČ XXXXX dle projektu rozdělení odštěpením. Dne 7.6.2010 se stal J.P. členem představenstva, kterým byl až do 21.9.2010. Členy dozorčí rady se stali na stejné období A.D., M.M., P.Š.. Dne 11.6.2010 byla zapsána změna sídla XXXXX, dne 18.6.2010 byla zapsána změna firmy na XXXXX Dne 21.9.2010 společnost změnila právní formu na společnost s ručením omezeným, kdy jednatelem se stal J.P., jediným společníkem byl XXXXX, základní kapitál byl 2.000.000 Kč. Dne 11.3.2011 byla zapsána změna základního kapitálu na 200.000 Kč. Dne 17.5.2012 pak bylo zapsáno rozhodnutí jediného společníka ze dne 20.4.2012 o zrušení společnosti XXXXX s následnou likvidací a jmenování J.P. likvidátorem. Přehled listin ze sbírky listin je na č. l. 856-857.

Společnost **XXXXX,** IČ XXXXX, byla zapsána do obchodního rejstříku dne 31.12.2008 a vymazána dne 30.9.2012 (č. l. 425-427, 1215-1220). Předsedkyní představenstva v zájmové době byla L.J., jejíž funkce vznikla 29.1.2010. Dalšími členy představenstva byla I.Ž. a J.H.. Ke dni 29.1.2010 se členy dozorčí rady stali P.M. a M.A., a to až do 30.9.2012. Společnost vznikla rozdělením společnosti XXXXX, , IČ XXXXX, odštěpením se založením nových společností. Rozdělením přešla na společnost vyčleněná část obchodního jmění XXXXX,. Společnost XXXXX zanikla sloučením se společností XXXXX, IČ XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX.

Na č. l. 1187-1190 (opakovaně č. l. 2238-2241) je výpis z obchodního rejstříku **XXXXX**, kdy společníky se k 7.8.2009 stali R. N., P. M. a M. A. (smlouvy o převodu části obchodního podílu jsou na č. l. 1193-1196). M. A. byl společníkem do 11. 8. 2010, kdy M. A. převedl svůj podíl na P. M. na základě smlouvy na č. l. 2244 ze dne 25.6.2010 za kupní cenu 33 000 Kč. Na č. l. 2242-2243 je smlouva o budoucí nájemní smlouvě mezi XXXXX a Statutárním městem XXXXX ze dne 14.9.2009, kde je stanovena smluvní pokuta 400 000 000 Kč, pokud nedojde k uzavření nájemní smlouvy ve stanoveném termínu. Na č. l. 1191-1192 je rozvaha a výkaz zisku a ztrát společnost k 31.12.2009, kdy společnost má aktiva celkem 835 000 Kč a záporný vlastní kapitál -901 000 Kč, výsledek hospodaření -263 000 Kč. Na č. l. 1197-1205 je rozvaha a výkaz zisku a ztrát společnosti k 31. 12. 2010, kdy je zjevný nárůst dlouhodobého majetku na 10 379 000 Kč (čímž je nedokončený dlouhodobý majetek). v pasivech se pak objevuje závazek ke společníkům ve výši 13 982 000 Kč. Výsledek hospodaření je stále záporný, a to -680 000 Kč. Podle přílohy k účetní závěrce je společnost ve fázi výstavby hmotného investičního majetku. „Společnost zahájí v počátku roku 2011 na základě vydaného stavebního povolení …, které nabylo právní moci dne 5. 2. 2011 výstavbu administrativního a parkovacího objektu XXXXX. Do 31. 12. 2010 byly vynaloženy náklady ve výši 10.379 tis. Kč, které souvisí s předmětnou výstavbou“. Na č. l. 1206-1214 je rozvaha a výkaz zisku a ztrát společnosti k 31.12.2011, kdy je opět zjevný nárůst dlouhodobého hmotného majetku na 118 887 000 Kč (nedokončený dlouhodobý majetek je 115 887 000 Kč). Současně je zde růst krátkodobých závazků na 134 254 000 Kč (z toho závazky ke společníkům činí 102 414 000 Kč). Společnost opět končí ve ztrátě 899 000 Kč. Podle přílohy k účetní závěrce „společnost zahájí v počátku roku 2011 na základě vydaného stavebního povolení, které nabylo právní moci dne 5. 2. 2011, výstavu administrativního a parkovacího objektu XXXXX“.

48. Členové představenstva společnosti XXXXX i nově vzniklé společnosti XXXXX byly svědkyně R., Ž. a M., které se podrobně vyjádřily k důvodům vzniku společností, způsobu jejich řízení i jejich účasti v řídících orgánech společností.

49. Pokud se jedná o projekt XXXXX, společnosti XXXXX, IČ XXXXX, podala žádost o vydaní rozhodnutí o umístění stavby dne 2.2.2009. Na č. l. 1251-1252 je závěr zjišťovacího řízení z 23.2.2009 Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostřední a zemědělství, dle kterého odbor neobdržel žádné relevantní odůvodněné nesouhlasné vyjádření. Na č. l. 639-642 (opakovaně na č. l. 844-847) je územní rozhodnutí Městského úřadu XXXXX z 1.6.2009 sp. zn. 02/328/141/14/09/No, kterým bylo společnosti XXXXX, IČ XXXXX, rozhodnuto o umístění stavby „XXXXX" jako polyfunkční objekt – komerční prostory a 134 bytů + 4 řadové domy. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.10.2009 (rozhodnutí o odvolání Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29. 9. 2009, KZUL 62327/2009 je na č. l. 851-854). Na č. l. 643-644 je pak rozpočet projektu s odhadovanými náklady stavby 370.124.750 Kč. Jak vyplývá ze zprávy stavební úřadu, platnost vydaného územního rozhodnutí byla 2 roky (č. l. 836). Na č. l. 682-683 jsou předávací protokoly k projektu XXXXX, které končí předávacím protokolem z 3.11.2009, kterým bylo předáno pravomocné územní rozhodnutí XXXXX.

50. Na č. l. 2245–2248 je Smlouva o dílo č. 2010/003 ze dne 11.1.2010 uzavřená mezi objednatelem XXXXX a zhotovitelem XXXXX, jejíž předmětem je demolice bývalého vojenského lazaretu v XXXXX s harmonogramem převzetí staveniště do 15.1.2010, ukončení prací 16.4.2010, vyklizení staveniště do 30.4.2010. Na č. l. 2249 je záznam o předání a převzetí díla z 9.4.2010, jehož předmětem je demolice bývalého vojenského lazaretu v XXXXX.

51. Z výroční zprávy společnosti XXXXX za rok 2009 (č. l. 433-434) vyplývá, že dlouhodobý majetek společnosti k datu 31.12.2009 činil po odpisech 18 173. tis. Kč, z toho budovy 8 996 tis. Kč, samostatné movité věci a soubory samostatných movitých věcí 0 tis. Kč a pozemky 5 550 tis. Kč. Finanční majetek činil 2.117 tis. Kč, z toho účty v bankách 2 108 tis. Kč. Pokud se jedná o podnikatelský záměr pro rok 2010, zde je cílem zajištění finančních zdrojů pro rozvoj společnosti. Pokud jde o investiční činnost společnosti „v roce 2009 byly zahájeny demoliční stavební práce na pozemcích v majetku společnosti v XXXXX pro plánovanou výstavbu developerského projektu „XXXXX" s cílem vybudování cca 140 nových bytových jednotek". Pokud jde o předpokládaný vývoj, „v návaznosti na ukončení demoličních prací bude zahájena výstavba developerského projektu „XXXXX" s tím, že v roce 2010 proběhne zahájení stavebního řízení s následnou přípravou projektové dokumentace pro zahájení výstavby I. a II. etapy projektu plánované v dalších obdobích". Na č. l. 1221-1230 je rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha k účetní závěrce společnosti do 31.12.2009. Z přílohy je patrné, že „společnost uvažuje o výstavbě v lokalitě v XXXXX v areálu bývalé vojenské nemocnice. V průběhu roku 2009 se na účet 042 účtovaly znalecké posudky, developerská činnost, náklady na zabezpečení objektu".

52. Z výroční zprávy společnosti XXXXX za rok 2010 (č. l. 431-432) vyplývá, že dlouhodobý majetek společnosti k datu 31.12.2010 činil po odpisech 20.968 tis. Kč, z toho budovy 0 tis. Kč, nedokončený dlouhodobý majetek 15 418 tis. Kč, samostatné movité věci a soubory samostatných movitých věcí 0 tis. Kč a pozemky 5 550 tis. Kč. Finanční majetek činil 2 382 tis. Kč, z toho účty v bankách 2 376 tis. Kč. Pokud se jedná o podnikatelský záměr pro rok 2011, záměrem je zajištění finančních zdrojů pro rozvoj společnosti. Pokud jde o investiční činnost, „v roce 2010 byly dokončeny demoliční stavební práce na pozemcích v majetku společnosti v XXXXX pro plánovanou výstavbu developerského projektu „XXXXX" s cílem vybudování cca 140 nových bytových jednotek". Pokud jde o předpokládaný vývoj, „v návaznosti na ukončení demoličních prací bude zahájena výstavba developerského projektu „XXXXX" s tím, že v roce 2011 proběhne zahájení sloučeného stavebního řízení se změnou územního rozhodnutí s následnou přípravou projektové dokumentace pro zahájení výstavby I. a II. etapy projektu plánované v dalších obdobích". Na č. l. 1231-1239 je rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha k účetní závěrce společnosti do 31. 12. 2010. Z přílohy je patrné, že „společnost uvažuje o výstavbě v lokalitě v XXXXX v areálu bývalé vojenské nemocnice. V průběhu roku 2010 se na účet 042 účtovaly převážně

demoliční práce v hodnotě 2 800 tis Kč“. Došlo přitom k změně struktury dlouhodobého majetku společnosti – staveb (z 8 996 000 Kč na 0 Kč dle rozvahy č. l. 1231, dle přílohy účetní závěrky z 9 450 000 Kč na 0 Kč, č. l. 1236). Podle přílohy účetní závěrky „stavby byly v průběhu roku 2010 odstraněny na základě rozhodnutí o odstranění stavby (nabytí právní moci 22. 1. 2008) k datu 9. 4. 2010, zůstatková cena ve výši 8 615 tis Kč vstupuje do budoucí pořizovací ceny investice, je evidovaná na účtu 042100“. Nově společnost eviduje závazek za společností XXXXX z titulu poskytnuté půjčky ve výši 22.000 tis. Kč a z titulu úroků ve výši 762 tisíc Kč“ (č. l. 1236). Předmětná půjčka od společnosti XXXXX je zajištěná vlastní směnkou.

53. Z výroční zprávy společnosti XXXXX za rok 2011 (č. l. 428-430) vyplývá, že dlouhodobý majetek společnosti k datu 31.12.2011 činil po odpisech 15.550 tis. Kč, z toho budovy 0 tis. Kč, nedokončený dlouhodobý majetek 0 tis. Kč, samostatné movité věci a soubory samostatných movitých věcí 0 tis. Kč a pozemky 15.550 tis. Kč. Finanční majetek činil 1.145 tis. Kč, z toho účty v bankách 1.141 tis. Kč. Pokud se jedná o podnikatelský záměr pro rok 2012, tím je zajištění finančních zdrojů pro rozvoj společnosti. Pokud jde o investiční činnost, „v roce 2011 byly pozastaveny stavební a investiční záměry v důsledku dopadu hospodářské krize na volný trh s nemovitostmi, kdy společnost pocítila odliv klientů při nabízení bytových jednotek k prodeji přes realitní zprostředkovatele“. v jiných skutečnostech je uvedeno „po konci rozvahového dne, tj. 31.12.2011 nastala skutečnost, kterou je nutno komentovat ve výroční zprávě, tj. společnost se účastní fúze s rozhodným dnem 1.1.2012“. Pokud se jedná o předpokládaný vývoj, „v návaznosti na odkup nových pozemků budou zahájeny kroky pro dokončení změny ÚR složené se stavebním řízením, s následnou přípravou marketingové fáze pro zahájení výstavby I. etapy projektu pro další období“. Na č. l. 1240-1249 je rozvaha, výkaz zisku a ztrát a příloha k účetní závěrce společnosti do 31.12.2011. Podle přílohy k účetní závěrce v průběhu roku 2011 nevytvořila společnost vlastní činností majetek. „Společnost převedla na základě smlouvy o převodu ze dne 31.8.2011 investorství na realizaci stavby „XXXXX“ Polyfunkční objekt – komerční prostory a 134 bytů + 4 řadové domy v XXXXX na společnost XXXXX v celkové hodnotě 8.709 tis. Kč, tato částka představuje veškeré náklady ke dni podpisu smlouvy, zbývající částka ve výši 8.928 tis. Kč byla proúčtována do nákladů, jedná se o zůstatkovou cenu zbouraných budov evidovanou na účtu 042100“ (viz č. l. 1245). Dále jsou zde specifikovány závazky vůči podnikům ve skupině, kdy je evidována půjčka ve výši 23.500 tis Kč vůči XXXXX a z titulu úroků ve výši 1.877 tis. Kč, dále půjčka XXXXX a.s. ve výši 10.000 tis. Kč a úroků ve výši 258 tis. Kč a za společností XXXXX ve výši 15. tis. Kč. Dále ze závěrky vyplývá, že „společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX mají záměr se sloučit do jedné nástupnické společnosti, a to XXXXX Důvodem je zejména blízký předmět podnikání těchto společností a úspora administrativních a obchodních nákladů“ (viz č. l. 1247).

54. Na č. l. 2252 je e-mailová komunikace z 21.5.2010 a 26.5.2010 mezi M.Z., L.J. a P.M., jejímž předmětem je cenová nabídka na odkup pozemků v k.ú. XXXXX, kdy nabízí 2.200 Kč za m^2, respektive 2.400 Kč za m^2. Na č. l. 1253 je článek z 14.10.2013 Idnes, dle kterého developerský projekt XXXXXv XXXXX je na prodej a projekt byl pozastaven z důvodu nenaplnění rezervačních kapacit ze strany klientů.

55. Rozhodnutím z 1. 6. 2009 sp. zn. 02/328/141/14/09/No, bylo rozhodnuto o umístění stavby „XXXXX“. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.10.2009. Tomu odpovídá i korespondence z května 2010, která je uvedena ve výše zmíněné korespondenci.

56. Státní zástupkyně se blíže zabývá společností XXXXX a uvádí následující:

V souvislosti s výkazy společnosti XXXXX je však nutno poukázat zejména na závazky této společnosti, respektive jejich vývoj. Ačkoliv byla jako „banka“ pro financování projektu vytvořena XXXXX, projekt financovala v roce 2010 prostřednictvím půjčky zajištěné směnkou společnost XXXXX ve výši 22 000 000 Kč. Financovala ho tedy společnost, která byla z důvodů finanční nejistoty dalšího vývoje jako financující subjekt odmítnuta. Z tohoto hlediska je stejně podstatná i příloha k účetní závěrce za rok 2011, kde je popsán nárůst závazků vůči podnikům ve skupině. K 31.12.2011, tedy v době, kdy měl být projekt od května 2010 ukončen, vzrostly závazky společnosti XXXXX z titulů půjček od podniků ve skupině na 23 500 000 Kč u XXXXX a nově o dalších 10 000 000 Kč vůči XXXXX, tedy celkem 33 500 000 Kč. Zde lze poukázat na rozpočet projektu s odhadovanými náklady stavby 370 124 750 Kč (č. l. 643-644), tedy prostřednictvím uvedených půjček takto bylo financováno 9 % odhadovaných nákladů. To se děje za situace, kdy společnost XXXXX, která je původně vytvořena pro financování projektu, je prodána z důvodu, že projekt se nebude realizovat a není třeba ho ani financovat a společnost se tak stává nadbytečnou. Navíc je vhodné poznamenat, že ačkoliv nemožnost majoritních akcionářů dohodnout se na podobě projektu XXXXX je důvodem prodeje společnosti XXXXX, obžalovaný A. ze společnosti XXXXX, která má být základním sporným bodem neodchází a zůstává i nadále společně s obžalovaným M. členem dozorčí rady. Naopak obžalovaný A. odchází ze společnosti XXXXX na základě smlouvy z 25.6.2010.

57. Státní zástupkyně dále uvádí proces vzniku XXXXX a její zápis do obchodního rejstříku:

Na č. l. 2237 je zápis o mimořádné valné hromadě XXXXX konané dne 25.9.2009 v 10:00 hodin konané za účasti předsedkyně představenstva I.Ž., který předložil P.M.. Zde je uvedeno, že předseda valné hromady P.M. přednesl návrh na přeměnu společnosti formou rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti, který je odůvodněn potřebou zajistit bezpečnost finančních prostředků pro financování projektu v XXXXX a příp. dalších developerských projektů s tím, že vedení společnosti se ukládá připravit projekt této přeměny. Návrh byl jednohlasně schválen přítomnými akcionáři I.G., P.M., M. a S. M.. Na dokumentu je záznam, že ho převzala Ž..

Na č. l. 896-921 je nezávislým auditorem ověřená konsolidovaná účetní závěrka společnosti XXXXX k datu 31.12.2009. Závěr auditora je, že konsolidovaná účetní závěrka XXXXX a XXXXX podává věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv (č. l. 898). Výsledek hospodaření XXXXX – nerozdělený zisk minulých let činí 392.061.000 Kč (č. l. 900) a společnost dosahuje výsledku hospodaření před zdaněním 7.010.000 Kč (č. l. 901). Podle přílohy k účetní závěrce XXXXX (č. l. 908-910), byl rozvahový den 31.12.2009 a účetní závěrka byla sestavena 24.3.2010. v obchodním rejstříku k rozhodnému dni nebyly provedeny změny, po 1.1.2010 byl od 29.1.2010 zapsán jako nový člen dozorčí rady M.K. a M.A.. v bodě 4 je uvedena výše půjček a úvěrů statutárním, řídícím a dozorčím orgánům (č. l. 908). v bodě 6, 7 pokud se jedná o zatížení majetku je uvedené, že bytové a nebytové jednotky v účetní hodnotě 32.706 tis. Kč jsou neustále evidovány v katastru pro XXXXX Společnost v podstatě nemá pohledávky po splatnosti. Závazky po splatnosti nejsou (podle rozvahy č. l. 905-906, dlouhodobé závazky XXXXX činí 2.869.000 Kč, což je odložený daňový závazek a krátkodobé závazky činí 19.674.000 Kč). Jako významnou událost mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky ovlivňující pohled na finanční situaci a účetní závěrku (č. l. 909), je uvedeno „v přípravě je projekt rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti. Rozhodný den by měl být 1.1.2010“. Podle § 39 odst. 7 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném do 31.12.2010 „účetní jednotka uvede každou významnou událost, která se stane mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky podle § 19 odst. 5 zákona“.

Na č. l. 922-924 je zpráva nezávislého auditora o ověření konsolidované výroční zprávy XXXXX a XXXXX za období 1.1.2009-31.12.2009 ze dne 30.4.2010 podepsaná I.Ž.. Zde v bodě 2.4 je uvedena informace o skutečnostech, které nastaly až po rozvahovém dni. Zde je uvedeno, že „na

základě rozhodnutí akcionářů řídící společnosti byl zpracován projekt rozdělení a dle stavu k 31. prosinci 2009 dojde k odštěpení části řídící společnosti, včetně příslušného majetku do samostatné nástupnické společnosti. Projekt rozdělní je zpracován a založen do sbírky listin". Současně je zde uvedeno v bodě 2.2., že hlavní podnikatelský záměr pro rok 2009 zajištění finančních zdrojů pro rozvoj společnosti a ostatních nástupnických společností byl splněn.

Zahajovací rozvaha společnosti XXXXX k 1.1.2010 ověřená auditorem je na č. l. 455-459 (opakovaně na č. l. 726-727). Z ní je zřejmé, že společnost má aktiva celkem 210 mil. Kč, přičemž výsledek hospodaření z minulých let – nerozdělený zisk činí 207.589.440 Kč.

Na č. l. 494-497 je návrh XXXXX, zastoupené B. na jmenování znalce ze dne 10.3.2010 (č. l. 494-497), kdy na č. l. 497 je plná moc pro B. ze dne 12.1.2010 podepsaná předsedkyní představenstva XXXXX I.Ž.dne 12.1.2010. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19.3.2010, č. j. 19 Nc 6125/2010-9, byl jmenován znalecký ústav Dolmen servis s.r.o. znalcem ke zpracování znaleckého posudku pro ocenění majetku uvedeného v petitu návrhu (č. l. 452), kdy k tomuto bylo vydáno opravné usnesení ze dne 25.3.2010, č. j. 19 Nc 6125/2010-14, kdy bylo stanoveno, že znalec má zpracovat znalecký posudek pro ocenění odštěpované části jmění vedeného v účtové řídě 2 - Krátkodobý finanční majetek a krátkodobé bankovní úvěry celkem 210.000.000 Kč.

Na č. l. 435-454 je znalecký posudek Dolmen servis s.r.o. č. XXXXXze dne 29.3.2010 vyhotovený za účelem ocenění jmění společnosti XXXXX pro její rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti, kdy oceňoval odštěpovaný majetek v podobě peněžních prostředků (ve formě vkladů na depozitní produkty bankovního ústavu - účet XXXXX), kdy znalec stanovil hodnotu odštěpovaného jmění metodou účetní hodnoty na 210.000.000 Kč, výnosovou metodou na bázi oceňování dluhopisů 213.148.254,39 Kč, kdy zvolil hodnotu zjištěnou z účetnictví. Výnosovou metodu nepoužil pro nejistotu doby ukončení procesu odštěpení.

Projekt rozdělení odštěpením se vznikem nové obchodní společnosti XXXXX, IČ XXXXX, ze dne 29.3.2010 podepsaný I.Ž.je na č.l 864-892 (je i součástí notářského zápisu na č. l. 409-423). Dle čl. II bod 1 projektu představenstvo potvrzuje, že na základě jeho rozhodnutí probíhá v roce 2010 proces rozdělení formou odštěpení části obchodního jmění, které přechází na nově vzniklou nástupnickou společnost. Dle čl. II bodu 2 projektu rozdělovaná společnost se neruší ani nezaniká, akcionáři rozdělované společnosti se stávají akcionáři nástupnické společnosti na základě rovnoměrného výměnného poměru. Nástupnickou společností je XXXXX se základním kapitálem 2.008.800 Kč, rezervním fondem 401.760 Kč a nerozděleným ziskem z minulých let 207.589.440 Kč (viz čl. v projektu č. l. 866). Rozhodným dnem je 1.1.2010. Právo na dividendu dle čl. VIII projektu vzniká ke dni rozhodnutí valné hromady nástupnické společnosti o rozdělení zisku. Nestanoví-li rozhodnutí valné hromady jinak, je podíl na zisku splatný do 3 měsíců ode dne, kdy bylo přijato usnesení valné hromady. Právo na dividendu je samostatně převoditelné ode dne, kdy valná hromada rozhodla o výplatě dividendy. Dle čl. XI projektu přechází na nástupnickou společnost majetek – peníze na účtu ve výši 210.000.000 Kč. Součástí projektu jsou i stanovy společnosti XXXXX Podle čl. IX stanov se valná hromada svolává písemnou pozvánkou a to nejméně 30 dní před jejím konáním. Každému akcionáři je nutno umožnit alespoň 8 pracovních dnů před dnem konání valné hromady nahlédnout do veškerých materiálů připravených pro valnou hromadu. Dle čl. XII stanov představenstvo zajistí a předkládá valné hromadě návrh na rozdělení zisku včetně stanovení výše a způsobu vyplacení dividend a tantiém. Podle čl. XVIII stanov dozorčí rada přezkoumá návrh na rozdělení zisku. Dle čl. XX stanov zasedání dozorčí rady svolává předseda písemnou pozvánkou nejméně 15 dnů před zasedáním. V projektu rozdělení byli dále zvoleni první členové představenstva a dozorčí rady (viz výše, čl. 888).

Informace o projektu rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti byl zveřejněn v obchodním věstníku 31.3.2010 (č. l. 408).

Na č. l. 402-424 je notářský zápis ze dne 3.5.2010 NZ 270/2010, N 297/2010, kterým bylo osvědčeno rozhodnutí valné hromady XXXXX, ze kterého vyplývá, že pozvánka na valnou hromadu ze dne 30.3.2010 byla doručena všem akcionářům dne 1.4.2010. Přítomní akcionáři M. A., který na základě plné moci ze dne 30.4.2010 zastupoval S.M. (č. l. 405-406) i I.G. (č. l. 406-407) a P.M. schválili projekt rozdělení společnosti XXXXX odštěpením se založením nové nástupnické společnosti XXXXX, přičemž rozdělovaná společnost XXXXX nezaniká. Přičemž projekt rozdělení tvoří přílohu notářského zápisu (viz č. l. 409-423).

Návrh na zápis společnosti ZSL kapitálová a.s. do obchodního rejstříku, který byl doručen na podatelnu Krajského soudu v Brně osobně dne 12.5.2010, a který podepsal M.B.dne 12.5.2010 je na č. l. 945-957. Usnesením ze dne 18.5.2010, sp. zn. F 22241/2010-85, B 5744/4, B 6126, rozhodl Krajský soud v Brně o zápisu společnosti XXXXX do obchodního rejstříku (č. l. 958-960). Společnost pak byla zapsána do obchodního rejstříku, tedy vznikla dne 25.5.2010.

58. Státní zástupkyně následně došla k těmto závěrům:

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že dle přílohy konsolidované účetní závěrky ověřené auditorem hodnota problematického majetku XXXXX nezapsaného v katastru nemovitostí činí 32.706.00 Kč. XXXXX pak označila v příloze účetní závěrky jako významnou událost, která nastala mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky, a která zároveň ovlivňuje pohled na finanční situaci společnosti a účetní závěrku, přípravu projektu rozdělení. Tím zároveň fakticky omezila čas, kdy příprava projektu mohla být reálně s ohledem na předpoklad úplnosti a správnosti účetní závěrky ověřené auditorem zahájena, a to dnem 1.1.2010 Tento časový údaj je nutno porovnat se zápisem o mimořádné valné hromadě předloženým obv. M. na č. l. 2237, které se měla svědkyně Ž., která výše uvedenou účetní závěrku podepisovala také osobně účastnit, že o rozdělení bylo rozhodnuto již dne 25.9.2009 a společnosti bylo uloženo, aby projekt připravila. Jeví se tedy, že společnost, respektive představenstvo společnosti předmětné rozhodnutí akcionářů nerespektovalo, když projekt přeměny začalo připravovat nejdříve dne 1.1.2010. Předsedkyně představenstva přitom byla s daným požadavkem seznámena již 25.9.2009 a není tedy zřejmé, proč ihned nezačala realizovat předmětné rozhodnutí akcionářů. I když dle tvrzení svědkyně Ž., měly být použity řádné účetní závěrky za rok 2009, nepochybně se projekt rozdělení – tedy co do přípravy dokumentace a určení majetku, který přejde na novou společnost, mohl a měl začít připravovat s ohledem na rozhodnutí valné hromady již v roce 2009. Je přitom s podivem, že informaci o rozhodnutí akcionářů o rozdělení majetku společnosti svědkyně nezahrnula do účetní závěrky. Informace o tom, že oprávněný orgán rozhodl o rozdělení majetku společnosti je nepochybně stejně relevantní jako informace o tom, že se projekt přeměny připravuje.

Bez ohledu na to, zda bylo o rozdělení společnosti akcionáři rozhodnuto již v roce 2009 nebo později, zajištěné důkazy svědčí tomu, že reálně se projekt rozdělení začal připravovat až po 1.1.2010. Tomu kromě zmíněné účetní závěrky svědčí i plná moc pro B. z 12.1.2010, který připravoval projekt rozdělení. Relevantní podklady pro projekt rozdělení pak mohly být vyhotoveny skutečně nejdříve po rozhodném dni, neboť bylo nutno vyhotovit účetní závěrky, zejména inventuru účtu, na kterém se nacházely finanční prostředky, které byly předmětem rozdělení. Ostatně i z důvodu, že bylo nutno vyčkat na vyhotovení účetních závěrek, podal B. žádost o jmenování znalce u Krajského soudu v Brně až dne 10.3.2010, neboť znalec tyto podklady potřeboval pro své ocenění. Je přitom nutno zdůraznit, že v této chvíli již probíhal (podle svědkyně J. již od roku 2009, podle ostatních svědků minimálně od roku 2010) spor mezi obv. A. a M. podobu projektu XXXXX, který měla společnosti XXXXX financovat. Předmětný spor přitom vygradoval v polovině května 2010 (tedy cca za 2 měsíce po tomto úkonu) a vedl k prodeji akcií společnosti XXXXX

Znalecký posudek k ocenění jmění byl vyhotoven již 29.3.2010 a stejného dne předsedkyně představenstva svědkyně Ž. podepisuje projekt rozdělení. Následuje povinné zveřejnění informací o projektu rozdělení v obchodním věstníku a obchodním rejstříku. Dne 30.3.2010 je pak rozeslána pozvánka na valnou hromadu, která se koná v pondělí 3.5.2010, a na které je schválen projekt rozdělení. Projekt je tak schvalován v době dlouhodobě trvajících sporů o to, jakou podobu má mít projekt, který má nová společnost financovat. Teprve ve středu dne 12.5.2010 pak B. podává návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku a dne 18.5.2010 je rozhodnuto o zápisu společnosti do obchodního rejstříku, kdy společnost je fakticky zapsána dne 25.5.2010. Datum podání návrhu na zápis XXXXX do obchodního rejstříku, tedy v podstatě odpovídá období, kdy majoritní akcionáři oznamují skutečnost, že spolu již nebudou dále spolupracovat na projektu XXXXX. Návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku byl tedy podán v době gradace sporů mezi akcionáři. Důvod vzniku společnosti pak odpadl dříve, než samotná společnost vznikla (tedy před jejím zápisem do obchodního rejstříku).

59. Státní zástupkyně následně rozebírá záměr prodat akcie XXXXX:

Na č. l. 574-576 (opakovaně č. l. 723-725, 893-895) je XXXXX XXXXX, květen 2010, kde je konstatováno, že společnost XXXXX, IČ XXXXX, vznik 25. května 2010, vznikla rozdělením XXXXX, kdy na společnost přešla část obchodního jmění, a to finanční prostředky na účtu ve výši 210.000.000 Kč „se záměrem financovat z těchto prostředků nový developerský projekt. Jelikož po vzniku společnosti se zamýšlený developerský projekt, pro jehož financování vznikla, ukázal nerentabilní, nerealizovala společnost XXXXX žádné obchodní transakce. … Společnost nese pouze rizika plynoucí z právních vztahů rozdělované společnosti. v souladu s projektem rozdělení je nositelem těchto rizik rozdělovaná společnost a v případě, že by z takových rizik vznikla společnosti škoda, má právo na její náhradu rozdělovanou společností. Vzhledem k nerealizovanému původnímu záměru, pro který byla společnost XXXXX založena a vzhledem k neexistenci dalších obchodních záměrům, ke kterým by bylo možné využít společnost XXXXX a.s, je navrhován prodej celé společnosti formou prodeje akcií. “ Akcionáři nenavrhují výši kupní ceny, mají zájem prodat akcie zájemci, který předloží nejvýhodnější nabídku, požadují úhradu kupní ceny při uzavření smlouvy nebo poskytnutí plného zajištění zaplacení ceny akcií v době sjednané kupní smlouvou. Předmětný dokument je podepsán svědkyní I.Ž., dokument není datován, ale vzhledem k tomu, že je v něm uvedeno datum vzniku společnosti XXXXX, tedy dne 25.5.2010, toto XXXXX mohlo být sepsáno nejdříve 25.5.2010. Je nutno podotknout, že usnesení o zápisu společnosti do OR je ze dne 18.5.2010 (č. l. 958-960), kde je uvedeno IČ XXXXX.

Ačkoliv XXXXX tedy bylo sepsáno nejdříve dne 25.5.2010, na č. l. 580 (opakovaně č. l. 733) je záznam o jednání z 24.5.2010 mezi P.M., M.. jako akcionáři XXXXX a J.P. (XXXXX), ve kterém prodávající M., A., G. a M. deklarují zájem prodat akcie dle XXXXX, akceptují cenovou nabídku XXXXX, požadují 100 % zajištění zaplacení kupní ceny akcií prostřednictvím notářské nebo advokátní úschovy, zástavního práva k akciím nebo vydání akcií až po zaplacení celé kupní ceny a poté rubopis. Na druhou stranu kupující XXXXX požaduje možnost okamžité změny ve statutárním orgánu a dozorčí radě při převodu.

Na č. l. 2253-2259 je smlouva o poskytování poradenských služeb nepodepsaná a předložená P.M., která měla být uzavřena mezi XXXXX a P.M. M. jako akcionáři, kteří jsou akcionáři společnosti XXXXX, která byla založena na ustanovující valné hromadě 3.5.2010 a aktuálně je v procesu zápisu do obchodního rejstříku. Záměrem akcionářů je docílit prodeje 100 % akcií společnosti vybranému investorovi.

60. Státní zástupkyně z výše uvedených důvodů dospívá k následujícím závěrům:

Je nutno uvést, že předmětné dokumenty (tedy XXXXX a záznam z jednání z 24.5.2010) poskytl správci daně M.B. (viz č. l. 721-739). Ze záznamu z jednání z 24.5.2010 je přitom zřejmé, že dokumenty v průběhu procesu vzniku a prodeje společnosti XXXXX byly tvořeny dle požadavku akcionářů. Odvolání se v době jednání konaného dne 24.5.2010 na neexistující dokument potvrzuje, že to byli akcionáři M. a A., kteří určovali, jaké dokumenty ve společnosti budou vytvořeny, respektive jaké doklady podepíše předsedkyně představenstva společnosti I.Ž.. Provedené důkazy svědčí tomu, že akcionáři začali o prodeji společnosti jednat ještě před jejím vznikem – tj. zápisem do obchodního rejstříku. Skutečnost, že odpadl deklarovaný důvod vzniku společnosti, tedy akcionáři zjistili ještě dříve, než samotná společnost vznikla, respektive ještě dříve, než bylo rozhodnuto o zápisu společnosti. Z tohoto hlediska je nutno zdůraznit, že návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku podal B. 12.5.2010, přitom podle obv. P. již v polovině května 2010 B. požádal o pomoc s hledáním zájemců o koupi společnosti. I když se všichni zúčastnění schovávají za fráze o odpadnutí důvodu vzniku společnosti, situace se jeví daleko prostší. Slovy svědka M., akcionáři se nepohodli a dělí si majetky a projekty. Dělení majetku po rozpadu dlouhodobé spolupráce mezi obv. A.M. je hlavním důvodem prodeje akcií XXXXX, která představovala čistý finanční majek oceněný znalcem k 29.3.2010 na 210.000.000 Kč. Snaha zastřít tento fakt pak dokládá i skutečnost, že ačkoliv předmětem sporu akcionářů má být projekt XXXXX, obv. A. odchází z projektu XXXXX. v projektu XXXXX zůstává a tento je nadále financován prostřednictvím půjček podniků ze skupiny. Sama tato skutečnost popírá, že by zanikl důvod vzniku společnosti XXXXX. Oproti tomu projekt XXXXX je financován půjčkami společníků.

Současně je vhodné se pozastavit nad motivací obžalovaného P. ke koupi předmětné společnosti. Tento sám uvádí, že sekundárním důvodem koupě byl zisk z dividendy, když primárním důvodem bylo získání správcovské společnosti. Předně je nutno poukázat na výpověď svědka Š., že obviněný P. se zabýval ready made společnostmi, respektive ho informoval o takových nabídkách. Obviněný P. tedy zcela zjevně neměl problém opatřit si ready made společnost vhodnou pro jím zamýšlený účel správcovské společnosti. Z výpovědí svědků D., Š. i M. je pak zřejmé, že zakoupená společnost XXXXX byla pro deklarovaný záměr koupě – získaní správcovské společnosti, zcela nevyhovující z hlediska právní formy, když obžalovaný P. od počátku plánoval její změnu. Z tohoto hlediska je možno uzavřít, že primárním důvodem koupě právě společnosti XXXXX, byla pro obžalovaného P. právě dividenda. Získání správcovské společnosti bylo důvodem až sekundárním, neboť s použitím daném společnosti pro tento deklarovaný účel byly spojeny další náklady se změnou právní formy, respektive fakticky další zisk z důvodu následného snížení základního kapitálu společnosti.

61. Státní zástupkyně se dále zabývala společností XXXXX:

Společnost XXXXX byla zapsána do obchodního rejstříku dne 9.8.2007, dne 18.5.2012 vstoupila do likvidace. Jejím jednatelem, likvidátorem je J.P.. Tento byl až do 16.6.2010 jediným společníkem společnosti. Dne 16.6.2010 byl zapsán jako společník společnosti s 10 % podílem D.P., nar. XXXXX. Společnost byla zrušena s likvidací rozhodnutím valné hromady ze dne 20.4.2012 (č. l. 1045-1046). Přehled listin ze sbírky listin je na č. l. 1047.

Na č. l. 1060-1074 je návrh na zápis společnosti XXXXX do obchodního rejstříku podaný Krajskému soudu v Brně ze dne 3.8.2007 včetně příloh. Na č. l. 1077-1078 je usnesení ze dne 7.8.2007 Krajského soudu v Brně F 31194/2007, C56027/1, kterým byla společnost XXXXX zapsána do obchodního rejstříku. Na č. l. 1053 je Zakladatelská listina obchodní společnosti s ručením omezeným XXXXX ve znění k 1.3.2010. Na č. l. 1080-1082 je návrh na zápis změny do

obchodního rejstříku podaný dne 23.3.2010 u Krajského soudu v Brně, kterým je zapisován nový předmět podnikání.

Na č. l. 1085-1091 je návrh na zápis změny do obchodního rejstříku podaný dne 4.6.2010 u Krajského soudu v Brně, kterým je navrhován zápis podílu J.P. ve výši 180.000 Kč a D.P. ve výši 20.000 Kč. Součástí je i smlouva o převodu části obchodního podílu ze dne 4.6.2010 č. l. 1090-1091. Na č. l. 1093-1094 je usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7.6.2010 sp. zn. F 16115/2010, C 56027/3-27, kterým soud uložil navrhovateli, aby doložil rozhodnutí jediného společníka při působnosti valné hromady, který rozhodl o rozdělení obchodního podílu a schválil převod jeho části. Na č. l. 1097 je podání z 14.6.2010, kterým J.P. předložil požadované listiny. Na č.l. 1051-1052 je notářský zápis NZ 416/2010, N 451/2010 ze dne 14.6.2010, kterým jediný společník společnosti XXXXX rozhodl o rozdělení svého obchodního podílu na část 180.000 Kč a na část 20.000 Kč a současně udělil souhlas k převodu podílu 20.000 Kč na D.P.. Na č. l. 1100 je zápis nových obchodních podílů z 16.6.2010.

Na č. l. 1103–1109 je návrh na zápis změny do obchodního rejstříku podaný u Krajského soudu v Brně dne 12.5.2011, kterým byla navržena změna sídla na XXXXX. Na č. l. 1112 je zápis změny z 16.5.2011. Na č. l. 1114-1122 je návrh za zápis změny do obchodního rejstříku podaný dne 15.5.2012 u Krajského soudu v Brně, kterým byl navržen zápis firmy XXXXX v likvidaci, zápis likvidátora J.P. a rozhodnutí valné hromady z 20.4.2012. Zápis změny je na č. l. 1123 z 18.5.2012.

Na č. l. 1048-1050 jsou výkazy k účetní závěrce ke dni 31.12.2009. Z výkazu zisku a ztrát vyplývá, že společnost XXXXX byla ve ztrátě 82.000 Kč (č. l. 1048), přičemž její aktiva činila 489.000 Kč (v minulém období to bylo 586.000 Kč, viz č. l. 1049). Z přílohy k účetní závěrce pak vyplývá, že společnosti ukončila pronajímání nemovitostí podnikatelským subjektům. Společnost nemá žádný dlouhodobý majetek ani zásoby (č. l. 1050).

Na č. l. 756-765 je přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1.1.2010 až 31.12.2010 společnosti XXXXX, kdy výsledek hospodaření společnosti byl 207.429.018 Kč, z toho příjmy ve výši 207.589.440 Kč byly příjmy osvobozené od daně podle § 19 zákona (jedná se o příjem z dividendy přijaté viz č. l. 761). Základ daně tak činil 30.852 Kč. Podle přílohy k účetní uzávěrce společnosti koupila akcie společnosti XXXXX, kdy kupní cena byla uhrazena z jistotného účtu advokáty. Společnost si vyplatila dividendu. Následně bylo rozhodnuto o změně firmy a sídla XXXXX Poté bylo rozhodnuto o změně právní formy na XXXXX a v té souvislosti i o snížení základního kapitálu. v souvislosti s uvedenými transakcemi nevykazuje společnost žádné náklady (viz č. l. 764). Z rozvahy je přitom zřejmé, že ve společnosti oproti minulému období vzrostl základní kapitál i oběžná aktiva. Na č. l. 812-832 jsou doklady předložené XXXXX v likvidaci k daňové kontrole, kde daňový subjekt předkládá podklady o zaúčtování pořízení akcií, inkasu dividendy a úhradě kupní ceny akcií. Z těchto dokladů, a i z vyjádření správce daně (č. l. 753-755) vyplývá, že XXXXX neměla finanční prostředky ani jiné zdroje na nákup akcií XXXXX Úhrada kupní ceny byla provedena až z vyplacené dividendy (ke konkrétnímu zaúčtování nákupu akcií a výplaty dividend viz č. l. 755, kdy kupní cena byla zaúčtována dle účetních knih zápočtem závazku z nákupu akcie s pohledávkou z nároku na výplatu dividendy). Tento závěr je v souladu s prohlášením J.P. podepsané v zastoupení na č. l. 573, dle kterého z dividend společnosti XXXXX byla většina příjmu použita na zaplacení kupní ceny akcií a zbývající pro potřeby financování XXXXX

Na č. l. 766–776 je zpráva o daňové kontrole společnosti daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2010. Na č. l. 685-687 jsou doklady z účetnictví XXXXX, z nichž vyplývá, že společnost dne 3.12.2010 zaúčtovala pohledávku za výplatou dividendy ve výši 207.589.440 Kč (č. l. 688), stejného dne zaúčtovala zavedení akcií do majetku ve výši 207.230.784 Kč (č. l. 685).

Na č. l. 1054-1055 je notářský zápis NZ1187/2010, N 1338/2010 ze dne 27.9.2010, dle kterého bylo rozhodnuto o snížení základního kapitálu XXXXX z 2.000.000 Kč na 200.000 Kč s tím, že částka odpovídající snížení základního kapitálu ve výši 1.800.000 Kč bude vyplacena jedinému společníku společnosti XXXXX ve lhůtě 90 dnů po zápisu snížení základního kapitálu do obchodního rejstříku.

Na č. l. 1271 je zpráva UniCredit Bank a.s. k účtu XXXXX společnosti XXXXX, který byl založen dne 2.8.2007, k němuž měl podpisové oprávnění a elektronické bankovnictví P.J.. Smlouva o zřízení účtu je na č. l. 1279-1281. Podpisový vzor a zakladatelská listina jsou na č. l. 1290-1293. Na č. l. 1272, 1275 je výpis z účtu společnosti, kde je zaznamenána platba ze dne 8.6.2010 z účtu XXXXX ve výši 358.656 Kč.

62. Státní zástupkyně z výše uvedeného dospěla k závěru, že společnost XXXXX neměla finanční prostředky na nákup akcií a s nákupem akcií jí nevznikly žádné náklady. Je zřejmé, že společnost obdržela v souvislosti s „nákupem" akcií dne 7.6.2010 přímou platbu v podobě podílu na dividendě ve výši 358.656 Kč a to již 8.6.2010. Dále tento akcionář, respektive společník obdržel platbu 1.800.000 Kč, tj. částku odpovídající sníženému základnímu kapitálu společnost XXXXX Celkem se tedy jedná o částku 2.158.656 Kč, kterou společnost XXXXX obdržela jako čistý zisk z této transakce. Navíc J. P. získal svoji správcovskou společnost.

63. Státní zástupkyně se dále zabývala účtem XXXXX UniCredit Bank a.s.:

Na č. l. 662 je zpráva UniCredit Bank a.s., ze které vyplývá, že účet č. XXXXX byl založen 1.6.2010 a zrušen 3.12.2010, dispoziční oprávnění k němu měli J.P., Ž.I., A.M. a M.P.. Na č. l. 1271 je doplňují zpráva UniCredit Bank a.s., ze které vyplývá, že předmětný účet XXXXX založila 1.6.2010 Ž.I.. Smlouva o běžném účtu je na č. l. 1283-1284, kdy ke smlouvě byl doložen výpis z OR z 28.5.2010 č. l. 1285. Účet byl zrušen 3.12.2010 (viz č. l. 1303). Podpisové oprávnění k účtu měly osoby vyplývající ze zprávy na č. l. 1271, viz následující tabulka, kdy ve sloupci č. l. je podpisový vzor, ze kterého předmětné oprávnění vyplývá.

Disponent	Vznik oprávnění	Čas	Zánik oprávnění	Čas	Č. l.
Ž. I.	1.6.2010	12:27:06	7.6.2010	13:54:54	1276
A. M.	4.6.2010	8:14:12	7.6.2010	13:54:54	1277
M. P.	4.6.2010	8:14:51	7.6.2010	13:54:54	1277
P. J.	7.6.2010	13:12:24	8.6.2010	14:09:50	1278
Ž. I.	8.6.2010	14:09:50	9.9.2010	17:16:59	1277
A. M.	8.6.2010	14:17:24	9.9.2010	17:16:59	1277
M. P.	8.6.2010	14:17:58	9.9.2010	17:16:59	1277
J. P.	9.9.2010	17:16:59	3.12.2010	9:23:52	

Přístup k elektronickému bankovnictví měl J.P. od 8.6.2010 do 3.12.2010 (smlouva o užívání produktů přímého bankovnictví je č. l. 1287). Je nutno poukázat na č. l. 1277, kterým dne 4.6.2010 I.Ž. zřídila podpisový vzor k účtu právnické osoby XXXXX pro I.Ž., M.A. a P.M., kteří mají podpisové oprávnění společně s další osobou. Jak vyplývá z daného vzoru, toto oprávnění mělo platnost od 8.6.2010. Pokud se jedná o podpisové oprávnění pro J.P. na č. l. 1278, je na něm záznam banky 14:04 hodin a platnost od 7.6.2010 (ve zprávě na č. l. 1302 banka vysvětlila, že v 13:12:24 bylo oprávnění zadáno do systému a v 14:04 hodin bylo podpisové oprávnění J.P.naskenováno do systému. Podle zprávy banky podpisové oprávnění bylo 7.6.2010 zřízeno osobě J. P., kdy za společnost jednal J.P., neboť 7.6.2010 vzniklo J.P. členství v představenstvu společnosti. Ve zprávě z 19.10.2020 upřesnila UniCredit Bank a.s. (č. l. 1302), že práva podpisová znamenají dispoziční právo nakládat s účtem prostřednictvím příkazů podepsaných dle podpisového vzoru. Současně banka vysvětlila, že zřízení podpisového oprávnění ze dne 4.6.2010 pro osoby I.Ž., A.M. a M.P. bylo bankéřem zadáno do systému 4.6.2010 v uvedených časech. Platnost dokumentu však byla

nastavena až na 8.6.2010, kdy byl také přijat k naskenování do systému a založení do matriky klienta. Pokud se jedná o zřízení podpisového oprávnění z 7.6.2010 pro J.P., bankéř zadal změnu do systému v 13:12:24, čímž bylo zrušeno předchozí zadání podpisových oprávnění výše uvedených osob ze dne 4.6.2010. Nicméně toto oprávnění přestalo platit dne 8.6.2010, kdy vešlo v platnost podpisové oprávnění sepsané dne 4.6.2010 s platností od 8.6.2010. Proto bankéř zadal změnu do systému 8.6.2010 v časech uvedených bankou. Na č. l. 1304-1307 jsou pak doklady zaslané bankou, kde je mimo jiné rozhodnutí jediného akcionáře o volbě nového představenstva a zápis z jednání z dozorčí rady z 7.6.2010 od 13:30 hodin (č. l. 1304-1307), předané bance dne 7.6.2010.

Na č. l. 1271 je pak i zpráva k termínovanému vkladu. Na č. l. 661 (viz č. l. 1286) je požadavek k UniCredit Bank, kdy XXXXX jednající Ž. ze dne 1.6.2010 žádá o zřízení termínovaného vkladu pro období 2.6.-6.6. na částku – celý zůstatek na účtu č. XXXXX. Na č. l. 6611 (stejně č. l. 1289) je pak potvrzení o přijetí termínovaného vkladu od 3.6.2010 do 7.6.2010 na částku 210.160.124,79 Kč s úrokovou sazbou 0,57 %, hrubým úrokem 13.127,81 Kč, který je splatný na účet č. XXXXX.

Na č. l. 663-676 (opakovaně na č. l. 1274, 1308-1309) je pak výpis z předmětného účtu. Pokud se jedná o zájmové platby, bylo zjištěno následující

Datum	Čas	Částka	Účet	Příkaz	Příkazce	Č. l.
3.6.2010		210.160.124,79	XXXXX	PA00080208298704 XXXXX		
3.6.2010	14:40:40	- 210.160.124,79	XXXXX	Termínovaný vklad od 3.6.2010 do 7.6.2010		1297
7.6.2010	Fakticky 4.6.2010 v 22:52.27	210.160.124,79	XXXXX	Termínovaný vklad od 3.6.2010 do 7.6.2010		1302
7.6.2010		13.127,87	XXXXX	Úroky z termínovaného vkladu		
7.6.2010	14:31	-207.230.784	XXXXX	PP00041785565307		1297
8.6.2010	15:16:52	-358.656	XXXXX	PP00022005210412, výplata dividendy dle rozh. 7.6.10	J. P.	1271

Na č. l. 1338-1355 je pak zpráva Komerční banka a.s., ze které vyplývá, že dne 10.12.2008 byl založen účet č. XXXXX P.O., předsedou představenstva XXXXX, , IČ XXXXX (smlouva na č. l. 1339 a další dokumentace na č. l. 1340-1342), kdy účet byl evidován na XXXXX Na č. l. 1344–1351 je pak výpis z účtu XXXXX za období od 31.12.2009 do 23.7.2010 majitele XXXXX, kdy na č. l. 1348 je uvedena platba z 29.3.2010 na účet XXXXX, který je pojmenován XXXXX, ve výši 210.000.000Kč. Je nutno poukázat i na platbu z 23.4.2010 ve prospěch účtu XXXXX majitele XXXXX ve výši 22.000.000 Kč (č. l. 1348). Pokud se jedná o účet XXXXX, tento byl zřízen 18.3.2010 a zrušen 1.6.2010. Další informace není banka schopna sdělit (viz zpráva č. l. 1338). Na č. l. 1352-1355 je výpis z účtu XXXXX pojmenovaného XXXXX, na který dne 29.3.2010 byla připsána částka 210.000.000 Kč, tato částka byla odeslána dne 5.5.2010 na účet XXXXX (č. l. 1353) a finanční prostředky se vrátily zpět dne 20.5.2010. Dne 28.5.2010 byly prostředky odeslány na účet XXXXX a tyto se dne 1.6.2010 vrátily zpět. Dne 2.6.2010 pak byla finanční prostředky ve výši 210.160.124,79 Kč převedeny na účet XXXXX (viz č. l. 1355).

64. Na základě výše uvedených skutečností tak v obžalobě bylo dospěno k závěru, že předmětný účet u UniCredit Bank a.s. č. XXXXXbyl zřízen z důvodu, že společnost XXXXX musela mít účet, je nutno poukázat na skutečnost, že společnost XXXXX měla účet vedený u Komerční banky a.s. č. XXXXX, kdy tento byl zrušen dne 1.6.2010 a finanční prostředky na účtu byly převedeny na nový účet společnosti XXXXX vedený u UniCredit Bank a.s. Účet u UniCredit Bank a.s. založený dne 1.6.2010, byl navíc založen za situace, kdy už se jednalo o prodeji společnosti a byl i dohodnut kupec společnosti XXXXX Termínovaný vklad, který měl předmětné prostředky zhodnotit, pak byl uzavřen do 6.6.2010. Je tak zjevné, že dne 7.6.2010 měly být prostředky k dispozici. Současně za této situace, kdy již byl dohodnut převod akcií, byla zřízena dispoziční práva k účtu XXXXX pro I.Ž., M.A. a P.M. s platností od 8.6.2010 (č. l. 1277), zjevně jako svého druhu záruka, že majoritní akcionáři neztratí nad finančními prostředky kontrolu. Všechny tyto skutečnosti svědčí

tomu, že učet XXXXX byl zřízen z důvodu, aby transakce spočívající ve výplatě dividendy, respektive úhradě kupní ceny z vyplacené dividendy, tedy platba mezi tímto účtem a účtem advokátní úschovy, proběhla v co nejkratším čase. Konečně je z výše uvedeného zřejmé, že J.P. začal v bance vystupovat jako člen představenstva dříve (tedy změnil dispoziční práva k účtu XXXXX), než ho členem představenstva zvolila dozorčí rada. J.P. totiž změnil dispoziční práva dne 7.6.2010 v 13:12:24, ale dozorčí rada ho jmenovala členem představenstva nejdříve v 13:30 hodin, viz zápis o jednání dozorčí rady.

65. Státní zástupkyně se následně zabývala smluvní dokumentací k prodeji akcií. Dne 7.6.2010 uzavřeli Rámcovou akviziční smlouvu (č. l. 558-567) prodávající M.A., P.M., S.M. a I.G. a kupující XXXXX, zastoupená J.P. jednatelem. Dle čl. II bodu 2.4 předmětné smlouvy „základním účelem této Smlouvy je nabytí 100 % majetkové účasti ve společnosti (XXXXX) ze strany Kupujícího a Kupující tedy nemá zájem na částečném plnění této Smlouvy. Pokud prodávající neprodají a nepřevedou na Kupujícího všechny Akcie Společnosti v souladu s touto Smlouvou, pak není Kupující povinen koupit a nabýt pouze některé Akcie Společnosti“. Podle čl. III předmětné smlouvy se kupující zavazuje zaplatit za převod akcií celkovou kupní cenu 207.230.784 Kč, kdy kupní cena bude složena na vázaný účet a bude s ní nakládáno v souladu se smlouvou o advokátní úschově. Podle čl. v předmětné smlouvy k realizaci transakce dojde dne 7.6.2010 ve 13:00 hodin v Brně, XXXXX. Podle 5.3 každý prodávající podepíše v den převodu příslušnou smlouvu o převodu akcií společnosti a „každý Prodávající předá Akcie Společnosti řádně rubopisované na jméno Kupujícího do Advokátní úschovy…. Povinnost Prodávajících předat Akcie Společnosti Kupujícímu se považuje za splněnou okamžikem předání Akcií Společnosti do Advokátní úschovy, v tomto okamžiku se tedy Kupující stává výlučným vlastníkem Akcií Společnosti“. Podle 5.4. předmětné smlouvy kupující v den převodu podepíše smlouvy o převodu Akcií Společnosti a „poukáže neodvolatelným bankovním převodem na Vázaný účet Celkovou kupní cenu“. v čl. VI předmětné smlouvy jsou pak prohlášení a záruky Smluvních stran, kdy prodávající v 6.2 (b) prohlašují, že „veškeré případně vzniklé nároky třetích osob uplatněné vůči Společnosti z titulu Ručení, budou ze strany Prodávajících uspokojeny na místo Společnosti, aniž by byl vůči Společnosti uplatněn jakýkoliv regresní nárok plynoucí z uspokojení takovýchto případných nároků“. Současně podle 6.2 (m) prohlašují, že „od rozhodného dne rozdělení (01.01.2010) Společnost nevyplatila, a ani se nerozhodla vyplatit, dividendy ani jiné podíly na zisku“. Kupující naopak v 6.5 (d) prohlašuje, že „je schopen dostát všem svým závazků, vyplývajícím mu z této Smlouvy, jakož i dalších navazujících smluv a je schopen zaplatit Celkovou kupní cenu v souladu s ustanoveními této Smlouvy“.

Smlouva o advokátní úschově uzavřená mezi výše zmíněnými prodávajícími (M. A., P. M., S. M. a I. G.), kupující XXXXX a M.B. jako správcem je č. l. 568-572 (opakovaně č. l. 734-738). Dle této smlouvy podávající a kupující pověřují správce advokátní úschovou spravované částky a úschovou dokumentů (smlouvy o převodu akcií společnosti čl. 5.2. a akcie společnosti rubopisované na jméno kupujícího č. 5.3). Podle 6.2.12 smlouvy do 5 dnů ode dne, ve kterém nastane poslední z níže uvedených skutečností, Správce vydá kupujícímu Akcie společnosti rubopisované na jméno kupujícího a o předání a převzetí bude sepsán předávací protokol.

Na č. l. 549-550 je smlouva o převodu akcií uzavřená dne 7.6.2010 mezi I.G. jako prodávajícím a společností XXXXX zastoupenou J.P. jako kupující o prodeji 5 kusů akcií za kupní cenu 2.785.360 Kč, která bude uložena do advokátní úschovy M.B. (čl. III). K převodu akcií dojde jejich rubopisováním a předáním akcií Kupujícímu (čl. II). Smlouvu totožného znění stejného pak uzavřeli i zbývající akcionáři, a to S.M., který prodal 1 ks akcie za kupní cenu 557.072 Kč (viz č. l. 551-552, souhlas manželky I.M. s prodejem z 2.6.2010 je na č. l. 552-553), M.A., který prodal 183 ks akcií za kupní cenu 101.944.176 Kč (viz č. l. 554-555, souhlas manželky A.A. z 3.6.2010 je na

č. l. 555), P.M., který prodal 183 ks akcií za kupní cenu 101.944.176 Kč (viz č. l. 556-557, souhlas manželky E.M. z 4.6.2010 je na č. l. 557).

66. Na základě výše uvedených skutečností bylo dospěno k závěru, že veškerá smluvní dokumentace k převodu akcií byla podepsána v jeden den (podkladové dokumenty pro převod – souhlasy manželů, se začaly připravovat od 2.6.2010). Klíčové dokumenty k převodu akcií, tedy smlouvy i akcie opatřené rubopisy se přitom do úhrady kupní ceny měly dle předmětných smluv nacházet v advokátní úschově. To se zjevně nestalo v případě akcií. Pokud by tomu tak bylo, těžko by J. P. mohl vystupovat jako jednatel jediného akcionáře společnosti XXXXX a učinit následující kroky.

67. Státní zástupkyně se následně zabývala změnou členů orgánů společnosti a rozhodnutí o výplatě dividendy. Na č. 548 (opakovaně č. l. 925) je listina Rozhodnutí jediného akcionáře z 7. 6. 2010 společnosti XXXXX, a to společnosti XXXXX zastoupené J.P. jednatelem, který odvolává P M., M.K. a M.A. z funkce členů dozorčí rady společnosti a jmenuje do funkce členů dozorčí rady A.D., M.M. a P.Š.. Čestná prohlášení, podpisový vzor a souhlas se zápisem do obchodního rejstříku nových členů dozorčí rady jsou na č. l. 926-928, všechny jsou datovány 7. 6. 2010. Podpis P.Š. a M.M. je ověřen 7. 6. 2010 A.D.. Podpis A.D. je ověřen dne 8. 6. 2010 u notáře.

Na č. l. 929-930 je zápis ze zasedání dozorčí rady společnosti XXXXX, která se konala dne 7. 6. 2010 od 13:30 hodin na adrese XXXXX, Brno, kdy D. jako předseda dozorčí rady seznámil členy s body programu, kterým bylo zejména odvolání členů představenstva a volba nového člena představenstva společnosti. Členové dozorčí rady odsouhlasili jednohlasně odvolání členů představenstva I.Ž., Z.R. a K.M. a jmenování novým členem představenstva J.P.. Na č. l. 931 je pak čestné prohlášení a souhlas se zápisem do obchodního rejstříku J.P., jehož podpis ověřil dne 7. 6. 2010 A.D..

Na č. l. 646 je rozhodnutí představenstva společnosti XXXXX J.P., který navrhuje rozdělení zisku společnosti v celkové výši 207 589 440 Kč. Dividenda bude vyplacena způsobem uvedeným v rozhodnutí jediného společníka společnosti o rozdělení zisku. Návrh na rozdělení zisku bude přezkoumán dozorčí radou společnosti.

Na č. l. 646 je rozhodnutí jediného akcionáře společnosti XXXXX ze dne 7. 6. 2010, a to společnosti XXXXX zastoupené jednatelem J.P., který v návaznosti na rozhodnutí představenstva společnosti o rozdělení zisku přezkoumaném v souladu se stanovami společnosti dozorčí radou rozhoduje o rozdělení zisku v celkové výši 207 589 440 Kč s tím, že 207 230 784 Kč bude uhrazeno na bankovní účet č. XXXXX a zbývající část na běžný účet jediného akcionáře, přičemž částka je splatná v den přijetí tohoto rozhodnutí.

Účet č. XXXXX, tedy účet advokátní úschovy, byl založen dne 3.3.2010 a zrušen dne 1.11.2012 a měl k němu dispoziční práva B.O. a B.B., elektronické bankovnictví měl zřízeno M.B. č. l. 662 (stejně č. l. 1260, smlouva o vedení účtu je na č. l. 1265, 1267-1268). Na č. l. 1261 (stejné č. l. 1262) je výpis z účtu, kde je zaznamenána transakce z 7.6.2010 z účtu XXXXX. Ten stejný den, tedy 7.6.2010 v 15:00 hodin (viz zpráva č. l. 1296), byly finanční prostředky z účtu advokátní úschovy odeslány na níže stanovené účty akcionářů

Částka	Účet	Vlastník účtu	Založení účtu	Čl.
101.944.176	XXXXX	M.	17.10.2008	1260, 1264, 1266
50.972.088	XXXXX	A.	17.10.2008	1271, 1273, 1282, 1294,
557.072	XXXXX	M.	3.2.2009	1232 (správně 1317B), 1323
2.785.360	XXXXX	G.	19.10.2001	1232 (správně 1317B), 1333
50.972.088	XXXXX	A.	17.10.2008	1260, 1263

Na č. l. 581 (opakovaně č. l. 681, 739) je předávací protokol 7.6.2010, na základě kterého B. předal prodávajícím originály smluv o převodu akcií společnosti. Protokol o předání akcií nebyl předložen.

68. S ohledem na výše uvedené obžaloba dospěla k logickému závěru, že podle smluvní dokumentace, zejména podle smlouvy o advokátní úschově, se tedy rubopisované akcie měly do uhrazení kupní ceny nacházet v advokátní úschově u B.. Navzdory tomuto faktu, J. P. prakticky ihned po podpisu smluv začal vystupovat jako jediný akcionář XXXXX a přijal předmětná rozhodnutí, která mu umožnila změnit složení dozorčí rady a vzápětí i rozhodnout o výplatě dividendy (respektive jako nově jmenovaný člen představenstva, kterým byl jmenován jím zvolenou dozorčí radou, navrhnout rozdělení zisku společnosti). v souladu s tímto rozhodnutím pak i musel zadat příkaz k převodu finančních prostředků z dividendy na úhradu kupní ceny na účet B., který finanční prostředky již v 15:00 hodin poukázal na účty akcionářů.

Z celé časové posloupnosti je zřejmé, že v 13:00 hodin měly být podepsány smlouvy a rozhodnuto o změně dozorčí rady. v 13:12:25 hodin si J.P. již zřídil dispoziční práva k účtu XXXXX, kdy vystupoval jako člen představenstva. Přitom teprve v 13:30 hodin se sešla dozorčí rada, která ho členem představenstva jmenovala. V 13:54:54 hodin pak byla zrušena dispoziční práva k účtu svědkyně Ž. a obv. A.M.. Někdy v tomto období J.P. rozhodl o rozdělení zisku jako člen představenstva, následně toto rozhodnutí předložil dozorčí radě k odsouhlasení (je zajímavé, že tuto skutečnost žádný člen dozorčí rady nezmiňuje) a konečně rozhodl jako akcionář jako o rozdělení zisku. V 14:31 hodin pak zadal příkaz k úhradě kupní ceny na účet advokátní úschovy. v 15:00 hodin byly z účtu advokátní úschovy finanční prostředky převedeny na účty akcionářů – prodávajících.

Je zjevné a ostatně ve smluvní dokumentaci i explicitně vyjádřené, že účelem celé transakce bylo převést 100 % akcií XXXXX Při této transakci pak všichni obvinění postupovali v úzké kooperaci, a to jak kupující, tak i prodávající. Je přitom zřejmé, že akcionáři prodávající své akcie souhlasili se změnou v orgánech společnosti i s výplatou hlavní majetkové hodnoty společnosti ve chvíli, kdy kupní cena za akcie společnosti ještě nebyla uhrazena. Přitom zjevně k přijetí těchto rozhodnutí poskytli své akcie. Je tedy zřejmé, že všichni zúčastnění od počátku věděli, že kupní cena akcií bude uhrazena z vyplacené dividendy. Tomu ostatně svědčí i místo uzavření transakce, tedy v bance, ve které byl zřízen účet společnosti. Všichni obvinění si pak poskytli vzájemnou plnou součinnost, aby tohoto cíle, tedy úhrady kupní ceny z dividendy bylo dosaženo. Akcionáři si přitom, aby si zajistili úhradu kupní ceny, ponechali jako zadní vrátka a od 8.6.2010 si k účtu, na kterém byly prostředky složeny, zřídili dispoziční práva. Tento krok se jeví jako logický za situace, kdy své akcie akcionáři dali kupujícímu již k dispozici při podpisu smluvní dokumentace a smluvená advokátní úschova rubopisovaných akcií tak reálně neplnila svůj účel. Současně je zřejmé, že pokud zúčastněné osoby souhlasily s tím, že kupní cena bude uhrazena z dividendy, věděly o tom, že nebude z dividendy odvedena srážková daň.

69. Státní zástupkyně se následně zabývá kupní cenou akcií. Podle čl. III rámcové akviziční smlouvy (č. l. 558-567) byla stanovena kupní cena za převod akcií 207.230.784 Kč. Podle smlouvy o převodu akcií přitom XXXXX měla zaplatit I.G. za 5 kusů akcií kupní cenu 2.785.360 Kč (č. l. 549-550), S.M. za 1 ks akcie kupní cenu 557.072 Kč (č. l. 551-552), M.A. za 183 ks akcií kupní cenu 101 944 176 Kč (č. l. 554-555), P.M. za 183 ks akcií kupní cenu 101 944.176 Kč (č. l. 556-557). v době převodu společnosti přitom na účtu společnosti XXXXX bylo 210 160 124,79 Kč (č. l. 663-676), respektive o 13 127,87 Kč více, neboť tato částka představovala úroky z termínovaného vkladu. Hodnota převáděného kapitálu dle projektu rozdělení přitom k 29. 3. 2010 byla stanovena dle znaleckého posudku na 210 000 000 Kč (č. l. 435-454). Obchodní společnost byla převáděna ihned po jejím vzniku, tedy ve chvíli, kdy nedošlo k žádné obchodní činnosti ani dalšímu zatížení

majetku. Základní kapitál společnosti XXXXX činil 2 008 800 Kč, zákonný rezervní fond pak 401 760 Kč a nerozdělený zisk z minulých let 207 589 440 Kč.

Pokud tedy je vycházeno z účetní hodnoty převáděného kapitálu 210 000 000 Kč dle znaleckého posudku k 29.3.2010, účetní hodnota předmětné společnosti ke dni převodu byla min. 210.000.000 Kč, respektive 210.173.252,66 Kč. Zde je možné poukázat na znalecký posudek č. 991-18/10 na ocenění jmění společnosti XXXXX (č. l. 1015-1038), kde znalec stanovil k 1.7.2010 hodnotu podniku 2.578.000 Kč. Znalec přitom uvádí na č. l. 1036 „po analýze jednotlivých položek společnosti nedochází z důvodu velmi krátké existence společnosti od 25.5.2010 do 30.6.2010 ke změně její hodnoty a tím je rovno účetní hodnotě podniku". Znalec přitom vycházel z hodnoty celkových aktiv v hodnotě 2.578.000 Kč, přičemž celou tuto hodnotu činila oběžná aktiva. Je tedy zřejmé, že hodnota podniku i z hlediska dalšího znaleckého posudku se rovnala hodnotě celkových aktiv společnosti, tedy minimálně 210.173.252,66 Kč, respektive minimálně 210.000.000 Kč jako známá hodnota společnosti z projektu rozdělení.

70. Podle obžaloby je přitom zřejmé, že kupní cena ve výši 207.230.784 Kč neodpovídala hodnotě společnosti, která v té chvíli byla minimálně 210.000.000 Kč. Kupní cena byla o 2.769.216 Kč nižší, respektive oproti hodnotě vlastního kapitálu ke dni prodeje byla dokonce o 2.942.468,66 Kč nižší než hodnota podniku. Kupní cena nepokrývala ani nerozdělený zisk, tedy budoucí dividendu ve výši 207.589.440 Kč, když byla nižší o 358.656 Kč. Kupní cena nižší, než byl nerozdělení zisk prodávané společnosti, přitom byla stanovena za situace, kdy zjevně smluvní strany souhlasily s tím, že kupní cena bude uhrazena z dividendy prodávané společnosti. Tedy strany souhlasily s tím, že část dividendy ve výši 358.656 Kč přímo připadne kupujícímu. Za této situace přitom jediným vysvětlením dané transakce, tedy důvodu, proč prodávající na tuto nevýhodnou transakci vyčíslitelnou částkou 2.769.216 Kč, respektive 2.942.468,66 Kč, přistoupili, je právě úspora na dani z příjmů.

P.předložil odborné posouzení SR122157081 vypracované Vysokým učením technických v Brně (č. l. 322-374), které se zabývalo kupní cenou akcií XXXXX, kde byla stanovena horní mez ocenění podniku na 210.173.252,60 Kč (čisté účetní jmění společnosti, respektive účetní hodnota společnosti) a spodní mez ocenění ve výši 207.761.347 Kč, kdy byla zohledněna rizika akvizice ve výši 2.311,906 Kč (tedy průměrná výše rozvahových rezerv obchodních společností ve výši 1,1 % z celkové výše aktiv, čemuž odpovídá rezerva ve výši 2.311.906 Kč na budoucí rizika) a dále náklady akvizice expertně odhadnuté ve výši 100.000 Kč (tedy náklady na právní služby spojené s přípravami akvizičních smluv, poplatky notáři, náklady na auditorské a účetní a daňové služby). Je zde uvedeno, že podnik neměl žádný trvalý předmět podnikání ve smyslu, že by něco vyráběl nebo poskytoval služby. Jednalo se v podstatě o finanční SPV. v tomto kontextu je prakticky nemožné na trhu najít srovnatelnou transakci, neboť se jednalo o unikátní záležitost. Kupní cena ve výši 207.230.784 Kč se pak dle posouzení tomuto intervalu blíží, a tudíž ji lze považovat za obvyklou, neboť znalec se pohybuje v nějakém intervalu odhadu a není schopen konstatovat jedinou správnou hodnotu výsledku. Dále je zde uvedeno k podmínkám transakce, že je obvyklé využívat služeb advokátní, notářské či bankovní úschovy. Cena za jednotlivé akcie se blížila spodní mezi ocenění podniku jako celku a lze uzavřít, že cena sjednaná Rámcovou akviziční smlouvou ze dne 7.6.2010 je cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích. Současně zde je uvedeno, že rozhodnutí jediného akcionáře o výplatě dividendy je racionálním ekonomickým rozhodnutím vlastníka podniku vzhledem k tomu, že u peněžních prostředků byl předpoklad ztráty hodnoty v čase.

Pokud se obecně jedná o rizika plynoucí z dané transakce pro kupujícího, i pokud by bylo přistoupeno na odborné vyjádření jím provedené zhodnocení rizik, tak kupní cena byla nižší o 530.563 Kč. Byť se jistě z hlediska převáděné majetkové hodnoty jedná o minimální částku,

přesto při zohlednění toho, že kupující společnost XXXXX do dané transakce nevložila žádné finanční prostředky, představuje i tato částka podstatný ukazatel toho, že účelem dané transakce byla úspora na dani. Ostatně je nutno danou částku porovnat s přímým ziskem kupujícího z dividendy vyplacené dne 8.6.2010 ve výši 358.656 Kč. Pokud tedy částka 358.656 Kč byla dle P. sekundárním důvodem nákupu společnost, tedy jeden z důvodů, proč na transakci přistoupil, je zjevné, že částku 530.563 Kč obv. P. nepovažuje za marginálii. Naopak tato částka by znamenala, že by obv. P., respektive XXXXX, nedostal vyplacenu žádnou dividendu a musel by oproti vyplacené dividendě vložit do nákupu společnosti vlastní prostředky ve výši 171.907 Kč. Dále je nutno zdůraznit, že obv. P. jím deklarovanému riziku nepřikládal příliš velkou váhu, když přistoupil ke změně právní formy společnosti a dále i snížení základního kapitálu prakticky ihned po zakoupení společnosti, čímž neponechal prakticky žádné rezervy na krytí budoucího rizika.

71. Obžaloba se následně zabývá dalším vývojem XXXXX Z prohlášení J.P. na č. l. 573 pak vyplývá, že následně XXXXX (nově XXXXX) změnila právní formu na společnost s ručením omezeným a poté došlo ke snížení základního kapitálu na 200.000 Kč. Rozhodnutím jediného společníka došlo dne 20.4.2012 ke zrušení společnosti XXXXX s účinností ke dni 1.5.2012 a to v souvislosti se zrušením XXXXX v likvidaci.

Na č. l. 937-938 je notářský zápis NZ 389/2010, N 425/2010 ze dne 8.6.2010, kterým jediný akcionář XXXXX, společnost XXXXX zastoupená J.P., schvaluje změnu obchodní firmy na XXXXX, mění sídlo na Brno. Na č. l. 939 je rozhodnutí představenstva XXXXX z 8.6.2010 o umístění sídla na XXXXX, k čemuž je doložený souhlas majitele nemovitosti společnosti XXXXX č. l. 940. Dne 9.6.2010 byl na Krajský soud v Brně doručen návrh na zápis změny XXXXX podepsaný dne 9.6.2010 M.B. (č. l. 961-970, přílohy návrhu č. l. 971-993). Tímto návrhem byla navržena změna obchodní firmy na XXXXX, sídla, zápis nového člena představenstva J.P., nových členů dozorčí rady A.D., M.M., P.Š. a výmaz stávajících členů. Dále byl zapsán jediný akcionář XXXXX O změně bylo rozhodnuto usnesením ze dne 11.6.2010 XXXXX Krajského soudu v Brně č. l. 996-998.

Na č. l. 932-936 je projekt změny právní formy společnosti XXXXX ze dne 28.7.2010 podepsaný J.P., kdy podle čl. III projektu po změně právní formy bude mít společnost právní formu společnosti s ručením omezeným. Dnem zpracování projektu je 1.7.2010 (viz č. l. 7 projektu). Součástí je i nová zakladatelská listina, podle které společníkem je XXXXX a základní kapitál je 2.000.000 Kč. Působnost valné hromady vykonává jediný společník a prvním jednatelem je J.P.. Na č. l. 999-1010 je návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku podaný dne 10.9.2010 u Krajského soudu v Brně stejného dne J.P., kde je navrhována změna právní formy společnosti na společnost s ručením omezeným, jejímž jednatelem je J.P. a společníkem s výší vkladu 2.000.000 Kč pak XXXXX. Na č. l. 1011-1038 jsou pak přílohy daného návrhu. Zde je mimo jiné znalecký posudek č. 991-18/10 na ocenění jmění společnosti XXXXX (č. l. 1015-1038), kde znalec stanovil hodnotu podniku 2.578.000 Kč. Znalec přitom uvádí na č. l. 1036 „po analýze jednotlivých položek společnosti nedochází z důvodu velmi krátké existence společnosti od 25.5.2010 do 30.6.2010 ke změně její hodnoty a tím je rovno účetní hodnotě podniku“. Znalec přitom vycházel z vlastního kapitálu v hodnotě 2.578.000 Kč.

Na č. l. 678-679 je pak Notářský zápis NZ 1187/2010. N 1338/2010 ze dne 27.9.2010, na základě kterého J.P. jako jednatel společnosti XXXXX prohlásil, že je jediný společník XXXXX s obchodním podílem 2.000.000 Kč, kdy rozhodl, že se základní kapitál snižuje o částku 1.800.000 Kč, která bude vyplacena jedinému společníkovi do 90 dnů. Současně byla odsouhlasena změna zakladatelské listiny. Návrh na zápis této změny do obchodního rejstříku byl Krajskému soudu v Brně doručen dne 14.2.2011 č. l. 1039-1041 a podepsal ho J. P.. Bylo tedy navrženo zapsat změnu výše základního kapitálu. a to snížení z 2.000.000 Kč na 200.000 Kč. Tato změna byla

zapsána na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18.2.2011 sp. zn. F7573/2011-58 C67947/4 (č. l. 1044).

Na č. l. 740 je souhlas s umístěním sídla XXXXX na adrese XXXXX ze dne 11.5.2011 udělený J.P., A.D.a M.B..

Na č. l. 684 je rozhodnutí správce daně XXXXX o žádosti ze dne 20.11.2012 ve věci vydání souhlasu správce daně s výmazem z obchodního rejstříku daňového subjektu.

72. Obžaloba z těchto skutečností vyvozuje, že ihned po zápisu změny v členech v orgánech společnosti – tedy v dozorčí radě i představenstvu, začal J.P. činit kroky ke změně právní formy společnosti. Změna právní formy byla zapsána do obchodního rejstříku dne 21.9.2010. Podle znaleckého posudku přitom z pohledu znalce nedošlo k jakékoliv změně hodnoty majetku společnosti s ohledem na její krátkou existenci od 25.5.2010 do 30.6.2010. Znalec tedy hodnotu společnosti stanovil dle její účetní hodnoty, tedy 2.578.000 Kč. Současně s touto změnou došlo i ke snížení základního kapitálu na 2.000.000 Kč. Následně ke dni 11.3.2011 byla do obchodního rejstříku zapsána další změna spočívající ve snížení základního kapitálu na 200.000 Kč. O této změně přitom dle notářského zápisu bylo rozhodnuto jediným společníkem již 27.9.2010. Dne 17.5.2012 pak bylo zapsáno rozhodnutí jediného společníka ze dne 20.4.2012 o zrušení společnosti XXXXX s následnou likvidací a jmenování J.P. likvidátorem. Jak vyplývá z vyjádření J.P., rozhodnutí jediného společníka o zrušení společnosti XXXXX s účinností ke dni 1.5.2012 bylo přijato v souvislosti se zrušením XXXXX v likvidaci (tedy v souvislosti se zrušením jediného společníka), nikoliv z důvodu ukončení činnosti XXXXX jakožto správcovské společnosti.

73. Obžaloba se také zabývá účetnictvím společností XXXXX a XXXXX Na č. l. 647 je interní doklad 10IN00001 XXXXX z 7.6.2010 k rozdělení zisku – rozhodnutí valné hromady ve výši 207.589.440 Kč. Na č. l. 648 je přehled interních dokladů společnosti, kde je uveden i interní doklad z 8.10.2010 10IN00004 snížení základního kapitálu 1.800.000 Kč (tento je na č. l. 677) a 10IN00005 rezervní fond – úprava výše 381.760 Kč (interní doklad 10IN00003 na č. l. 680 se váže ke změně právní formy a změně kapitálu). Na č. l. 649 je pak účetní deník společnosti za rok 2010, ze kterého je patrné, že společnost poskytla půjčku v srpnu J.W., tato půjčka byla vrácena v září 2010. Následují už pak faktury dodavatelské, což jsou v podstatě výdaje spojené se snížením základního kapitálu a změnou právní formy společnosti (poplatky notáři, poplatky za zveřejnění v obchodním rejstříku, znalecký posudek, srov. č. l. 650-654). Na č. l. 655–660 je pak výpis z účtu XXXXX, který dokládá platby výše uvedené i skutečnost, že předmětný účet byl zrušen 3.12.2010.

Na č. l. 693-701 je přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 25.6.2010 - 31.12.2010 společnosti XXXXX se základem daně 121.185 Kč (tedy výsledek hospodaření 121.185 Kč, přičemž roční úhrn čistého obratu byl 175.250 Kč). Podle výkazu zisku a ztrát, ale provozní výsledek hospodaření byl -52.000 Kč a finanční výsledek hospodaření 173.000 Kč, tedy výsledek hospodaření za účetní období byl 98.000 Kč. Z přílohy k účetní závěrce pak vyplývá, že účetní jednotka vznikla rozdělením, následně byla transformována na společnost s ručením omezeným se snížením základního kapitálu. V roce 2010 proběhly pouze transakce týkající se změny právní formy, snížení základního kapitálu a výplaty podílu na zisku. v roce 2011 zahájila společnost podnikání v oblasti poradenství, poskytování správy nemovitostí a administrativních služeb.

Na č. l. 702-707 je přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 1.1.2011 – 31.12.2011 společnosti XXXXX s výsledkem hospodaření -4.665 Kč, se základem daně 22.079 Kč. Dle výkazu zisku a ztrát společnost měla výkony ve výši 749.000 Kč (viz č. l. 707). Provozní výsledek hospodaření byl -2.000 Kč a finanční výsledek hospodaření -2.000 Kč, tedy výsledek hospodaření za účetní období –4.000 Kč. Podle přílohy k účetní závěrce společnost poskytovala správní a

administrativní služby a vyplatila dividendu. Společnost vstoupila dne 1.6.2012 do likvidace. Na č. l. 480 je přehled faktur vydaných pro bdp advisory s.r.o., společnost J. P., ve výši 267.301 Kč, pro A.D. ve výši 253.578 Kč (č. l. 481) a M.B. ve výši 353.939 Kč (č. l. 482). Veškerá fakturace XXXXX přitom začíná v květnu 2011 (viz č. l. 480-482).

Na č. l. 715-720 je přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 1.1.2012 – 30.4.2012 společnosti XXXXX s výsledkem hospodaření 5.538 Kč a základem daně 11.641 Kč. Podle výkazu zisku a ztrát pak byly výkony 190.000 Kč, provozní výsledek hospodaření 14.000 Kč a finanční výsledek hospodaření -9.000 Kč, tedy výsledek hospodaření za účetní období –1.000 Kč. Podle přílohy k účetní závěrce společnost poskytovala správní a administrativní služby. Na základě rozhodnutí jediného společníka byla s účinností k 1.5.2012 zrušena s likvidací.

Na č. l. 708-714 je přiznání k dani z příjmů právnických osob za období 1.5.2012 – 30.10.2012 společnosti XXXXX v likvidaci s výsledkem hospodaření -13.333 Kč a základem daně -3.041 Kč. Podle závěrečné zprávy likvidátora na č. l. 712 patří čistý majetkový zůstatek 220.024 Kč společníkovi XXXXX

Na č. l. 746-748 je výzva správce daně z 11.10.2013 k podání daňového tvrzení k dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů právnických osob. Na č. l. 741-743 je vyjádření subjektu k výzvě k podání daňového tvrzení k dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů právnických osob. Na č. l. 749-750 je pak vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1.1.2010 do 31.12.2010 XXXXX v likvidaci ze dne 2.11.2013 podané u správce daně 4.11.2013 s uvedenou daní 0 Kč. Na č. l. 777-811 je zpráva o daňové kontrole XXXXX v likvidaci daně z příjmů právnických osob vybíraných srážkou podle zvláštní sazby. Správce daně přitom dovodil, že veškeré transakce byly uskutečněny s cílem získání nároku na osvobození a vyhnutí se povinnosti z těchto příjmů srazit a odvést daň do státního rozpočtu. Za těchto okolností není možnou výplaty dividend nárok na osvobození přiznat.

74. Z výše uvedeného podle obžaloby plyne, že společnost XXXXX (následně XXXXX) začala provozovat reálnou ekonomickou činnost až v roce 2011, konkrétně v květnu 2011. Tuto činnost ovšem provozovala pouze do 30.4.2012, protože následně již společnost vstoupila do likvidace. Společnost tedy provozovala činnost, pro kterou byla zakoupena 1 rok. Likvidační zůstatek pak činil 220.024 Kč, který byl určen k vyplacení jedinému akcionáři.

75. Obžaloba se také zabývá závěry daňového řízení. Na základě dožádání správce daně bylo ověřeno, že P. M. příjem z prodeje akcií XXXXX v přiznání k DPFO za zdaňovací období 2010 příjem neuvádí, neboť splnil podmínky pro osvobození od daně dle § 4 odst. 2 písm. r) zákona o dani z příjmů (č. l. 613), stejné bylo zjištěno i ve vztahu k M.A. (č. l. 614).

V daňovém řízení byl slyšen J.P. (č. l. 616-619), který uvedl, že kolegům B. a D. navrhl, že správu nově získaných kanceláří by mohla XXXXX. Tato měla sloužit výlučně pro správu kanceláří a zajišťování administrativního zázemí při poskytování právních služeb. Při zpracování nabídky vycházel z předpokládaného budoucího využití a z ekonomické výhodnosti této transakce pro společnost XXXXX spočívající zejména ve výplatě dividendy. M. A. (č. l. 624-627) před správcem daně uvedl, že v roce 2010 zřídili XXXXX za účelem financování výstavby v XXXXX. Byla založena pouze pro účel výstavby bytových jednotek v XXXXX. Byla snaha minimalizovat ohrožení majetku, zejména oddělení stavební výroby od držby majetku. Nabídka kupní ceny P. byla nejvyšší, ostatní nabídky se pohybovaly cca do výše 205 mil. Kč, byly zvažovány i jiné alternativy likvidace

společnosti. P. M. (č. l. 628-631) uvedl, že z důvodu požadavku banky na poskytnutí 50 % spoluúčasti na poskytnutém úvěru byla ze společnosti XXXXX odštěpena část finančních prostředků na výstavbu bytových jednotek v XXXXX. Společnost se stala nadbytečnou. Oslovili několik společností a vítěznou nabídku předložil prostřednictvím B. P.. Dále byli slyšeni A.D. (č. l. 620-623), I.V. (č. l. 632-634) a zejména M.B. (č. l. 635-638). Tento uvedl, že ho M.A. a P.M. informovali o záměru prodat XXXXX, kdy on se zmínil klientům i P.. Společnost P. pak učinila nabídku na odkup, kterou akcionáři vyhodnotili jako nejvyšší. XXXXX měla sloužit k financování projektu, který byl v roce 2010 zastaven. Pan A. a pan M. požadovali zajištění kupní ceny a pan P. požadoval provedení změn v orgánech společnosti.

Správce daně dospěl po zhodnocení důkazní situace k závěru, že v posuzovaném případě došlo k tzv. zneužití práva. Vyjádření XXXXX (původně XXXXX) ke kontrolním zjištěním je na č. l. 582-611. Zpráva o daňové kontrole XXXXX v likvidaci je na č. l. 1359-1393. Správce daně dovodil, že i když při převodu obchodního podílu z fyzických osob na právnickou osobu a následném rozhodnutí o přiznání a vyplacení dividend mateřské společnosti došlo při výplatě dividend formálně k naplnění zákonných podmínek pro osvobození od daně z příjmů, přesto zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že jediným a hlavním účelem tohoto jednání bylo získání daňové výhody ve formě nesražení a neodvedení zvláštní sazby daně ve výši 15 % ve smyslu § 36 odst. 2 písm. a) zákona o dani z příjmů, případně z likvidačního zůstatku v případě zrušení společnosti s likvidací podle § 36 odst. 2 písm. f) zákona o daních z příjmů. Kupující XXXXX byl při stanovení kupní ceny zvýhodněn o 2.942.468 Kč, neměl finanční krytí k realizaci transakce. Úhrada kupní ceny byla provedena až převodem finančních prostředků z převáděné společnosti formou výplaty dividend. Na č. l. 1394 je pak platební výměr ve výši 36.633.430 Kč. Na č. l. 1395-1407 je pak rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, který odvolání zamítl.

Obžaloba zdůrazňuje, že přezkumem rozhodnutí správce daně, a tedy i otázkou zneužití práva se pak zabývaly z pohledu správního práva i správní soudy a následně i Ústavní soud. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 27.11.2018, č. j. 31 Af 29/2017-74 (č. l. 396-401), uvedl, že „předmětem posouzení jsou dvě operace (převod akcií a výplata dividend), přičemž primárně prvá z nich se jeví jako zjevně účelová, provedená s cílem vyplatit peněžité prostředky žalobce jeho původním akcionářům tak, aby tento příjem nepodléhal zdanění. v případě převodu akcií totiž kupující nabyl společnost v hodnotě 210.173.252,6 Kč, aniž zjevně taková aktiva společnosti chtěl využít k ekonomické činnosti tohoto subjektu, neboť od počátku zamýšlel obratem ze společnosti vyvést (formou výplaty dividend) částku 207.589.440 Kč. Jako jediná ekonomicky racionální pohnutka pro takový postup se jeví skutečnost, že novému vlastníku akcií se jednoduše taková operace vyplatila proto, že hodnota společnosti převyšovala kupní cenu o 2.583.812,6 Kč. Prodávajícím se tato operace opět vyplatila jen proto, že při jiném způsobu vyvedení aktiv žalobce (výplata dividend či např. likvidačního zůstatku v případě likvidace žalobce) by museli odvést daň z příjmů. Právě úspora na dani z příjmů dovolovala původním akcionářům prodat společnost pod cenou (ačkoliv aktiva společnosti tvořila pouze peněžní prostředky na bankovním účtu; … Spojením uvedených operací tak fakticky došlo k rozdělení této úspory mezi původní akcionáře a nového vlastníka, přičemž k takové situaci mohlo dojít pouze v důsledku toho, že formálně obě operace naplňovaly předpoklady pro osvobození od daně. Jelikož bylo

právě rozdělení této úspory (kterou představovala daňová povinnost, jejímuž uhrazení se všichni zúčastnění vyhnuli) zjevně jedinou ekonomicky racionální pohnutkou jednání obou stran, jde o zřejmý příklad zneužití práva“. Žaloba XXXXX v likvidaci včetně příloh je na č. l. 463-482, vyjádření žalovaného pak na č. l. 483-487, kdy replika žalobce je na č. l. 488-490.

Nejvyšší správní soud v rozsudku z 14.11.2019, č.j 6 Afs 376/2018-46 (č. l. 388-395) uvedl, že není sporné, že při výplatě dividendy mateřské společnosti XXXXX postupovala v souladu s § 19 odst. 1 písm. ze) bod 1 zákona o daních z příjmů. „Sporné je, zda proběhlé operace (tj. odštěpení kapitálu do stěžovatelky a následný – během jednoho měsíce provedený – převod akcií původními akcionáři a výplata dividend) měly určité ekonomické ratio, resp. zda byly vedeny legitimní snahou snížit svou daňovou povinnost …, nebo zda byly nastoleny „uměle“ s cílem získat daňové zvýhodnění“. NSS dále rozebral důvody úpravy osvobození od daně z příjmů z vyplacené dividendy, kdy dovodil, že pro splnění podmínek pro osvobození je klíčové, že „vlastnictví podílu v dceřiné společnosti by mělo mít skutečný obsah, mělo by být motivováno primárně ekonomicky, nikoliv daňově“. NSS dovodil, že pro posouzení zneužití práva jsou rozhodně momenty převodu akcií a výplata dividendy provedené dne 7.6.2010, „jež přímo souvisí s vyvedením finančních prostředků z majetku stěžovatelky a z jejichž propojení – při současné absenci řádného ekonomického smyslu – je zneužití práva dostatečně zřejmé“. Na č. l. 502-515 je kasační stížnost XXXXX v likvidaci a na č. l. 516-517 je replika k vyjádření žalovaného.

Ústavní soud v usnesení ze dne 10.3.2020, sp. zn. I ÚS 264/20 (č. l. 386-387) odkázal na své usnesení sp. zn. II ÚS 2714/07, ve kterém Ústavní soud dovodil „ačkoliv finanční právo (zde konkrétně zákon o daních z příjmů a zákon o správě daní a poplatků) institut zneužití práva explicitně nevymezuje, neznamená to, že by v této oblasti ke zneužívání práva či jeho obcházení docházet nemohlo, resp. že chování, které vykazuje znaky zneužití práva, nemohlo být za takové označeno, a z toho vyvozovány adekvátní právní důsledky“. Ústavní soud přitom odmítl i argumentaci retrospektivního působení změn interpretace právního norem.

76. Na základě důkazů provedených v průběhu přípravného řízení obžaloba dospěla k závěru, že z výše uvedených důkazů je zřejmé, že akcionáři XXXXX rozhodli o rozdělení společnosti odštěpením, kdy odštěpen měl být majetek v podobě finančních prostředků na účtu, a to ve výši 210 000 000 Kč. Deklarovaným důvodem vzniku nové společnosti XXXXX pak mělo být financování projektu XXXXX, tedy projektu, pro který bylo čerstvě vydáno územní rozhodnutí, kdy o stavební povolení pro daný projekt požádáno nebylo, ačkoliv byl vypracován projekt. Reálně přitom práce na projektu rozdělení začaly ve chvíli, kdy podle svědků i obviněných probíhal spor mezi majoritními akcionáři M.A. o podobu projektu XXXXX. Zároveň se tak dělo za situace, kdy navzdory tomu, že vznikala nová společnost XXXXX za účelem financování projektu XXXXX, finanční prostředky k financování projektu XXXXX poskytla dané společnosti společnost XXXXX, tedy společnost, ze které byl kapitál odštěpován. Fakticky práce na projektu odštěpení byly zahájeny nejdříve 1.1.2010, dne 29.3.2010 byl oceněn majetek – část odštěpovaného jmění, a byl podepsán projekt rozdělení. Tento byl schválen na valné hromadě dne 3.5.2010, tedy v době dlouhotrvajících sporů majoritních akcionářů o podobu projektu XXXXX. Podle svědeckých výpovědí pak spor majoritních akcionářů vygradoval a tito v polovině května 2010 rozhodli o konci své spolupráce, ukončení společných projektů a prodeji akcií společnosti XXXXX, která ještě ani nebyla zapsána v obchodním rejstříku (respektive bylo maximálně čerstvě požádáno o její zápis do

obchodního rejstříku – návrh byl podán dne 12.5.2010). Navzdory tomu, že bylo rozhodnuto o ukončení projektu XXXXX, výroční zpráva dané společnosti tuto skutečnost neodrážela. Dle výroční zprávy v projektu XXXXX bylo pokračováno, kdy byly dokonce vynakládány další nemalé výdaje na tento projekt, přičemž projekt byl financován prostřednictvím půjček jiných spřízněných společností. Tedy akcionáři na jednu stranu tvrdili, že společnost XXXXX, která vznikla za účelem financování projektu XXXXX, je nadbytečná z důvodu ukončení projektu, na druhou stranu prostřednictvím jiných společností projekt XXXXX dále financovali.

Následně dne 24.5.2010 jednali akcionáři s budoucím kupcem, dne 25. 5. 2010 byla společnost zapsána do obchodního rejstříku, dne 1.6.2010 byl založen nový účet společnosti u UniCredit Bank, tedy u stejné banky, u které byl i účet pro advokátní úschovu. Přitom byl zrušen původní účet společnosti vedený u Komerční banky a.s. (zrušen byl 1.6.2010). Dne 7.6.2010 byla uzavřena mezi stranami smluvní dokumentace spojená s prodejem akcií kupci XXXXX, tedy kupci, který nedisponoval finančnímu prostředky na úhradu kupní ceny, a který kupní cenu za spolupráce s prodávajícími akcionáři uhradil z dividendy kupované společnosti. Takto zvolený způsob úhrady kupní ceny přitom počítal s tím, že příjem z vyplacené dividendy bude osvobozen od srážkové daně, jinak by kupní cena nemohla být uhrazena. Kupní cena pak byla stanovena tak, že nepokrývala hodnotu majetku společnosti, ani hodnotu nerozděleného zisku. Část nerozděleného zisku, tedy část dividendy pak byla vyplacena přímo kupujícímu. Předmětnému kupci přitom kupovaná společnost v zakoupené podobě nevyhovovala pro deklarovaný účel, a proto obratem přistoupil ke změně právní formy a následně i snížení základního kapitálu společnosti.

S ohledem na průběh daných transakcí pak obvinění akcionáři neuhradili daň z příjmu z prodeje akcií, neboť se na ně vztahovalo osvobození od daně. Současně XXXXX neuhradila srážkovou daň z vyplacené dividendy, neboť se na ni vztahovalo osvobození od daně z důvodu, že se jednalo o dividendu vyplacenou mateřské společnosti dceřinou společností. Z výše uvedeného je zřejmé, že akcionáři i kupující XXXXX formálně splnili všechny podmínky pro to, aby se na jimi dosažené příjmy vztahovalo osvobození od daně. Současně při tvorbě kupní ceny a způsobu její úhrady počítali s aplikací osvobození od daně.

77. Obžaloba se rovněž zabývala právním hodnocením daného jednání. Ustanovení § 240 trestního zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření daně, z kterých je financována činnost státu. Daní se rozumí povinná, zákonem stanovená peněžitá částka, kterou fyzická nebo právnická osoba odvádějí ze svých příjmů, z převodu či přechodu majetku do veřejných rozpočtů, a to v zákonem stanovené výši a ve stanovených lhůtách. Zkrácení je jakékoli jednání pachatele, v jehož důsledku je mu jako poplatníkovi (povinné osobě) v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň, než jaká měla být vyměřena a zaplacena, nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde. Při zkrácení daně jde zpravidla o zvláštní případ podvodu, jímž se v rozporu se zákonem ovlivňuje daňová povinnost určitého subjektu tak, že ten v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah této povinnosti nebo předstírá, že takovou povinnost vůbec nemá.

V souvislosti s trestným činem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 vyvstává otázka, jak vymezit hranice přípustného a legálního snižování daňového základu a tím i daňové povinnosti, a kde jde již o nedovolené zkrácení daně ve smyslu uvedeného trestného činu. Jde o problém tzv. optimalizace daňové povinnosti určitého daňového subjektu. v jednotlivých případech totiž nemusí být zřejmé, zda v konkrétním způsobu snižování daňové zátěže lze spatřovat obcházení daňových předpisů, na které by dopadal trestní postih. Případný trestní postih zde závisí na posouzení, zda by podle občanského (obchodního) práva bylo možné prohlásit za neplatný určitý právní úkon, kterým došlo ke snížení daňové povinnosti nebo k tomu, že daňová povinnost vůbec nevznikla, eventuálně posouzení, zda jediným účelem daných transakcí bylo pouze zkrácení daně, a pouze za tímto účelem byly činěny všechny úkony. K tomu více usnesení

Nejvyššího soudu, sp. zn. 5 Tdo 586/2015, kde soud dovodil: trestní odpovědnost za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku nevylučují ani právní či faktické úkony (resp. nyní právní či faktická jednání), které by za jiných okolností byly v souladu s právem, jestliže jejich skutečným cílem je dosažení daňového úniku, ať již zkrácením určité daně, nebo vylákáním výhody na ní. Podstatné je zde totiž jednání pachatele (aktivní či pasivní), které k tomu směřuje bez ohledu na dodržení příslušných daňových předpisů. Nejvyšší soud zde s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se otázky zneužití práva v oblasti daně z přidané hodnoty (rozsudek NSS ze dne 27.11.2008, č. j. 5 Afs 61/2008-80, č. 1779/2009 Sb. NSS) dovodil, že „jediným účelem jednotlivých právních a dalších úkonů provedených obviněnými a zároveň i jejich výsledkem bylo – i přes formální dodržení podmínek vyplývajících ze zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“) – pouze získání a vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty (viz § 72 a § 105 zákona o dani z přidané hodnoty). Takové jednání však postrádalo jakýkoli ekonomický smysl a představovalo v této věci zneužití objektivního daňového práva, takže jak z hlediska trestní odpovědnosti, tak ani pro daňové účely k němu nelze přihlížet“.

Výše uvedené tedy svědčí tomu, že stejně jako daňové právo i trestní právo velice pečlivě zkoumá podmínky, za kterých daňový subjekt dosáhl na daňové zvýhodnění, zde osvobození od daně, tedy zkoumá hranici mezi daňovou optimalizací a nedovoleným zneužitím daňového práva, tedy zkrácením daně. Je nutno přitom zdůraznit, že institut zneužití práva je obecným právním institutem, který se uplatňuje ve všech právních odvětvích, a v jeho světle je tak nutno posuzovat předmětnou transakci i z hlediska trestněprávního. Je zjevné, že i z hlediska trestněprávního je pak rozhodný ekonomický smysl daných transakcí. Jinak řečeno, je nutno zkoumat, zda obstojí deklarovaný důvod vzniku společnosti XXXXX a důvody prodeje a nákupu akcií dané společnosti, neboť jinak byly splněny všechny podmínky pro osvobození od daně.

Je přitom nutno uvést, že samotný způsob vzniku společnosti a způsob prodeje jejích akcií svědčí účelovosti daných transakcí. Rozhodné je zde zejména časové hledisko, tedy zcela minimální doba mezi vznikem společnosti a okamžikem prodeje jejích akcií, výše kupní ceny a s tím spojený způsob úhrady kupní ceny akcií z majetku kupované společnosti. Je zřejmé, že všichni zúčastnění si byli vědomi toho, že kupující XXXXX nedisponuje prostředky na úhradu kupní ceny, a že kupní cena bude uhrazena z dividendy kupované společnosti při vědomí toho, že z dividendy nebude uhrazena srážková daň. Kupující tuto skutečnost nezastíral, sám uváděl, že v tomto směru požadoval i upravit smluvní dokumentaci. S majetkovou situací společnosti XXXXX se mohli kupující seznámit ve sbírce listin obchodního rejstříku, kde je zveřejněna účetní závěrka společnosti za rok 2009 (zveřejněno dne 30.3.2010). Z ní je patrné, že dle výkazu zisků a ztrát výsledek hospodaření společnosti byl -82.000 Kč, kdy vlastní kapitál společnosti byl 119.000 Kč. Opatřené důkazy svědčí o jednoznačné součinnosti obviněných akcionářů s kupujícím, neboť to byli právě akcionáři, kteří kupujícímu umožnili vykonávat akcionářská práva před úhradou kupní ceny (ačkoliv mu dle smluvní dokumentace rubopisované akcie neměly být fyzicky předány před úhradou kupní ceny).

S ohledem na vzájemnou součinnost při úhradě kupní ceny mezi prodávajícími a kupujícím je tak zásadní otázkou, proč prodávající při takto sjednaném způsobu úhrady kupní ceny přistoupili na nevýhodnou kupní cenu, tedy souhlasili s tím, že minimálně část nerozděleného zisku, dividendy, připadne přímo kupujícímu. K takto nevýhodné kupní ceně navíc přistoupili za situace, kdy dle Rámcové akviziční smlouvy (č. l. VI odst. 6.2 písm. b) se prodávající (tedy všichni obvinění akcionáři) zaručili, že veškeré případné vzniklé nároky třetích osob uplatněné vůči prodávané společnosti z titulu ručení budou uspokojeny prodávajícími, aniž by byl následně uplatněn regresní nárok vůči prodávané společnosti. Z toho plyne, že ze strany prodávajících byla prodána majetková účast na společnosti zbavená veškerých závazků, včetně závazků ručitelských. Tedy akcionáři přistoupili na výši kupní ceny, která neodpovídala ani hodnotě nerozděleného zisku společnosti

(budoucí dividendě), při převzetí veškerých ručitelských závazků společnosti z rozdělení. Nevýhodnost kupní ceny vyčíslené minimálně na částku 2 769 216 Kč pak dokládá i odborné posouzení předložené J.P., dle kterého nevýhodnost kupní ceny činí 530 563 Kč.

Je nutno zdůraznit, že příjem kupujících by byl osvobozen od daně z příjmů i za situace, pokud by kupní cena byla stanovena v hodnotě finančního majetku společnosti. Prodávající akcionáři přitom prokázali, že výše nabízené kupní ceny je pro ně rozhodujícím faktorem při prodeji majetku (viz neochota prodat pozemky pro projekt XXXXX za nabízenou kupní cenu). Tím se dostáváme k faktoru času. Je zřejmé, že akcionáři nebyli nuceni danou společnost prodat, a to ani kvůli vzájemným rozporům mezi majoritními akcionáři. Tomu svědčí i skutečnost, že společnost XXXXX majoritní akcionáři vlastnili a byli dokonce stále v dozorčí radě i přes vzájemné rozpory, a i když právě tato společnost, respektive její projekt, měla být důvodem rozpadu jejich dlouhodobé spolupráce. Jinak řečeno, v případě prodeje akcií společnosti XXXXX akcionáři i přes vzájemné rozpory dali před rychlým řešením, které by vedlo k majetkovému vyrovnání za cenu finanční ztráty, přednost zachování majetkové hodnoty, tedy rozhodli, že majetek společnosti prodán nebude. Toto řešení v případě XXXXX přijato nebylo, když zde naopak bylo upřednostněno majetkové vypořádání akcionářů. S ohledem na povahu majetku společnosti – tedy finanční prostředky na účtu, a časové souvislosti je přitom toto rozhodnutí překvapivé a neracionální. Jistě by byl zcela jiný náhled na danou transakci, pokud by akcionáři neprodávali akcie společnosti prakticky okamžitě po jejím vzniku za cenu nižší, než byla hodnota majetku společnosti, tedy za situace, kdy sjednaná kupní cena nepokryla náklady dané transakce (včetně nákladů na vznik společnosti) a kdy akcionáři ani neobdrželi odpovídající finanční ekvivalent prodávané majetkové hodnotě. Navíc je nutno si uvědomit, že nedošlo k rozkolu mezi všemi akcionáři, ale odcházel pouze jeden z majoritních akcionářů a činnost skupiny XXXXX dále pokračovala. Z tohoto hlediska není zřejmé, proč pro skupinu nebyla potřebná společnost XXXXX, tedy banka č. 2 (viz výpovědi obviněných), kterou při nezanedbatelných nákladech vytvořili.

Z hlediska akcionářů je tak nutno zkoumat jejich motivaci k dané transakci za těchto podmínek, tedy výše kupní ceny a způsobu její úhrady (tedy kromě daňové úspory oproti zvolení jakékoliv jiné varianty likvidace společnosti a jejího majetku). Rozhodnou otázkou je, co akcionáře skutečně vedlo k samotnému prodeji akcií společnosti. Z hlediska opatřených důkazů neobstojí důvod prodeje akcií spočívající v tom, že již nebylo potřeba financovat projekt XXXXX. Opatřené důkazy dokládají, že tento projekt pokračoval ještě v roce 2011 a vyžadoval další financování. Navíc v dané chvíli, i pokud byl zavrhnut projekt XXXXX, existoval další projekt skupiny – projekt XXXXX, pro který bylo potřeba sehnat finanční prostředky. Pokud tedy měla společnost XXXXX sloužit jako druhá banka skupiny, jak všichni uvádějí, je zcela reálným předpokladem, aby tato společnost poskytovala prostředky pro jiné projekty- např. projekt XXXXX.

Za situace, kdy deklarovaný důvod prodeje akcií společnosti (tedy ukončení prodeje společnosti) nebyl prokázán, zpochybňuje to i samotný důvod vzniku společnosti a jako jediný důvod vzniku společnosti tak zůstává majetkové vypořádání akcionářů. Jak již bylo zdůrazněno, že i když spolupráce mezi majoritními akcionáři skončila, činnost skupiny pokračovala. Skutečnost, že varianta použití společnosti XXXXX pro financování jiných projektů nebyla přijata a bylo rozhodnuto o okamžitém prodeji akcií společnosti, pak svědčí tomu, že tato společnost byla vyhodnocena jako majetkové aktivum, které není třeba k další činnosti skupiny. Je přitom zřejmé, že u jiných společností ve skupině bylo přistoupeno k odkupu podílu obv. A., např. v případě projektu XXXXX, nebo setrvání obv. A. ve formální spolupráci. Tedy docházelo k vyrovnání při zachování činnosti jednotlivých společností skupiny. v případě odštěpeného finančního majetku v podobě finančních prostředků na účtu však došlo k okamžitému majetkovému vypořádání nejen obv. A., ale všech akcionářů. Zvolený způsob vypořádání tedy zcela zásadním způsobem zpochybňuje samotné důvody vzniku společnosti XXXXX, když vznáší pochybnosti o potřebnosti

daného aktiva v majetku skupiny již v době vzniku společnosti, respektive již před vznikem společnosti. Za situace, kdy skupina, jejíž činnost přetrvává, deklaruje, že předmětný majetek nepotřebuje, jeví se jako logické zdůvodnění vzniku společnosti snaha vyplatit dividendu společnosti (nerozdělený zisk, který přešel do společnosti XXXXX) bez nutnosti uhradit srážkovou daň. Je nutno uvědomit si, že i při zohlednění nákladů spojených se vznikem společnosti XXXXX a i při zohlednění ztráty v kupní ceně prodávaného majetku, byla pro akcionáře stále tato transakce výhodnější, než kdyby XXXXX rozhodla o výplatě dividendy. Současně je nutno zdůraznit, že společnost vznikala za trvání rozporů majoritních akcionářů. Při zohlednění všech uvedených skutečností je tak nutno dovodit, že deklarovaný důvod vzniku XXXXXbyl pouze zástěrkou skutečného záměru akcionářů ušetřit na srážkové dani v rámci svého finančního vypořádání, zejména v souvislosti s odchodem obv. A. ze skupiny. Je to právě blízká časová souvislost mezi vznikem společnosti a jejím prodejem, tedy skutečnost, že ihned po vzniku společnosti skupina dojde k závěru, že nově vzniklou společnost i s jejím majetkem nepotřebuje, která svědčí tomu, že jediným důvodem dané transakce, tedy vzniku a prodeje akcií společnosti XXXXX, bylo majetkové vypořádání akcionářů – respektive úspora na srážkové dani z dividendy. Tohoto cíle pak bylo dosaženo prostřednictvím postupných kroků, kdy všichni akcionáři jednali ve vzájemné shodě a byli vedeni společným záměrem – dosáhnout majetkového vyrovnání s co nejmenší daňovou zátěží.

Je nutno uvést, že předmětnou transakci tak, jak byla uskutečněna (tedy vznik společnosti a zejména pak následný prodej akcií a výplata dividendy), bylo možno uskutečnit pouze za přímé účasti a součinnosti všech akcionářů společnosti XXXXX Zde přitom nebyl rozhodný podíl hlasovacích práv a faktická možnost ovlivnit rozhodnutí valné hromady, ale právě skutečnost, že všichni akcionáři postupovali ve vzájemné shodě a činili všechny kroky koordinovaně. Tedy všichni uzavřeli předmětné kupní smlouvy a předali akcie do dispozice kupujícímu před úhradou kupní ceny, čímž minimálně implicitně souhlasili s úhradou kupní ceny z dividendy společnosti. Bez této koordinace, respektive souhlasu s tímto postupem, by totiž nebylo možno dodržet zákonnou úpravu a zejména stanovy akciové společnosti XXXXX, které upravují způsob svolání a jednání valné hromady společnosti. Bez vzájemné součinnosti by nebylo možno rozhodnout o výplatě dividendy XXXXX a tuto dividendu použít na úhradu kupní ceny v den prodeje akcií. Pouze souhlas všech akcionářů s touto transakcí a jejich zapojení do ní umožnil, že se na celou dividendu vztahovalo osvobození od daně. Byli si tedy vědomi toho, že kalkulace kupní ceny a způsob její úhrady počítá s osvobozením od srážkové daně. V dané věci tedy každý obviněný sice nakládal pouze se svými akciemi, ale bez účasti každého z nich na tomto jednání by tato transakce nebyla realizovatelná, čehož si byli vědomi. Kroky obviněných přitom vědomě směřovaly k tomu, že bude vyplacena dividenda bez nutnosti odvést srážkovou daň, kdy každý z obviněných na tomto bude profitovat kupní cenou, která mu bude uhrazena, a která bude vyšší, než kdyby jim byla vyplacena dividenda a z ní sražena daň. Je nutno zdůraznit, že předmětem převodu bylo 372 akcií a rozdělována byla dividenda o výši 207.589.440 Kč, na jednu akcii tedy připadala dividenda 558.036,13 Kč, ze které by bylo nutno srazit srážkovou daň, oproti tomu kupní cena akcie byla stanovena na 557.072 Kč.

Obvinění akcionáři tedy svým společným jednáním vytvořili formální podmínky, aby plátce daně (XXXXX) vyplatil dividendu bez uhrazení srážkové daně poplatníkovi, kupujícímu XXXXX, respektive pouze akcionáři svým koordinovaným jednáním ze společnosti XXXXX poplatníka dané daně udělali a umožnili mu o výplatě dividendy rozhodnout. Současně si byli vědomi toho, že z důvodu osvobození od daně dle § 19 odst. 1 písm. ze) bod 1 zákona č. 586/1992 Sb. nebude daň odvedena (respektive bude deklarováno, že předmětný příjem je od daně osvobozen). Všichni obvinění akcionáři tedy jednali ve vzájemné shodě se společným cílem dosáhnout majetkového vyrovnání s co nejmenší, respektive nulovou daňovou zátěží. I když výše hlasovacího práva každého akcionáře měla rozdílnou váhu, je z hlediska jejich odpovědnosti rozhodné, že přijatá

rozhodnutí byla jednomyslná a na realizaci daných rozhodnutí se podíleli všichni akcionáři společně a nerozdílně. Jak bylo výše uvedeno, o spolupachatelství lze hovořit v případě, byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění, třeba i v podřízené roli, pokud je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů. Každý z akcionářů pak odpovídá, jako by trestný čin spáchal sám (srov. § 23 trestního zákoníku). Všechny obviněné akcionáře je tedy nutno považovat za spolupachatele daného jednání, kteří se podílí na zkrácení daně z celé vyplacené dividendy, nikoliv pouze z podílu, který připadal na jimi sjednanou kupní cenu, neboť je jich jednání směřovalo k vyplacení dividendy jako celku a samotná kupní cena pak už představuje pouze jejich podíl z dané operace.

78. Nalézací soud dále konstatuje **listinné důkazy**, které byly provedeny v průběhu hlavního líčení.

79. Na žádost nalézacího soudu zaslal svědek P.Š. přehled významnějších právních úkonů v době právní praxe advokátního koncipienta z doby, kdy mělo být spácháno vytýkané jednání (č. l. 2557-2559). Jedná se o doklad potvrzený Českou advokátní komorou; lze však konstatovat absenci významnějších skutečností pro trestní řízení, které by se daly zjistit z těchto záznamů.

80. Nalézací soud se na základě návrhu ze strany obžaloby pokoušel zajistit, a to i prostřednictvím žalobkyně e-mailovou komunikaci týkající se daného jednání, především komunikace týkající se domluvy v rámci precizace smlouvy mezi obžalovanými J.P. a obžalovanými M.S. M., a to v rámci e-mailové komunikace především svědkyně I.Ž., případně L.J., byl rovněž učiněn pokus získat e-mailovou komunikaci Š., avšak žádné e-mailové komunikace zajištěny nebyly, a to pravděpodobně pro značný časový odstup od vytýkaného jednání. Rovněž případně další zprávy od organizací mající určitý vztah k danému jednání, a to např. od společnosti UniCredit bank, společnosti XXXXX (č. l. 2677), společnosti N., nemají žádný bližší vztah k objasnění důkazní situace dané trestní věci. Lze tedy konstatovat, že vyjma přípravného řízení nebyly v průběhu hlavního líčení zajištěny jakékoliv významnější listinné důkazy.

81. Dne 3. 10. 2022 obžalovaný M.A. prostřednictvím svého obhájce zaslal soudu znalecký posudek, který zhotovila společnost XXXXX s.r.o., která je zapsána ve znaleckém seznamu s možností vypracovávat znalecké posudky z oboru ekonomika, cena a odhady (č. l. 2493 až 2512). Zpracovatelé znaleckého posudku T.D. a J. W. byli následně vyslechnuti na žádost obžaloby u hlavního líčení (č. l. 2 632 až 2 634). Zpracovatelé u hlavního líčení setrvali na závěrech znaleckého posudku, v rámci kterého stanovili odhad tržní hodnoty XXXXX ke dni 7. 6. 2010 na částku 207.145.000 Kč až 210.171.000 Kč. Dále stanovili odhad tržní hodnoty plnění ve prospěch akcionářů společnosti XXXXX z titulu likvidačního zůstatku v případě jejího zrušení s její následnou likvidací ke shodnému dni na částku 176.056.000 Kč až 178.628.000 Kč. Znalecká společnost pak popsala metody oceňování obchodního podílu, kdy se jedná o skupinu metod, kde základem pro stanovení tržní hodnoty obchodního závodu je stanovení reálného výnosu efektu pro vlastníka. Dále se analyzuje trh a stanoví se reálné odvody jednotlivých složek aktiv. Ve znaleckém posudku pak byla přesná identifikace předmětu znaleckého posudku, tedy 372 kusů akcií společnosti XXXXX Byla rovněž provedena finanční analýza, z které je zřejmé, že na účet společnosti XXXXX přišly prostředky dne 3. 6. 2010 ve výši 210.160.124,79 Kč. Dne 7. 6. pak odešla tato částka zpět na bankovní účet společnosti a dále jí byl připsán úrok za zmiňované období ve výši 13.127,81 Kč, z čehož plyne, že ke dni 7. 6. 2010 byla celková hodnota peněžních prostředků ve výši 210 173 352,60 Kč a jednalo se o disponibilní peněžní prostředky. Žádné jiné majetkové položky společnost k 7. 6. neevidovala a krátkodobé pohledávky evidované k 1. 7. 2010 vznikly podle předloženého bankovního výpisu až 11. 6. 2010 v souvislosti s odchozí platbou na zálohu na daň z příjmu. Při stanovení hodnoty 372 kusů akcií společnosti znalecká společnost přihlédla ke skutečnosti, že XXXXX vznikla rozdělením společnosti XXXXX ke dni 25. 5. 2010,

což je den zápisu o rozdělení odštěpení do obchodního rejstříku. Dále XXXXX vznikla odštěpením ze společnosti XXXXX ke dni 31. 12. 2008. Společnost XXXXX v rámci své činnosti potencionálně ručila za závazky přibližně ve výši 150 000 000 Kč, což je rozdíl oproti tomu, pokud by se jednalo o novou společnost a jedná se o určité riziko, kterou mohl vyhodnotit budoucí kupující různými směry, tedy jaký vliv by toto riziko mohlo mít na výši kupní ceny. Znalecká společnost zde poukazuje na odborné posouzení SR122157081 zpracovaného Ústavem stavební ekonomiky a řízení Fakulty stavební Vysokého učení technického v Brně ze dne 19. 5. 2011 studie účetní rezervy podle ČÚS a IAS/IFRS včetně empirické studie vykazování zpracované M.B.. V rámci těchto prací byl stanoven podíl rezerv na celkové bilanční sumě v hodnotě 1,1 % a v rámci předmětné studie pak rezervy byly vyčísleny v hodnotě přibližně 1,44 %. Vyšší podíl rezerv na celkové bilanční sumě lze konstatovat i při přezkoumání finanční analýzy MPO za roky 2010 až 2012, kde v sekci F-stavebnictví, což byla k datu ocenění hlavní činnost skupiny XXXXX, dosahoval podíl rezerv na aktivech přibližně 5 % až 8 %, což představuje výrazně vyšší podíl v porovnání s výše uvedenou studií. Pro účely daného posudku proto znalecká společnost vychází z hodnoty podílu rezerv na bilanční sumě na úroveň 1,44 %. V daném případě se tak jedná o částku 3 000 026 Kč. K dotazům u soudu pak zpracovatelé uvedli, že hodnotu akcií stanovili na základě majetkové metody a ze studie zpracované M.B., kdy studie vycházela ze vzorku 109 společností a bilanční sumou pohybující se okolo třinácti miliard. V průběhu času podíl rezerv poněkud klesal, ale tato skutečnost neměla vliv na stanovení ceny. Je pravdou, že rok 2009 byl mimořádný, krizový a byla zde zvýšená potřeba tvorby rezerv. Pokud by vycházeli ze studií za rok 2010 až 2012, pravděpodobně by došli k obdobným výsledkům. V tomto směru poukázala státní zástupkyně, že v roce 2009 byly maximální rezervy ve výši 14,37 %, ale v roce 2011 maximální rezervy tvořily 7,7 %. Podle zpracovatelů je však relativní a musí se převádět na absolutní hodnoty. Podle znalců znalecký posudek vychází z konzervativního přístupu a převzali odborné vyjádření VÚT Brno. K dotazům soudu pak zpracovatelé uvedli, že vycházeli za situace existujících rizik na straně kupujícího. Pokud by se vyloučila tato rizika (ujednání ve smlouvě týkající se odpovědnosti za předmětné období do koupi společnosti), pak podle zpracovatelů by hodnota mohla být jiná. Výši této hodnoty však nebyli schopni přesně uvést. Jednoznačně by se však zvýšila hodnota společnosti. Zda by to bylo blíže k horní či dolní hranici dle znaleckého posudku, zpracovatelé neuvedli. Oproti tomu k dotazu obhajoby zpracovatelé uvedli, že nezohledňovali ve znaleckém posudku případné soudní spory, náklady na právní zastoupení a podobně. K dotazu soudu dále zpracovatelé uvedli, že s prodejem společnosti, kdy cena by byla hrazena z finančních prostředků, které jsou na účtu společnosti, se doposud nesetkali. Pokud se týká odborného vyjádření, které bylo zpracováno v přípravném řízení, pak zpracovatelé uvedli, že nedokáží zodpovědět, zda je dobré nebo špatné, ale jejich zpracování podle jejich názoru je lepší, protože vycházeli z lepší metodiky a považují tento přístup za nejvhodnější.

82. Po takto provedeném dokazování soud konstatuje naplnění ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro o rozhodnutí soudu, přičemž tento závěr soudu je v souladu s názorem obou procesních stran, které před ukončením dokazování neměly žádné další důkazní návrhy.

83. Samotné důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě i v souhrnu, přičemž dospívá k závěru, že důkazní situace, která není jednoznačná, umožňuje v souladu se zavedenou soudní praxí jediné možné rozhodnutí, a to rozhodnutí, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

84. Státní zástupkyně v závěrečné řeči podrobně a objektivně rozebrala důkazy, a to včetně důkazů, které v přípravném řízení nebyly provedeny, a byly ve prospěch obžalovaných. V tomto směru své jedná o výpovědi J.D. a R.N. týkající se důvodu odštěpení společnosti XXXXX a poukázala rovněž

na výpovědi svědků H. a Z., kteří byli slyšeni jako daňoví poradci a se kterými minimálně obžalovaný M. konzultoval situaci na přelomu května a června 2010. Státní zástupkyně se při hodnocení důkazů zaměřila především na časové souvislosti týkající se zápisu XXXXX do obchodního rejstříku, jednání o prodej dané společnosti a samotnou dobou, kdy byla podepsána smlouva o prodeji společnosti. V této souvislosti uvádí relativně přesné doby nebo časové období, v rámci kterých měli obžalovaní a svědci jednat, případně projednávat nabídku ke koupi společnosti (svědkové Š. a O.), rozebírá postup advokátní kanceláře (svědkové B. a Š.), i dobu návrhu na zápis společnosti XXXXX, přičemž právě otálení svědka B. s podáním návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku, a to více jak týden od konání valné hromady, se jeví žalobě jako klíčová skutečnost protože právě z absence neprodleného podání návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku lze podle státní zástupkyně dovodit oznámení obžalovaného M. a A. rozkolu B. ihned po konání valné hromady. Podle státní zástupkyně ve světle nových skutečností není tak prodej společnosti za nižší hodnotu, než je alespoň nerozdělený zisk, překvapivý a neracionální, naopak odkývá skutečný důvod vzniku dané společnosti a osvětluje motivaci akcionářů k dané transakci za sjednaných podmínek, tedy výše kupní ceny a způsobu jejich úhrady. Podle státní zástupkyně právě blízká časová souvislost mezi vznikem společnosti a jejím prodejem, tedy skutečnosti, že ihned po vzniku společnosti skupina dojde k závěru, že nově vzniklou společnost nepotřebuje. Svědčí tomu, že jediným důvodem dané transakce, tedy vzniku a prodeje akcií společnosti XXXXX, bylo majetkové vypořádání akcionářů, respektive úspora na srážkové dani z dividendy. Tohoto cíle pak bylo dosaženo prostřednictvím postupných kroků, kdy akcionáři jednali ve vzájemné shodě a byli vedeni společným záměrem dosáhnout majetkového vyrovnání s co nejmenší daňovou zátěží a dále získáním prostředků pro financování svých projektů. U obžalovaného P. pak dospívá státní zástupkyně k závěru, že ve věci byl činný až po valné hromadě a rovněž s možností o nákupu společnosti byl seznámen až po valné hromadě. Stal se tak nástrojem majoritních akcionářů a posloužil k tomu, aby odkoupil předmětnou společnost za jimi zamýšlených podmínek. Obžalovaný byl činný jako daňový poradce a s ohledem na jeho specifické znalosti z oblasti daňového práva se na něj důvodně kladou vyšší nároky z hlediska znalostí daňových dopadů daného obchodu, a s ohledem na okolnosti a způsob koupě společnosti mu mělo být zřejmé, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro osvobození od daně. Podle státní zástupkyně obžalovaný naplnil svým jednáním znakové podstaty podle § 241 odst. 1, 3 trestního zákoníku, a jelikož byla dlužná daň zaplacena, státní zástupkyně navrhla, aby obžalovaný byl zproštěn obžaloby dle § 226 písm. e) trestního zákoníku.

85. Obhajoba všech obžalovaných obsáhle a podrobně rozebrala jednotlivé důkazy, poukázala na absenci úmyslu spáchat trestnou činnost, důvody prodeje společnosti, a to s ohledem na časovou výhodnost takového postupu a absenci možného závěru o nevýhodnosti takového prodeje. Rovněž poukázala na právní stav a praxi týkající se daňových povinností v souladu s obdobnými obchodními případy v době rozhodné, tedy v době prodeje společnosti. Obžaloba shodně navrhovala zprostit obžalované obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu, přičemž jednotliví obhájci jednotlivých obžalovaných argumentovali v určitých směrech rozdílně, avšak podstatné a základní závěry obhajob byly shodné stejně jako závěrečný návrh.

86. Nalézací soud při vyhodnocování důkazní situace se vždy musí nejprve zabývat základní otázkou, a to, zda se stal skutek, který je uveden v žalobním návrhu. V dané trestní věci přes dílčí změny, které vyplynuly z dokazování týkající se skutku, nalézací soud v tomto směru konstatuje především důvody odštěpení XXXXX, které souvisely s projektem XXXXX, absence jakékoliv koordinace mezi obžalovanými a J.P. před valnou hromadou zmiňovanou státní zástupkyní, tedy absence aktivního společného páchání údajné trestné činnosti, lze konstatovat, že prokázání reálné existence skutku, který je uveden v žalobním návrhu, je zcela zřejmé a plyne především z listinných důkazů, jakož i z výpovědi obžalovaných i svědků, když reálnost daného skutku plyne z nezpochybnitelného odštěpení společnosti XXXXX ze společnosti XXXXX a následně

z nezpochybnitelného prodeje společnosti XXXXX společnosti XXXXX zastoupené J.P.. Ke shodnému závěru dospěly v rámci svých závěrečných návrhů i procesní strany, proto se soud nebude blíže zabývat problematikou pojmu totožnosti skutku, když podle názoru důkazně prokázané změny nemají vliv na podstatu skutku.

87. Obžalovaní byli viněni ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Jedná se tak o trestnou činnost, která může být spáchána jen úmyslně. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Provedenými důkazy u hlavního líčení byl prokázán důvod nejprve úvah, následně reálných příprav na oddělení společnosti XXXXX ze společnosti XXXXX, kdy daným důvodem nebyla snaha vyhnout se daňové povinnosti, ale snaha zajistit bezproblémové finanční krytí pro projekt XXXXX v XXXXX. Tato skutečnost je zřejmá z výpovědí svědků J.D. z Komerční banky a svědka R.N., který se aktivně podílel na projektu XXXXX a byl jeho tvůrcem. Samotný prodej společnosti XXXXX byl činěn z důvodu rozchodu zásadních akcionářů společnosti M.A. a P.M., snahy zajistit si urychleně finanční prostředky a snahy rozdělit tyto finanční prostředky. Samotný prodej společnosti byl pak konzultován s erudovanými daňovými poradci H. a Z., kdy podle Z., který je rovněž soudním znalcem, obžalovaným svědek v rámci porad potvrdil, že podle daňových předpisů akcionáři společnosti XXXXX nejsou povinni vyplatit si dividendu před jejich prodejem a tuto společnost mohli prodat i s finančními prostředky na účtu, když takový postup daňové předpisy nezakazují. Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uvedl i svědek H., který byl o postupu ve věcech prodeje informován z důvodu, že prováděl audit všech společností ve skupině XXXXX včetně společnosti XXXXX a XXXXX. Podle svědka byl prodej společnosti odůvodněn rozchodem majoritních akcionářů, nepotřebností společnosti a nebyla zde snaha vyhnout se nějaké daňové povinnosti. Svědek nespatřoval v postupu jakýkoliv daňový problém. S ohledem na tyto výpovědi výše uvedených svědků, kteří jsou oproti obžalovaným v dané daňové problematice osobami erudovanými, s ohledem na dlouhodobost své činnosti i odborné renomé, obžalovaní mohli zcela důvodně předpokládat relevantnost jejich závěrů týkajících se konformity prodeje společnosti XXXXX s tehdy platným právem týkajícím se daňových povinností. Nalézací soud zdůrazňuje, že v rámci provedeného dokazování nebyl zjištěn jakýkoliv přímý důkaz svědčící o vině obžalovaných. Státní zástupkyně dovozuje vinu obžalovaných na základě nepřímých důkazů, a to především časových souvislostí týkajících se valné hromady, podnikatelského rozchodu hlavních organizátorů a prodeje společnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Vina ve věci zajisté může být prokázána nepřímými důkazy. Tyto důkazy však musí mít charakter nezpochybnitelných skutečností, v právní literatuře vesměs jsou tyto důkazy popisovány jako jednotlivé články řetězu, které společně tvoří uzavřený důkazní kruh, řetěz, kdy v rámci logického rozboru všech těchto nepřímých důkazů je možno dospět jen k jednomu, a to nezpochybnitelnému závěru. Pokud ve věci je možno dospět k více závěrům, byť různě pravděpodobným, nelze rozhodnout kladně o vině toho, kterého obžalovaného. Úvaha státní zástupkyně o vině obžalovaných na základě rozboru nepřímých důkazů je jistě relativně logická, ale v žádném případě se nejedná o jediný možný závěr v rámci rozboru nepřímých důkazů. Jednak tento rozbor je založen na určitých relativně více či méně přesných časových určeních, přičemž nelze přehlédnout, že výpovědi svědků pojednávají o jednání z doby před více než deseti lety, samotné výpovědi v rámci časových určení jsou spíše nejisté a podle názoru soudu tak nelze tyto časové určení upřesňovat zcela jednoznačně do období, jak uvádí státní zástupkyně. Nelze rovněž pominout obhajobu obžalovaných A. a M., kteří uváděli, že důvodem jejich jednání byla snaha zajistit rychlé rozdělení finančních prostředků, které byly ve společnosti XXXXX a daný postup se jim zdál nejpragmatičtější a nejrychlejší, což byl hlavní důvod takového postupu. V žádném případě se však

nechtěli dopustit žádné trestné činnosti ani žádné tzv. „daňové optimalizace“, tedy krácení daňových povinností. Absence k prokázání úmyslu podle názoru nalézacího soudu je jednoznačně prokázána svědeckými výpověďmi H. a Z., jakož i obhajobou obžalovaných. Za této situace tak soud v souladu s návrhy obhajoby (částečně i obžaloby) rozhodl o zproštění všech obžalovaných podle § 226 písm. b) trestního řádu, když nebylo prokázáno, že skutek uvedený v žalobě je trestným činem.

88. Soud se obecně vyjádří, a to nad rámec, dle jeho názoru, k jednoznačné důkazní situaci k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č. j. 1 Afs 11/2010-94, respektive možnosti jeho využití v rámci tohoto trestního řízení. Nalézací soud obecně konstatuje, že daňové zákony v České republice jsou relativně komplikované a výklad těchto zákonných norem není zcela konstantní. V době rozhodné výkladový stav byl ještě méně ustálenější než v současné době, a dokonce se stávalo, že byly výkladové rozpory mezi krajskými finančními úřady. Obecně nalézací soud v rámci konstantního výkladu práva dovozuje odpovědnost právnických či fyzických osob jen v rámci v době rozhodné platného práva a v době rozhodné obvyklého právního výkladu. Trestní odpovědnost tak nelze odvozovat od rozhodnutí, která nejsou známa v době rozhodné a které jen zpřesňují, případně objasňují výkladově jednotlivé zákonné normy. Podle názoru nalézacího soudu tak v rámci trestní odpovědnosti by v daném případě nešlo vycházet v rámci úvah trestní odpovědnosti z výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

89. S ohledem na shora uvedenou důkazní situaci proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v XXXXX prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).“

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 27. února 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Heliová

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Heliová